

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2003-2004

4 juni 2004

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	2415
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	2418
Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken	2421
Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie	2437
Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	2446
Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government	2455
Marino Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport	2462
Jef Tavernier, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking	2465
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering	2471
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	2472
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Ruimtelijke Ordening, Wetenschappen en Technologische Innovatie	2477
Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	2480
Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government	2489

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 81, 6)

Nihil

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil

REGISTER 2493

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN
ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)**

**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de
reglementaire termijn**

RENAAT LANDUYT

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

**Vraag nr. 53
van 24 februari 2004
van de heer FILIP DEWINTER**

Zaalvoetbalclub Borgerhout – Subsiëring

In diverse kranten werd recentelijk terecht met verontwaardiging bericht over het Europees Kampioenschap (EK) zaalvoetbal.

Toen de ploeg van Israël het veld betrad, werd zij door islamitische aanwezigen op de publieksbanken begroet met grove racistische slogans. Volgens diverse waarnemers gingen de racistische daden uit van een groep aanhangers en mogelijk zelfs spelers van een zaalvoetbalclub uit Borgerhout ; het is dezelfde zaalvoetbalclub die van de minister een tiental voltijdse gesubsidieerde contracten kreeg "om het multicultureel samenleven te bevorderen", waarbij de gelukkigen de helft van de tijd actief moeten zijn als speler en de helft als jeugdwerker.

Deze feiten verbazen niet, aangezien deze zaalvoetbalclub ontstaan is in een Borgerhouts jeugdhuis dat bekend stond om zijn extreem-linkse sympathieën en steeds blijk heeft gegeven van een streven naar segregatie, waarbij de activiteiten uitsluitend gericht werden op allochtonen en autochtonen niet welkom waren.

In de media kondigde de minister een onderzoek en conclusies aan.

1. Wat is het doel van deze subsidies ?

Indien het "verbeteren van de multiculturele samenleving" het doel is, gaat de minister er dan van uit dat de betrokkenheid bij deze incidenten daarvan blijk geeft ?

2. Welke gevolgen verbindt de minister aan deze gebeurtenissen ?

Worden de subsidies aan deze zaalvoetbalclub, die overigens de competitie vervalsen, stopgezet ?

3. Waren er bij de groep amokmakers spelers van de club aanwezig ?

Waren er bij de groep amokmakers gesubsidieerde spelers aanwezig ?

Heeft de minister terzake een onderzoek gevraagd en zo ja aan wie, en welke gevolgen zal hij daaraan eventueel verbinden voor de betrokkenen ?

4. Gaat de minister er niet van uit dat het subsidiëren van projecten van een extreem-links jeugdhuis onvermijdelijk tot dit soort incidenten moet leiden ?

5. Wie houdt toezicht op de manier waarop de subsidies door deze club gebruikt worden ?

Wie houdt toezicht op het feit dat de betaalde voetballers effectief de helft van hun tijd actief zijn als speler, en de helft als jeugdwerker ?

6. Uit diverse krantenverslagen blijkt dat de aanhang van deze ploeg niet voor de eerste keer amok maakt op en rond het veld, en daarvoor al diverse sancties opliep.

Is de minister daarvan op de hoogte ?

Gaat de minister ervan uit dat competitievervalsende subsidies nodig blijven aan een ploeg die al bij herhaling spelers, scheidsrechters en andere supporters intimideerde en bedreigde ?

Antwoord

1. De subsidie is verleend naar aanleiding van de erkenning van VZW KIDS (Kansen in de Stad) als invoegafdeling en heeft verschillende doelstellingen. Enerzijds wil het project een toekomstperspectief aanreiken aan allochtone jongeren uit de aandachtswijken via het creëren van positieve rolmodellen, anderzijds wil dit project de betrokken jongeren kansen bieden door te stromen naar een duurzame job binnen de sector van het jeugd-, sport- of animatorenwerk. Tevens worden de jongeren ingeschakeld in het kader van de organisatie van zinvolle vrije-

tijdsbesteding met als doelstelling andere jongeren uit de wijken te activeren, deel te nemen aan de reguliere vrijetijdsvoorzieningen.

Noch in het verleden, noch m.b.t. het voorval waarnaar wordt verwezen, is de betrokkenheid van de zaalvoetbalclub T-interim Borgerhout bij onregelmatigheden bewezen. Bovendien wordt verwezen naar een evenement waar de zaalvoetbalclub Borgerhout op geen enkele wijze mee te maken had. Het betrof hier immers de tweede speeldag in het kwalificatietornooi voor het EK 2005 op 28 januari in Hasselt (België - Israël), en zoals het bij elke internationale competitie gangbaar is, werden spelers geselecteerd uit verschillende Belgische clubs, waaronder ook één speler uit Borgerhout. De Borgerhoutse club droeg geen enkele verantwoordelijkheid m.b.t. de organisatie van deze activiteit.

De zaalvoetbalclub Borgerhout had spelers, noch supporters opgeroepen naar Hasselt af te reizen. Het bestuur zelf was trouwens op de bewuste avond niet aanwezig.

2. Voor alle duidelijkheid: de subsidies die gegeven worden, zijn geen subsidies voor de zaalvoetbalclub T-interim Borgerhout maar wel subsidies voor de VZW KIDS. Op dit ogenblik worden tien jongeren tewerkgesteld : zes jongeren met een voltijds contract, vier jongeren met een deeltijds contract. De aanwervingen zijn gebeurd conform de regelgeving voor de activiteiten die in het eerste punt werden vermeld.

Vermits er tot nu toe nooit enige betrokkenheid werd bewezen, zie ik geen reden om de subsidie stop te zetten. Integendeel, in het verleden deed de politie van Antwerpen reeds meermaals een beroep op het bestuur en de spelers van T-interim om problemen met allochtone jongeren te voorkomen. De leden van het bestuur van T-interim distantiëren zich trouwens volledig van het gebeuren in Hasselt en zijn tevens bereid om bij een eventueel onderzoek hieraan 100 % mee te werken. Indien toch zou blijken dat spelers of supporters zich misdroegen, zullen deze naar de toekomst toe geweerd worden uit de club.

3. Zoals reeds gesteld, blijkt tot nu toe uit geen enkel gegeven dat de VZW KIDS of de club op enige wijze betrokken waren bij het betreuwenswaardige incident.

De "bewijzen" die in diverse persartikelen naar voren werden geschoven, bleken achteraf fou-

tief. Zo werd in een artikel gesteld dat een speler van Borgerhout de jongeren zou hebben opgehitst maar betreft het een speler van een andere Belgische club. Ook werd gesproken over "een belangrijke supportersgroep van de zaalvoetbalploeg Borgerhout" terwijl, alleszins op basis van de beschikbare televisiebeelden, geen supporters uit de club konden worden herkend. Uit wat ik heb vernomen, ging het trouwens om een klein groepje van maximaal 10 à 20 personen ten opzichte van een totaal aantal van ongeveer 2.000 supporters.

4. De VZW KIDS is absoluut geen extreem-links jeugdhuis, wel een pluralistisch jeugdhuis. De VZW KIDS richt zich tot alle kinderen of jongeren die te maken hebben met sociale uitsluiting of die minder kansen hebben.
5. Wat de subsidies aan VZW KIDS en de erkenning als invoegafdeling betreft, is het de administratie Werkgelegenheid die toezicht houdt. Wat de zaalvoetbalclub betreft, heeft dezelfde administratie in het kader van de tewerkstelling buitenlandse werknemers eveneens een controlefunctie. Wat deze laatste bevoegdheid betreft, werd recentelijk trouwens een controlebezoek gebracht aan de zaalvoetbalclub waarbij geen onregelmatigheden werden vastgesteld.
6. Zoals hierboven reeds werd aangegeven, stemt wat er verschijnt in krantenartikels jammer genoeg niet steeds overeen met de werkelijkheid. Zo verschenen er begin 2003 krantenartikels waarin werd gesteld dat de kleedkamer van een club waar Borgerhout op bezoek was, zou zijn afgebroken. Nochtans wist de betrokken club zelf niets af van enige schade die door de spelers van Borgerhout aan zijn kleedkamer veroorzaakt zou zijn...

Bij mijn weten heeft de club tot nu toe nog geen sanctie opgelopen, noch wegens het maken van amok, noch wegens intimidatie of bedreigingen.

Het pleit voor de Vlaamse volksvertegenwoordiger dat hij reageert op racistische daden of uitlatingen die in alle gevallen verwerpelijk zijn. Ik meen evenwel dat, via haar diverse activiteiten in het kader van haar kinder- en jeugdwerkingen, de organisatie die ik ondersteun via de erkenning als invoegafdeling, en ook de Borgerhoutse zaalvoetbalclub net op verschillende manieren waarden zoals respect en eerbied proberen te integreren in de samenleving.

Vraag nr. 56
van 5 maart 2004
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Werkwinkels – Faciliteitengemeenten

Zoals de minister weet, brengt de vestiging van werkwinkels in sommige Vlaams-Brabantse gemeenten problemen met zich mee wat de toepassing van de taalwetgeving met betrekking tot werkzoekenden uit de faciliteitengemeenten betreft.

Voor de regio Asse-Merchtem-Wemmel bevindt het hoofdkantoor zich in het homogeen Nederlandstalige Asse. Voor Wemmel werd er een oplossing gevonden door een antenne van de werkwinkel in de gemeente Wemmel zelf te plaatsen. Dit heeft het voordeel dat het kantoor in Asse niet tweetalig hoeft te worden.

Ten zuiden van Brussel evenwel komt er alleen maar een kantoor in Beersel en helemaal geen antenne in de faciliteitengemeenten Linkebeek, Drogenbos of Sint-Genesius-Rode, die samen heel wat groter zijn dan Wemmel. Daardoor wordt de homogeen Nederlandstalige gemeente Beersel opgezadeld met een kantoor waar theoretisch het onderscheid dient te worden gemaakt tussen Franstalige inwoners van Beersel en Franstalige inwoners uit de drie andere faciliteitengemeenten.

In de praktijk komt het erop neer dat de faciliteiten worden geëxporteerd naar Beersel.

1. Waarom heeft de minister in een antenne voorzien in Wemmel en niet in de andere faciliteitengemeenten ?
2. Bestaan er plannen om alsnog antennes te vestigen in de drie of een van de drie bovengenoemde faciliteitengemeenten ten zuiden van Brussel ?

Antwoord

1. Momenteel wordt de dienstverlening van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) via zijn kantoren in Halle en Vilvoorde aangeboden aan de inwoners van de faciliteitengemeenten. Ook de Franstalige inwoners van de faciliteitengemeenten worden hier bediend. Deze manier van werken heeft nooit tot problemen geleid.

Met de oprichting van de werkwinkels wordt de huidige werkwijze (van VDAB Vilvoorde en

VDAB Halle) overgenomen en in drie gedecentraliseerde locaties aangeboden. Concreet betekent dit dat de VDAB het initiatief neemt tot de oprichting van een lokale werkwinkel in de drie verzorgingsgebieden met faciliteitengemeenten. De werkwinkel zal gehuisvest zijn in de drie homogeen Nederlandstalige gemeenten (Asse, Beersel en Zaventem) en ingebed in de lokalen van de VDAB. VDAB en ATB (*arbeidstrajectbegeleiding – red.*) houden zich als Vlaamse partners aan de taalwetgeving en bedienen in deze werkwinkels ook de Franstalige werkzoekenden die zich aanbieden. Aangezien dit in het verleden nooit tot problemen heeft geleid, worden ook geen problemen verwacht in de drie lokale werkwinkels.

Wat de zogenaamde contactpunten betreft, staat het de gemeenten vrij dergelijke dienstverlening aan te bieden en dus vinden we in Vlaanderen zowel gemeenten met als zonder een contactpunt. Elke gemeente binnen een verzorgingsgebied krijgt de mogelijkheid een contactpunt op te richten, tenzij er op haar grondgebied ook een werkwinkel gevestigd is. Het is niet de minister die beslist over de oprichting van dergelijk contactpunt, maar de gemeentelijke overheid zelf. De Vlaamse overheid zorgt wel voor een financiële inbreng, zodat in de gemeentelijke contactpunten een vorm van elektronische dienstverlening gegarandeerd kan worden. Deze elektronische dienstverlening bestaat uit een internet-pc waarop de bezoekers arbeidsmarktgerichte informatie kunnen opzoeken. De inwoners uit gemeenten zonder contactpunt moeten voor werkgerelateerde dienstverlening naar de werkwinkel van het verzorgingsgebied waartoe ze behoren, dus meestal in een aangrenzende gemeente. Er moet worden aangestipt dat het bestaan van een contactpunt niet belet dat de inwoners van die gemeente toch naar de werkwinkel moeten indien ze gebruik willen maken van de volledige geïntegreerde dienstverlening. In de contactpunten is immers slechts een gedeeltelijke dienstverlening beschikbaar.

Vertaald naar de situatie in Wemmel betekent dit dat, zelfs al bestaat er een contactpunt in Wemmel, organisaties als VDAB en ATB dan nog in de werkwinkel van Asse Franstalige dienstverlening moeten bieden aan Franstaligen uit Wemmel die daarom verzoeken.

2. De VDAB, die de werkwinkel gaat organiseren in Beersel, zal erop toezien dat de wet ook daar strikt nageleefd wordt. Werkzoekenden uit de

gemeenten Linkebeek, Drogenbos en Sint-Genesius-Rode moeten op dit moment nog naar het VDAB-kantoor in Halle (homogeen Nederlandstalige gemeente), tot de werkwinkel in Beersel operationeel is. De dienstverlening wordt dus inderdaad meer gedecentraliseerd aangeboden, werkzoekenden zullen zich nu richten tot Beersel in plaats van Halle. Vermits dit in Halle niet tot problemen leidde, is er ook geen reden om te verwachten dat er in Beersel problemen zouden ontstaan.

Er bestaan op dit ogenblik geen plannen om over te gaan tot de oprichting van contactpunten in Linkebeek, Drogenbos of Sint-Genesius-Rode. De voorbereidende besprekingen die moeten leiden tot een lokale samenwerkingsovereenkomst voor dit verzorgingsgebied zijn evenwel nog aan de gang en men kan niet uitsluiten dat een van de gemeenten in dit verzorgingsgebied uiteindelijk toch opteert voor een contactpunt. In dat geval zijn deze gemeenten zelf gehouden tot het strikt respecteren van de taalwetgeving in het op te richten contactpunt.

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 73
van 5 maart 2004
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Motie spijbelgedrag – Stand van zaken

Het Vlaams Parlement heeft aan de Vlaamse regering in de zitting van 12 november 2003 gevraagd om op basis van het spijbelrapport van de onderwijsinspectie na te gaan hoe en in welke mate het spijbelbeleid dient te worden bijgestuurd (Stuk 1886 (2003-2004) – Nr. 2).

1. Wat is de stand van zaken ?

Zijn er reeds conclusies getrokken uit het spijbelrapport van de onderwijsinspectie ?

Welke initiatieven heeft de minister genomen teneinde een bijsturing van het spijbelbeleid uit te voeren ?

2. Er lopen in verschillende steden diverse projecten om de spijbelproblematiek aan te pakken.

Worden deze verschillende projecten geëvalueerd ?

Wat is hier de stand van zaken ?

Zijn er reeds besluiten getrokken uit de evaluatie van de onderscheiden projecten ?

Antwoord

De onderwijsinspectie startte dit schooljaar met een onderzoek omtrent het opvolgen van spijbelaars in de scholen en CLB's (*centra voor leerlingenbegeleiding – red.*). Aangezien het onderzoek nog niet afgerond is, kunnen nog geen conclusies worden getrokken.

De projecten die in verschillende steden lopen, worden niet gefinancierd door het departement Onderwijs. Het departement Onderwijs is derhalve niet verantwoordelijk voor de opvolging en de evaluatie van die projecten. De evaluatie en opvolging behoren toe aan de lokale overheden en initiatiefnemers.

Momenteel lopen er, bij wijze van experiment, vier time-outprojecten. Deze projecten worden gezamenlijk gesubsidieerd door het departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur en het departement Onderwijs.

Heel recentelijk startte onder leiding van Nicole Vettenburg en professor Bouverne-De Bie een OBPWO-onderzoek (*onderwijskundig beleids- en praktijkgericht wetenschappelijk onderzoek – red.*). In dit onderzoek evalueert men time-outprojecten op hun preventieve waarde voor dreigende schooluitval.

Het onderzoek beoogt :

- een inventaris op te maken van alle time-outinitiatieven in Vlaanderen,
- de werkvorm time out te evalueren op zijn preventieve effecten, namelijk de reïntegratie van de jongere en preventiegerichte veranderingen bij de school en
- de positionering van de time-outprojecten te verduidelijken binnen het geheel aan begeleidings- en sanctioneringsmaatregelen in de school en op het continuüm van zorg binnen de integrale jeugdhulpverlening.

Het onderzoek loopt tot 31 januari 2005. De eerste resultaten worden pas in 2006 verwacht.

Vraag nr. 75
van 5 maart 2004
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Motie contingentering artsen – Stand van zaken

Sinds 1998 bestaat een federaal opgelegde contingentering van het aantal artsen. Ten gevolge van deze regeling werden er in de Vlaamse faculteiten Geneeskunde toelatingsexamens georganiseerd, met een drastische beperking van het aantal artsen tot gevolg.

De Franse Gemeenschap negeert evenwel de contingentering.

1. Welke initiatieven heeft de Vlaamse regering genomen om de belangen terzake van de Vlaamse artsen en specialisten bij de federale regering resoluut te verdedigen ?

Wat is hier de stand van zaken ?

2. Heeft de minister er bij de Franstalige minister bevoegd voor Hoger Onderwijs reeds op aangedrongen om de contingentering correct na te leven ?

Wat zijn hier de resultaten ?

3. De Vlaamse regering dient het dossier van de contingentering van het aantal artsen in Vlaanderen en België op de voet te volgen en het Vlaams Parlement van elke cruciale beslissing onmiddellijk op de hoogte te brengen (Stuk 2016 (2003-2004) – Nr. 2).

Wat is hier de stand van zaken ?

Zijn er terzake reeds initiatieven genomen door de minister ?

Antwoord

1. In mijn antwoord op de interpellatie van de heer Chris Vandenbroeke in de vergadering van de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid van 8 januari 2004 (*Handelingen Commissievergadering nr. 89 van 8 januari 2004, blz. 4-7 – red.*) ben ik uitgebreid ingegaan op de huidige regeling inzake de contingentering van het aantal artsen en op de voorstellen

van de planningscommissie. De voorstellen die de planningscommissie op 27 november 2003 deed, kwamen erop neer dat alle afgestudeerde artsen in Vlaanderen en de Franse Gemeenschap van 2004 tot en met 2012 binnen het globale contingent voor die periode zouden vallen.

Het is echter onduidelijk of de federale regering op korte termijn nieuwe voorstellen wil bestuderen. Ikzelf en mijn vertegenwoordiger in de planningscommissie blijven waakzaam maar kunnen hier niets anders doen dan de situatie op de voet te volgen.

2. De uitvoering van de voorschriften inzake contingentering van het aantal artsen dat toegelaten wordt tot de opleiding van huisarts of van arts-specialist, is een zaak van de federale ministers bevoegd voor Volksgezondheid en Sociale Zaken. De gemeenschappen kunnen alleen via een beperking van de toegang tot de basisopleiding van arts het aantal afstuderende artsen beperken.

Het komt een Vlaams minister niet toe om een minister in de regering van de Franse Gemeenschap op de vingers te tikken ingeval hij of zij nalaat binnen zijn of haar bevoegdheden gepaste toegangsbeperkende maatregelen te nemen. Ik zou het alleszins allerm minst appreciëren indien een minister in de regering van de Franse Gemeenschap dat bij mij deed.

Gevolg gevend aan de door het Vlaams Parlement aangenomen motie heb ik mijn Franstalige collega gepolst over de evoluties. Ik zal niet nalaten nadere informatie te vragen over de stand van zaken met betrekking tot de beperking tot het aantal afstuderende artsen in de Franse Gemeenschap. Bovendien zal ik er steeds op blijven aandringen dat iedereen zijn verantwoordelijkheid opneemt en dat dus ook de Franse Gemeenschap de contingentering correct naleeft.

3. De federale regering heeft de voorstellen van de planningscommissie van 27 november 2003 niet goedgekeurd. Dit betekent dat voorlopig de contingenteringscijfers zoals bepaald in het koninklijk besluit van 30 mei 2002 van kracht blijven, alsook de regeling van de verdeling van het overschot aan afgestudeerden van de jaren 2004 en 2005 over het contingent van de volgende jaren.

Zoals gevraagd in de motie van 21 januari 2004 zal ik het dossier op de voet blijven volgen en

zal ik het Vlaams Parlement van elke beslissing op de hoogte brengen.

Vraag nr. 79
van 12 maart 2004
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

EU-uitbreiding – Initiatieven Onderwijs

Op 1 mei komen er tien nieuwe landen bij de Europese Unie (EU) : acht uit Oost-Europa en twee uit het Middellandse-Zeegebied. Dit is niet alleen een politiek en economisch belangrijk feit, ook heeft het een grote impact op de inwoners van het "oude" en het "nieuwe" Europa.

Vlaanderen heeft met elk van de tien landen verdragen afgesloten, waardoor de beleidsverantwoordelijken al deze landen reeds beter leerden kennen, en er wederzijdse samenwerking ontstond.

De inwoners van het "oude" en het "nieuwe" Europa kennen mekaar echter nauwelijks : wederzijdse angst en onwennigheid zijn het gevolg. En dat terwijl we historisch heel wat banden hebben, en de culturele verschillen niet zo groot zijn. Eigenlijk zou de overheid een sensibiliseringscampagne moeten lanceren over de uitbreiding, zoals ze dat voor de euro deed. Maar sensibiliseren is niet voldoende, ook ontmoeten is belangrijk, daarvoor zijn er nu al te weinig stimuli.

Vlaanderen zou een voortrekkersrol kunnen spelen door ontmoetingen en uitwisselingsprojecten te stimuleren.

Via het onderwijs verlopen traditioneel heel wat contacten.

Welke stimuli en acties waren er reeds van de minister voor leerlingen, studenten, leerkrachten en docenten, en dit zowel voor de veeleer algemeen vormende en hogere opleidingen, als voor de beroepsgerichte opleidingen in het kader van de toetreding van acht nieuwe EU-lidstaten uit Oost-Europa ?

Antwoord

Algemene principes

Alvorens in detail te treden wat de acties betreft die kunnen worden ondernomen met betrekking tot de toetreding van acht nieuwe EU-lidstaten uit Oost-Europa, wens ik een paar algemene principes

aan te geven die ik hanteer bij het opstarten van informatie- of stimuleringscampagnes zoals met betrekking tot de uitbreiding van de Europese Unie.

Als minister probeer ik overlappende of doorkruisende acties te voorkomen. Daarom neem ik enkel het initiatief als blijkt dat er onvoldoende acties worden ondernomen door de hoofdverantwoordelijken (in dit geval o.a. de EU) of als blijkt dat aanvullende acties voor specifieke doelgroepen in het onderwijs (bv. de leerlingen) wenselijk zijn.

De Vlaamse regering schenkt al geruime tijd aandacht aan de landen van Midden- en Oost-Europa. Naast de acht landen die op 1 mei toetreden tot de EU, is er ook aandacht voor Roemenië en Bulgarije en voor de "nieuwe burenen" van de EU, zoals onder meer Rusland en de Balkanlanden.

De samenwerkingsverbanden met deze landen zijn opgezet in het kader van de Europese programma's en bilaterale akkoorden. De aandacht gaat daarbij niet alleen naar de landen die toetreden in 2004, maar via bijvoorbeeld het Europese Tempus-programma ook naar de eventuele volgende fasen van toetreding.

Concrete acties

Bij de concrete acties maak ik een onderscheid tussen de mogelijkheden voor onderwijsinstellingen en -actoren om intensieve contacten te leggen en acties die worden ondernomen om informatie te verstrekken over deze landen.

Intensieve contacten mogelijk maken

Sedert 2000 kunnen onderwijs- en opleidingsinstellingen met de acht Oost-Europese nieuwkomers *uitwisselingsprojecten* in het kader van de Europese Socrates- en Leonardo da Vinci-programma's opzetten.

Binnen het Socratesprogramma zijn er specifieke deelprogramma's voor het leerplichtonderwijs (Comenius), het hoger onderwijs (Erasmus) en het volwassenenonderwijs (Grundtvig). Belangrijk in deze programma's is de vereiste dat de uitwisseling geïntegreerd dient te zijn in een onderwijsproject dat minstens één schooljaar omvat en dat zoveel mogelijk klassen erbij betrokken worden. Voor de verstrekkers van beroepsopleidingen zijn er mogelijkheden tot het opzetten van uitwisselings- en stageprojecten onder het Leonardoprogramma.

De doelgroepen van deze programma's worden geïnformeerd door het Vlaamse Socratesagentschap en het Vlaamse Leonardo-agentschap in samenwerking met externe organisaties zoals de Stichting Ryckvelde en Alden Biesen, die informatiesessies organiseren alsook seminaries om buitenlandse partners te vinden. Daarnaast zijn er, wat het hoger onderwijs betreft, ook uitwisselingen mogelijk binnen de culturele akkoorden met deze toetredende landen. Het betreft hier voornamelijk beurzen voor studenten en docenten. Uitwisseling is mogelijk in beide richtingen (ontvangst van buitenlanders in Vlaanderen en uitzenden van Vlamingen naar het buitenland) voor zeven van de acht landen ; enkel voor Slovenië geldt eenrichtingsverkeer (ontvangst van Slovenen in Vlaanderen, maar niet andersom).

Algemeen mag worden gesteld dat de belangstelling van de Vlaamse hogeronderwijsinstellingen groot is. Vaak dateren de contacten al van vóór de periode dat er van EU-toetreding sprake was. Zo was er bijvoorbeeld interesse van verschillende vakgroepen Slavistiek en was er belangstelling voor bijvoorbeeld Hongarije en Estland omdat ze een goede faam hadden wat de opleidingen Muziek en Beeldende Kunst betreft.

Om intensieve contacten tussen landen mogelijk te maken, is de *kennis van elkaars taal en cultuur* van cruciaal belang. De Vlaamse hogescholen hebben hier tijdig op geanticipeerd en bieden in hun opleidingen Vertaler-Tolk de belangrijkste talen aan die gesproken worden in deze acht landen. Verder stelt de Nederlandse Taalunie vast dat de belangstelling voor het Nederlands in Midden- en Oost-Europa de laatste jaren is toegenomen. Dat kan natuurlijk niet los worden gezien van feit dat Nederland en Vlaanderen grote investeerders zijn in deze regio. Aan de universiteiten van deze landen zijn de afdelingen Neerlandistiek sterk vertegenwoordigd. Vlaanderen en Nederland hebben er in het kader van het huidige Taaluniebeleid voor gekozen om de aanwezige kennis te verdiepen en om cursussen beroepsgericht Nederlands te laten ontwikkelen. Daarbij wordt rekening gehouden met de specifieke behoeften van de eerste toetreders tot EU én NAVO (*Noord-Atlantische Verdragsorganisatie – red.*).

Door de komst van het European Schoolnet (EUN) zijn virtuele contacten (d.w.z. via elektronische weg) tussen Vlaamse scholen en scholen in de toetredende landen gemakkelijk mogelijk. In het kader van de Europese Lentedag (Spring Day) 2004 was de EU-uitbreiding natuurlijk het aandachtspunt binnen dit netwerk.

Dit alles leidt tot het besluit dat er voor de Vlaamse onderwijsinstellingen voldoende mogelijkheden aangeboden worden tot intensieve contacten met de toetredende landen.

Algemene informatie verstrekken

Zoals hierboven vermeld, is de minister van Onderwijs wat informeren van het brede publiek betreft uiteraard niet in de eerste plaats verantwoordelijk. Hier zijn andere actoren aan zet. Het verheugt mij dat de VRT haar rol hierin vervult door onder andere het uitzenden van het radioprogramma "Dagboek uit het Oosten", dat vanaf 29 maart speciaal de aandacht zal richten op de acht toetredende landen in Oost-Europa.

Voor de doelgroepen in het onderwijs en de vormingsinstellingen levert de Vlaamse Gemeenschap een bijkomende inspanning via de Stichting Ryckvelde. Vorig schooljaar werd door deze stichting al een leesbrief verspreid naar de Vlaamse scholen specifiek over de uitbreiding van de EU. Nu wordt sinds begin februari op de site van de Stichting Ryckvelde op een aantrekkelijke wijze informatie aangeboden over de toetredende landen. Een affichecampagne leidt de cursisten, leerlingen en leerkrachten naar deze site (www.ryckvelde.be/+10/home.htm). Deze actie kwam tot stand met steun van de Europese Commissie en van de Vlaamse Gemeenschap (Cultuur).

Ten slotte bepalen de eindtermen dat de Vlaamse scholen in het kader van de lessen aardrijkskunde en geschiedenis aandacht moeten besteden aan de Europese Unie. Uiteraard komen hier zowel de huidige samenstelling van de EU als deze in de nabije toekomst ter sprake.

PAUL VAN GREMBERGEN

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
CULTUUR, JEUGD EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 103

van 5 maart 2004

van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Speelpleinwerking Wemmel – Taalgebruik

In een vraaggesprek in het maartnummer van de gemeenschapskrant De Zandloper wordt gewag gemaakt van een slechte ervaring met de speel-

pleinwerking in Wemmel. De geïnterviewde wijst er inderdaad op dat er personen zijn die toezicht houden die geen woord Nederlands spreken.

Dit lijkt me volkomen in overtreding te zijn met de taalwetgeving.

Is de minister hiervan op de hoogte ?

Heeft hij reeds maatregelen genomen ?

Antwoord

Het door de Vlaamse volksvertegenwoordiger aangekaarte probleem, dat bij de speelpleinwerking in Wemmel toezicht gehouden zou zijn door personen die geen Nederlands spreken, is mij niet bekend. Indien dit inderdaad het geval is, is dit uiteraard een schending van de taalwetgeving.

Ik vraag alleszins de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant een onderzoek in te stellen en zal niet nalaten de Vlaamse volksvertegenwoordiger van het resultaat hiervan op de hoogte te brengen.

In voorkomend geval zal ik ook de maatregelen nemen die eventueel noodzakelijk zouden zijn.

Vraag nr. 104 van 5 maart 2004 van de heer KRIS VAN DIJCK

Project eigen gemeente- en provinciedecreet – Resultaat

De Vlaamse regering had, zeker na de overheveling in het kader van de Lambertmontakkoorden, de ambitie in deze bestuursperiode het gemeenteen provinciedecreet goed te keuren (zie bv. aanvullend regeerakkoord). Nu we bijna op het einde zijn van deze legislatuur, zijn we inmiddels een illusie armer.

Vermoedelijk is dan ook het vele werk dat inmiddels geleverd is door ambtenaren, professoren, organisaties zoals de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) voor niks. Zo bijvoorbeeld de "Proeve van gemeentedeceet", het werkstuk dat vele reacties losweekte, maar zeker de verdienste had een wetenschappelijke insteek te leveren.

1. Kan de minister een overzicht geven van alle inspanningen die de Vlaamse overheid (vaak in samenwerking met anderen) geleverd heeft met

het oog op de realisatie van het gemeentedeceet ?

2. Welke financiële consequenties stonden hier tegenover ?

3. Kan de minister een overzicht geven van alle inspanningen die de Vlaamse overheid (vaak in samenwerking met anderen) geleverd heeft met het oog op de realisatie van het provinciedecreet ?

4. Welke financiële consequenties stonden hier tegenover ?

Antwoord

De Vlaamse volksvertegenwoordiger heeft gelijk wanneer hij stelt dat er in het kader van de Lambertmontakkoorden, waardoor met ingang van 1 januari 2002 diverse bevoegdheden werden overgeheveld naar het Vlaamse niveau, heel wat inspanningen werden gedaan ter voorbereiding van een eigen Vlaams gemeente- en provinciedecreet.

De vorige Vlaamse regering had reeds een belangrijke voorbereidende stap gezet. In het najaar van 1998 werd een onderzoeksopdracht uitgeschreven met het oog op het opstellen van een beleidsgerichte studie "Proeve van Vlaams gemeentedeceet". Deze opdracht werd toevertrouwd aan een onderzoeksgroep van het Instituut voor de Overheid en van het Instituut voor Administratief Recht, beide deel uitmakend van de KU Leuven (*Katholieke Universiteit Leuven – red.*). Deze studie werd opgeleverd in het voorjaar van 2001. De kostprijs droeg 242.687,76 euro.

Na de effectieve overheveling van de bovenvermelde bevoegdheden werd er werk gemaakt van het opstellen van een Vlaams gemeente- en provinciedecreet. Daartoe werd bij ministerieel besluit van 5 december 2001 een overheidsopdracht gegund aan de advocatenassociatie Stibbe voor het schrijven van een voorontwerp van gemeentedeceet. Op dezelfde datum werd eveneens de opdracht gegund aan dezelfde advocatenassociatie voor het schrijven van een voorontwerp van provinciedecreet.

Onder intensieve begeleiding van mijn kabinet en van de administratie Binnenlandse Aangelegenheden werden beide voorontwerpen afgeleverd. De kostprijs voor elk van de twee ontwerpen van decreet afzonderlijk bedroeg 173.525,47 euro.

Mede doordat de Raad van State er relatief lang over heeft gedaan om zijn advies over deze ontwerpen af te leveren, is het niet meer mogelijk gebleken om nog tijdens deze legislatuur effectief tot bespreking en stemming van beide ontwerpen over te gaan. De tijd was immers te kort om nog tot een serene en diepgaande behandeling van deze fundamentele decreten met betrekking tot de bestuurlijke organisatie in Vlaanderen te komen. De Vlaamse regering opteerde er dan ook voor om de behandeling in deze legislatuur niet meer aan te vatten.

Ik ben het echter niet eens met de Vlaamse volksvertegenwoordiger dat al het voorbereidende werk nutteloos zou zijn ; de resultaten zullen ongetwijfeld hun vruchten afwerpen wanneer de volgende Vlaamse regering dit decretaal initiatief zal herneemen. Het lijkt mij immers ondenkbaar dat alle voorbereidende handelingen van tafel zouden worden geveegd en dat men opnieuw van voor af aan zou beginnen.

**Vraag nr. 105
van 5 maart 2004
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Oproep kankeronderzoek Kraainem – Taalgebruik

Nadat de provincie Vlaams-Brabant zoals het hoort een Nederlandstalige uitnodiging voor het kankeronderzoek in de Mammobiël had verstuurd, heeft het gemeentebestuur van de faciliteitengemeente Kraainem nadien nog een tweetalige oproep verstuurd onder Franstalig briefhoofd.

1. Is de minister op de hoogte van deze gang van zaken ?
2. Welke maatregelen neemt hij terzake ?

Antwoord

Het is mij niet bekend dat de gemeente Kraainem, nadat de provincie Vlaams-Brabant een Nederlandstalige uitnodiging voor het kankeronderzoek in de Mammobiël verstuurd, nadien een tweetalige oproep met Franstalig briefhoofd verspreidde voor ditzelfde onderzoek.

Ik vraag de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant een onderzoek in te stellen en zal niet nalaten de Vlaamse volksvertegenwoordiger van het resultaat op de hoogte te brengen.

Pas na ontvangst van de resultaten van het onderzoek van de gouverneur zal ik mij beraden over het eventueel nemen van maatregelen.

**Vraag nr. 106
van 12 maart 2004
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Vlaamse Rand – Cursus onthaal van anderstaligen (2)

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 41 van 25 november 2003 aangaande de deelname van Vlaamse ambtenaren aan de cursus "Klantgerichtheid en onthaal van anderstaligen" die door het Provinciaal Instituut voor Vorming en Opleiding (PIVO) van Vlaams-Brabant wordt georganiseerd, deelde de minister mee dat er nog geen dergelijke opleidingen werden gevolgd gezien het tekort aan plaatsen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7 van 30 januari 2004, blz. 1451).

De minister voegde eraan toe dat hij in contact bleef met de bestuursschool om te bekijken hoe in de toekomst de Vlaamse ambtenaren zouden kunnen deelnemen aan deze cursus.

1. Kan de minister medelen of er terzake al enige vordering werd gemaakt ?
2. Acht de minister het niet nuttig om zelf een initiatief in verband met het klantgericht onthaal van anderstaligen op te zetten ?

Antwoord

1. Ik kan spijtig genoeg nog geen vorderingen medelen op dit vlak. De bestuursschool PIVO heeft nog steeds geen nieuwe cursussen gepland.
2. Ik ben dan ook bereid om in te gaan op de suggestie van de Vlaamse volksvertegenwoordiger om te kijken of we binnen de administratie zelf geen vorming "Klantgerichtheid en onthaal voor anderstaligen" kunnen organiseren voor die Vlaamse ambtenaren die tijdens hun werkzaamheden in contact komen met anderstaligen.

Ik zal het departement Algemene Zaken en Financiën (AZF) opdracht geven om zo snel mogelijk een dergelijk vormingsprogramma uit te werken en op te starten.

Vraag nr. 107
van 12 maart 2004
van mevrouw ANNY DE MAGHT-AELBRECHT

Gemeentefonds 2002 – Centrumsteden

In het budgettair beleid van een gemeente is het Gemeentefonds een belangrijk element.

Graag zou ik voor de Vlaamse centrumsteden een overzicht krijgen van het geld dat werd uitbetaald voor het jaar 2002 via het Gemeentefonds, het Investeringsfonds en het Sociaal Impulsfonds (SIF), met andere woorden de fondsen die nu samen het nieuwe "Gemeentefonds" vormen.

Concreet zou ik graag de cijfers kennen voor 2002 voor de steden Antwerpen, Gent, Brugge, Leuven, Aalst, Mechelen, Kortrijk, Sint-Niklaas, Hasselt, Oostende, Genk, Roeselare, Turnhout en Brussel, voor zowel Gemeentefonds, SIF en SIF-plus als Investeringsfonds.

Antwoord

Overzicht van de trekkingsrechten op de verschillende fondsen voor de centrumsteden voor het jaar 2002

Stad	Gemeentefonds 2002	Investeringsfonds 2002	SIF 2002	Waarborg SIF 2002	SIF+ 2002
Brussel (VGC)		1.722.860	8.386.040		
Antwerpen	337.555.752	10.666.109	54.298.163	18.408.998	35.889.165
Mechelen	17.038.505	1.541.191	6.356.311	2.575.100	3.781.211
Turnhout	6.831.095	731.962	1.640.973	866.311	774.662
Leuven	21.096.463	1.614.784	4.326.705	2.265.930	2.060.775
Brugge	43.388.556	2.269.975	2.563.045	2.103.058	459.987
Kortrijk	17.443.382	1.387.599	3.247.869	2.025.086	1.222.783
Oostende	19.393.924	1.327.418	6.281.324	2.147.309	4.134.015
Roeselare	11.782.687	1.051.510	857.184	857.184	0
Aalst	16.872.246	1.385.519	2.001.369	1.350.239	651.130
Gent	185.705.374	5.499.333	27.525.106	8.527.593	18.997.513
Sint-Niklaas	15.544.714	1.220.840	2.054.862	2.054.862	0
Genk	13.714.815	1.104.976	7.331.094	1.863.321	5.467.773
Hasselt	15.831.068	1.284.870	1.408.684	1.408.684	0

Vraag nr. 108
van 12 maart 2004
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Protocol onderwijs-cultuur – Stand van zaken

In februari 2002 hebben de ministers van Cultuur en Jeugd en van Onderwijs een protocol ondertekend met het oog op het aanzwengelen van de culturele competentie bij jongeren.

1. Dit protocol had onder meer tot doel sporadische vormen van samenwerking om te zetten in een structurele samenwerking.

Wat is hier de stand van zaken ?

Op welke wijze is deze omzetting gebeurd ?

Is er thans daadwerkelijk een structurele samenwerking tussen het departement Cultuur en het departement Onderwijs ? Wie zijn hiervoor de verantwoordelijken ?

Heeft er inmiddels een evaluatie plaatsgehad ? Zo ja, wat zijn de resultaten ? Zo neen, wordt deze nog gepland ?

2. Wat zijn de gevolgen van deze samenwerking op het beleidsmatige vlak ?
3. Het was de bedoeling een concreet actieplan uit te werken dat cultuur beter dient in te bedden in het traditionele onderwijs.

Wat is hier de stand van zaken ?

Wat is hierbij de inbreng vanuit het departement Cultuur ?

Welke concrete projecten zijn er reeds uitgevoerd ?

4. Is er binnen de Canon Cultuurcel een steunpunt gegroeid ?

Wat is de opdracht van dit steunpunt ?

Wat is hierbij de inbreng vanuit het departement Cultuur ?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan minister Vanderpoorten (vraag nr. 78).

Antwoord

In februari 2002 ondertekenden de ministers van Onderwijs en Cultuur een protocol met betrekking tot samenwerking tussen Onderwijs en Cultuur.

Dit protocol heeft als voornaamste doelstellingen :

- 1) in gezamenlijk overleg een beleid te ontwikkelen op de verschillende niveaus waar de beleidsdomeinen Onderwijs en Cultuur elkaar raken ;
- 2) het ontplooiën van de individuele culturele competentie ;
- 3) de wisselwerking tussen leerplicht en DKO enerzijds en het culturele veld en onderwijs anderzijds te optimaliseren (*DKO : deeltijds kunst-onderwijs – red.*) ;
- 4) het muzisch-creatieve zijn plaats te geven als noodzakelijke component in het onderwijs.

Om deze doelstelling te bereiken, werden drie instrumenten vooropgesteld :

- 1) een structureel overleg tussen de departementen ;
- 2) gefaseerd een steunpunt uitbouwen ;
- 3) de nodige initiatieven nemen voor een transparante op elkaar afgestemde regelgeving.

1. Stand van zaken samenwerking

Na de ondertekening van het protocol werden diverse initiatieven genomen om structurele samenwerking na te streven. Deze stappen werden steeds in overleg tussen beide administraties en kabinetten gezet.

Concreet werden volgende acties ondernomen :

- in maart 2002 werden drie adviesgroepen (schooltijd, vrije tijd en professionele tijd) onderwijs-cultuur opgericht, zoals vooropgesteld in het protocol. Deze adviesgroepen vergaderen met een frequentie van vier- tot zesmaal per jaar. In elke adviesgroep zaten, naast experts uit het onderwijs en de culturele sector, ook vertegenwoordigers van de administraties Onderwijs en Cultuur (zie **bijlage 1**) ;
- tussen de administraties Cultuur en Onderwijs werd een stuurgroep opgericht, zoals vooropgesteld in het protocol. Deze stuurgroep vergaderde viermaal per jaar ;
- op interkabinetten niveau en tussen beide ministers werd geregeld overleg gepleegd in verband met de te nemen stappen in de oprichting van een mogelijk steunpunt onderwijs-cultuur.

Zowel de stuurgroep als de adviesgroepen kregen een mandaat van twee jaar. Op 17 maart jongstleden stelden ze op een studiedag, die georganiseerd werd door beide departementen, hun adviezen aan het beleid en aan de sectoren Onderwijs en Cultuur voor.

De belangrijkste aanbevelingen van de adviesgroepen zijn :

- creativiteit als centraal overkoepelend/transversaal concept in het onderwijsprogramma ;
- de vraag naar cultuurcoördinatoren op school ;
- de vraag naar educatoren binnen de culturele sector ;
- de vraag naar een nog betere afstemming tussen beide departementen enerzijds en de sectoren anderzijds ;

- het aantrekken en openstellen van expertises vanuit het culturele veld naar het onderwijs toe en omgekeerd ;
- organiseren van een verplicht pakket vrije schooltijd – tijd waarin leerlingen begeleid binnen en buiten de school kunnen deelnemen aan culturele activiteiten ;
- het opzetten van een structureel overleg tussen de amateurkunsten en het DKO ;
- het onderzoeken hoe amateurkunsten en DKO betrokken kunnen worden in culturele en onderwijskundige besluitvorming ;
- een meer structurele betrokkenheid/vertegenwoordiging van de adviesgroepen in de besluitvorming van beide departementen ;
- het openstellen van subsidiemogelijkheden binnen het culturele veld voor studenten hoger kunstonderwijs ;
- het stimuleren en ondersteunen van onderzoek ;
- kwaliteitsverbetering en kwaliteitsbewaking binnen de lerarenopleiding.

De volledige adviezen kunnen worden geraadpleegd via de sites van de Canon Cultuurcel (<http://www.canoncultuurcel.be> link onderwijs-cultuur) en de administratie Cultuur (<http://www.vlaanderen.be/cultuur>) (**bijlage 2**).

Daarnaast werd in de afgelopen twee jaar ook gedebatteerd over de mogelijkheid om een steunpunt onderwijs-cultuur op te richten. Hoewel beide departementen en kabinetten het hierover inhoudelijk eens raakten, is een gezamenlijke steunpuntstructuur in de schoot van de Canon Cultuurcel zoals aangegeven in het protocol niet mogelijk in het kader van het voorliggende plan Beter Bestuurlijk Beleid. Eén van de basisbeginselen van BBB is het concept van homogene bevoegdheidsdomeinen, met andere woorden duidelijke bevoegdheidspakketten en geen vermenging van bevoegdheden over verschillende bewindspersonen. Het spreekt voor zich dat een steunpunt ten aanzien van dergelijke sterk rationeel-doordachte structuur veeleer als afwijkend dan wel als ondersteunend wordt ervaren.

Er ligt vandaag vanuit de stuurgroep een alternatief voor, waarbij op het operationele vlak ad-

ministratieve coördinatie tussen cultuur en onderwijs centraal staat, naast conceptuele inspiratie vanuit versterkte adviesgroepen. De uiteindelijke vormgeving zal vermoedelijk worden bekrachtigd in een nieuw (of : vernieuwd) protocol Onderwijs-Cultuur tussen de volgende bevoegde ministers.

Beide departementen hebben in overleg en na evaluatie de voorliggende beleidsadviezen mee opgenomen in de eigen werking en de beleidsvoorstellen voor de volgende Vlaamse regering. Vanuit het departement Onderwijs zal dit verder worden opgevolgd door de Canon Cultuurcel, vanuit de administratie Cultuur door de Cel voor Cultuurbeleid.

2. Gevolgen samenwerking op beleidsmatig vlak

Op beleidsmatig vlak werd een stuurgroep opgericht met hierin vertegenwoordigers van beide departementen. Van bij de aanvang stelde de stuurgroep duidelijk dat een beter inzicht in de subsidieproblematiek onderwijs-cultuur essentieel was met het oog op een later advies over de optimalisering van de inzet van beschikbare middelen en methoden, zoals vooropgesteld in het protocol. Binnen de stuurgroep bestond er consensus over het feit dat de toegankelijkheid van onderwijs tot culturele activiteiten gehinderd wordt wanneer er onduidelijkheid bestaat over de wegen die naar deze initiatieven leiden en de middelen die daarvoor worden aangesproken. Die onduidelijkheid verhindert een maximale inzetbaarheid van middelen. Om deze onduidelijkheid te verhelpen, werd intussen een gezamenlijk onderzoeksproject uitgeschreven dat zal toelaten om beleidsaanbevelingen te formuleren die erop gericht zijn de transparantie te verhogen, de efficiëntie van de subsidiestromen op het kruispunt van onderwijs en cultuur te versterken en anomalieën in wetgeving en communicatie weg te werken.

De vooropgestelde adviezen van de drie adviesgroepen werden door de desbetreffende diensten ook reeds mee opgenomen in beide beleidsvoorstellen voor de volgende Vlaamse regering. Deze gezamenlijke beleidsmatige aanpak is een rechtstreeks gevolg van de afspraken die gemaakt werden binnen het protocol.

Tussen het departement Onderwijs en de administratie Cultuur werd voorts ook overeengekomen om maandelijks een structureel overleg te organiseren, in afwachting van een mogelijk vernieuwd protocol. Dit overleg wordt opge-

volgd door de Canon Cultuurcel en ABC (*Art Basics for Children – red.*) binnen het departement Onderwijs en de Cel voor Cultuurbeleid binnen de administratie Cultuur.

3. Uitwerking concreet actieplan

De adviezen van zowel stuur- als adviesgroep stellen een duidelijk actieplan voorop. Gezien de centrale rol van Canon Cultuurcel in deze samenwerking, ligt het voor de hand dat in de schoot van deze cel concretisering wordt gegeven aan een aantal van deze adviezen.

Het betreft concreet :

- de vraag naar structurele inbedding van creativiteit in het onderwijs : hiervoor werd een denktank samengesteld met vertegenwoordigers uit het onderwijs, de culturele sector en een aantal experts.

Deze denktank zal in oktober 2004 een eerste studie aan de administratie voorleggen met hierin concrete aanbevelingen ;

- de vraag naar duidelijke beleidsafstemming inzake subsidieregeling : naast het reeds aangehaalde onderzoek werd een projectgroep samengesteld met vertegenwoordigers uit verschillende departementen, de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) en het federale Ministerie van Ontwikkelingssamenwerking.

Vanuit deze departementen kunnen scholen projectgeld aanvragen om concrete (culturele) activiteiten in scholen te organiseren (bv. DynaMo2-ondersteuning vanuit Canon Cultuurcel). Doelstelling van deze projectgroep is de regelgeving van diverse subsidievormen op elkaar af te stemmen en waar mogelijk samen te werken. Dit initiatief past ook in het afgesloten samenwerkingsprotocol met de VGC ;

- de vraag naar het ontplooiën van de culturele competentie : in samenwerking met CJP (*Cultureel Jongerenpaspoort – red.*) en Cultuurnet Vlaanderen werd een onderzoek door Canon uitgeschreven rond jongeren en cultuurparticipatie.

De concrete resultaten van dit onderzoek zullen in april en mei 2004 worden voorgesteld. Aansluitend zullen de drie partners ook een grote bevraging bij jongeren zelf uit-

voeren. Dit initiatief wordt mee ondersteund door het Steunpunt Jeugd en diverse culturele steunpunten ;

- de vraag naar cultuurcoördinatoren op school : vanuit Canon werd een oproep naar leerkrachten gericht om zich op te geven als cultuurcoördinator op school.

200 leerkrachten reageerden hierop. Volgend schooljaar zal met deze ruime resonantiegroep worden bekeken wat de mogelijke taak van een cultuurcoördinator op school kan zijn. Hiervoor zal met de diverse pedagogische diensten van de koepels nauw worden samengewerkt ;

- de vraag naar de plaats van het muzisch-creatieve : in samenwerking met het Initiatief Audiovisuele Kunsten (IAK) wordt een leertraject opgesteld op basis van een grondige screening van de sector cultuur en het onderwijs.

Dit leertraject moet duidelijke handvaten aan leerkrachten kunnen bieden om structureel met media(educatie) in de klas om te gaan. In november 2004 worden de eerste resultaten verwacht ;

- de vraag naar onderzoek : Canon zal vanaf volgend budgetjaar 15 % van de jaarlijkse projectmiddelen aan onderzoek besteden.

Dit onderzoek zal in nauw overleg met de administratie Cultuur gebeuren. Dit jaar wordt reeds 10 % van het budget voor onderzoek gereserveerd.

- de vraag naar kwaliteitsverbetering en -bewaking binnen de lerarenopleiding : hiervoor werden diverse projecten ontwikkeld in samenwerking met de museale en culturele sector (Dubbelfocus, leermeester, ...)

Ook de samenwerking binnen het departement Onderwijs werd verbeterd : zo is er op dit ogenblik een geregeld overleg tussen Canon, het DKO en het hoger onderwijs om gemeenschappelijke initiatieven te nemen en te ondersteunen.

Binnen het departement Cultuur werd ondertussen werk gemaakt van een betere en structurele ondersteuning van de kunsteducatieve praktijk, waarop vanuit de scholen zeer dikwijls een beroep wordt gedaan. Zowel in het decreet

op sociaal-cultureel werk, het decreet op landelijk jeugdwerk, als in het nieuwe kunstendecreet is in de structurele of projectmatige ondersteuning voorzien voor kunsteducatieve organisaties. Ook de steunpunten in de verschillende sectoren hebben een begeleidende en coördinerende rol op het vlak van kunsteducatie. Bovendien voorziet het kunstendecreet ook expliciet in de mogelijkheid tot ondersteuning van artistieke organisaties voor hun potentiële educatieve werking.

Aangezien deze decreten werken op basis van kwaliteitsbeoordeling, ligt het ook in de bedoeling om binnen dit ruime veld van kunsteducatieve bezigheden aan kwaliteitsbewaking te doen.

4. Steunpunt in Canon Cultuurcel

Zoals reeds aangegeven, was de realisatie van een steunpunt in het kader van het BBB niet mogelijk. Er ligt vandaag vanuit de stuurgroep een alternatief voor, waarbij op het operationele vlak administratieve coördinatie tussen cultuur en onderwijs centraal staat, naast conceptuele inspiratie vanuit versterkte adviesgroepen.

Binnen onze denkplaat zal er een centrale rol voor de Canon Cultuurcel binnen het departement Onderwijs weggelegd zijn. Intussen werd aan de Cultuurcel wel de opdracht gegeven de voorgestelde adviezen waar mogelijk mee op te nemen in het huidige beleid (zie punt 3).

Voor de realisatie van deze doelstelling werd binnen deze regeerperiode een budgetverhoging aan de Cultuurcel toegekend van 110.000 euro. Op dit ogenblik wordt de mogelijkheid van een personeelsuitbreiding ook bekeken.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 109
van 12 maart 2004
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Leescultuur – Lokale leesplatforms

In het beleid ter bevordering van de leescultuur in Vlaanderen werd aandacht besteed aan de lokale leesplatforms.

1. Op welke wijze heeft de minister in het kader van het gemeentelijk cultuurbeleid een goede synergie bepleit tussen alle lokale initiatieven op het vlak van de leescultuur ?

Welke initiatieven zijn terzake genomen ?

Op welke wijze werden deze initiatieven ondersteund ?

2. Welke proefprojecten zijn er ondersteund betreffende acties naar maatschappelijk zwakkeren ?

Welke doelgroepen stonden hierbij centraal ?

(Antwoord : zie vraag nr. 111, blz. 2428 – red.)

Vraag nr. 110
van 12 maart 2004
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Leescultuur – Jongeren

In het kader van de bevordering van de leescultuur in Vlaanderen is het voor de toekomst belangrijk bijzondere aandacht te besteden aan de kinderen en jongeren.

1. Welke projecten en initiatieven heeft de minister ondersteund, met graag een uitsplitsing per jaar en dit sinds het begin van de legislatuur ?

Kan de minister een overzicht geven van de financiële middelen die per jaar hieraan zijn besteed vanuit zijn begroting ?

2. Welke sensibiliserende campagnes werden hierbij gevoerd ter ondersteuning van deze projecten en initiatieven ?

3. Bestaat daartoe een georganiseerde samenwerking met het departement Onderwijs ? Op welke wijze ?

(Antwoord : zie vraag nr. 111, blz. 2428 – red.)

Vraag nr. 111
van 12 maart 2004
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Leescultuur – Stichting Lezen

Ter bevordering van de leescultuur is de Stichting Lezen opgericht, die de coördinatie op zich neemt

van de verschillende Vlaamse leescultuurinitiatieven en de promotie ervan verzorgt.

1. Op welke wijze is vandaag de Stichting Lezen gestructureerd ?

Wat zijn de specifieke opdrachten en doelstellingen ?

2. Is er sinds de oprichting een evaluatie gebeurd ? Zo ja, wat zijn de resultaten ? Zijn er bijstellingen gebeurd ?

Zo neen, wordt in deze evaluatie voorzien ?

3. Op welke wijze is de integratie verlopen van de leesbevorderingsinitiatieven van de Canon Cultuurcel, van het Centrum voor Lezen en Informatie en van het Nationaal Centrum voor Jeugdliteratuur ?

Op welke wijze zijn de bestaande fondsen gebundeld ?

Is er reeds een deskundig team geïnstalleerd ?

Heeft er een evaluatie plaats gehad, zo ja, met welke resultaten ?

4. Hoe gebeurt de financiering van de Stichting Lezen ?

5. Wat is de inhoud van de beleidsovereenkomst met de Stichting Lezen ?

Is deze reeds geëvalueerd ?

6. Met welke derdenorganisaties heeft de Stichting Lezen overeenkomsten afgesloten om op basis van samenwerking initiatieven te realiseren ?

Over welke initiatieven gaat het ?

Antwoord op vragen nrs. 109, 110 en 111

Ik heb van de Vlaamse volksvertegenwoordiger drie parlementaire vragen gekregen die alle drie te maken hebben met leesbevordering. Met haar goedvinden zou ik ze alle drie tezamen willen beantwoorden, zodat zij ook kan vaststellen dat er een samenhang is tussen de elementen van antwoord op haar vragen en dat ik een effectief en bewust leesbevorderingsbeleid voer.

Het beleid inzake leesbevordering nam in 1992 een aanvang ten gevolge van een Europese oproep en campagne onder het Europees voorzitterschap van Denemarken. Aanvankelijk waren dit beperkte acties en vooral promotiecampagnes om het lezen aan te moedigen, onder andere via de media. Geleidelijk werd dit opgevoerd, ook qua middelen die ter beschikking werden gesteld door de opeenvolgende Vlaamse ministers bevoegd voor Cultuur, in hoofdzaak voor subsidiëring van activiteiten in de sector van de letteren en van het boek.

Tijdens deze legislatuur werd het leesbevorderingsbeleid verder uitgebouwd en structureel en systematisch een plaats gegeven in het cultuurbeleid, onder meer door de oprichting van een Vlaamse Stichting Lezen. Daarnaast werd en wordt nog steeds verder gewerkt aan het ontwikkelen van een visie, een strategie met doelgerichte acties. Want leesbevordering is een proces dat continu ontwikkeld en blijvend gevoerd moet worden, zeker in een tijd waarin de mediatisering, digitalisering en de beeldcultuur hand over hand toenemen. Niet dat de leesbevordering daartegen een strijd moet voeren of zich daar moet tegen afzetten, maar omdat het lezen daarin zijn rechtmatige plaats moet behouden. Ik noem dit zo omdat ik ervan overtuigd ben dat lezen belangrijk is, niet enkel omwille van de esthetische ervaring, maar omdat het ongetwijfeld ook bijdraagt tot de ontplooiing van de individuele competentie, tot het stimuleren van het creatief denken en tot de ontwikkeling van de taalvaardigheid.

Daarom is het aangewezen dat bij het leesbevorderingsbeleid prioritaire aandacht gaat naar de jongeren, vanaf zo jong mogelijke leeftijd. Het is ook aangewezen dat die inspanningen worden volgehouden en systematisch en coherent zijn om zo doeltreffend mogelijk te zijn. Ik moet echter toegeven dat men daarmee een moeilijk meetbaar resultaat betracht. Men kan wel het onmiddellijke effect van een actie meten aan de hand van de participatiegraad en het succes of enthousiasme bij een doelgroep. Maar wat het effect op langere termijn is, valt moeilijker te bepalen. We werken immers niet in laboratoriumomstandigheden. Maar dit is karakteristiek voor zowat de hele cultuursector.

Ik geeft hierbij een overzicht van de projecten en initiatieven die in de loop van deze legislatuur werden ondersteund en gesubsidieerd, zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger heeft gevraagd in haar vraag nr. 110. Ik vermeld daarbij de aanvragers of begunstigde organisatoren, de titel van het project en het toegekende bedrag.

2000

VBVB (nu Boek.be)	Scholenproject Boekenbeurs	400.000 BEF
NCJ	Actie op boekenbeurs (info)	275.000 BEF
VBVB (Boek.be)	Voorleesactie – Voorleesmoment in Vlaanderen	3.500.000 BEF
LINC	Website leesbevordering	497.925 BEF
LINC	Boekenhoeve (peuters en kleuters)	1.000.000 BEF
Co Libro	Leesactie 14+	692.450 BEF
VBVB (Boek.be)	Opstarten Boekenbank	1.500.000 BEF
VBVB (Boek.be)	Ontwikkeling Boekencheque	3.450.000 BEF
NCJ	KJV	600.000 BEF
NTU	JGU	487.004 BEF
Leesclubs + boekencheques		99.808 BEF

2001

Co Libro	Leesactie 14+	1.190.000 BEF
NCJ	– Farenheit 451	9.375.000 BEF
	– Jeugdboekenweek	
	– Studiedag	
	– KJV	
VBVB (Boek.be)	Voorleesactie	4.500.000 BEF
VBVB (Boek.be)	Boekenbeurs	400.000 BEF
LINC	Boekenhoeve	234.000 BEF

2002

Literair Museum, Hasselt	Kijkkastjes	5.154,25 EUR
Uit de Marge	Bedeling boekencheques	500,00 EUR
NCJ	Jeugdboekenweek	123.945,00 EUR
Boek.be	Boekenbegin	90.000,00 EUR
Boek.be	Scholenproject-boekenbeurs	10.000,00 EUR
Boek.be	Boekenbrief	20.000,00 EUR
KCLB	De boekencaravaan	10.000,00 EUR
't Nok	Poetry in motion	30.000,00 EUR
NTU	Inktaap 1	11.250,00 EUR
NTU	Inktaap 2	11.250,00 EUR
NTU	Kiekeboe	46.959,99 EUR
Zie ze doen	Mercurius	29.940,76 EUR
"Vuur" van Bart Koubaa, 40.000 exemplaren verdeeld		450.000 EUR

2003

Boek.be	Boekenbrief	30.000 EUR
Boek.be	Scholenproject - boekenbeurs	15.000 EUR
UG	Multiliteracies. The Contact Zone	20.000 EUR
't Nok	Poetry in motion	10.000 EUR
KCLB	De boekencaravaan	12.000 EUR
Literair museum Hasselt	Tentoonstelling Jaak Dreesen en Ed Franck	15.000 EUR
De Luisterlezer	Allemaal de bus in	20.000 EUR
SLV	Voorleescampagne	65.000 EUR
SLV	Boekbegin	32.000 EUR

2004

Boek.be	Scholenproject	15.000 EUR
Boek.be	Boekbegin	40.000 EUR
Luxemburg	Brieven aan Doornroosje	17.000 EUR
NCJ	De Letterbox	10.000 EUR
Mooss	Boekenvoorstelling	18.000 EUR
Antwerpen Open/ABC 2004/NCJ	Het woordenwoud	24.000 EUR
Werkgroep voorlezen/SLV	De Voorleesweek	70.000 EUR
't Nok	Boek(kenn)en	20.000 EUR
Het Beschrijf	Influenza	5.000 EUR

(VBVB : Vereniging ter Bevordering van het Vlaamse Boekwezen ; NCJ : Nationaal Centrum voor Jeugdliteratuur ; LINC : Centrum voor Lezen en Informatie ; KJV : Kinder- en Jeugdjury Vlaanderen ; NTU : Nederlandse Taalunie ; JGU : Jonge Gouden Uil ; UG : Universiteit Gent ; KCLB : Katholiek Centrum voor Lectuurinformatie en Bibliotheekwerk ; SLV : Stichting Lezen Vlaanderen – red.)

De Vlaamse volksvertegenwoordiger zal daarbij kunnen opmerken dat de meerderheid van deze projecten zich richten tot jongeren of kinderen, soms zelfs peuters. Dit laatste heeft dan vooral betrekking op voorleesacties, wat erg belangrijk is als instap voor het zelf lezen wanneer ze wat ouder zijn.

Als antwoord op punt 3 van vraag nr. 110 kan ik zeggen dat er een systematisch overleg is tussen mijn administratie Cultuur en de Canon Cultuurcel van het departement Onderwijs. Dit geldt trouwens niet enkel voor het aspect leesbevordering, maar voor het hele veld van kunst en cultuur.

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger wellicht weet, is er in de loop van deze legislatuur een samenwerkingsprotocol ondertekend tussen mijzelf en mijn Vlaamse collega van Onderwijs en is er een structureel overleg tussen onze beide administraties. Concreet kan ik inzake leesbevordering stellen dat verschillende van de hierboven vermelde projecten door de beide departementen gezamenlijk ondersteund worden. Daarboven is er in de schoot van de Nederlandse Taalunie gezamenlijk overleg tussen de afdeling Muziek, Letteren en Podiumkunsten van mijn administratie Cultuur, de Canon Cultuurcel en de Vlaamse en Nederlandse stichtingen Lezen over het leesbevorderingsbeleid, over gezamenlijke acties en projecten. Zo wordt er door al deze partners samengewerkt rond een belangrijk project voor wat oudere scholieren dat aanvankelijk "de Jonge Gouden Uil" en nu "de Inktaap" heet.

Wat algemeen de lokale of gemeentelijke cultuurbeleidsinitiatieven betreft waarover de Vlaamse volksvertegenwoordiger in vraag nr. 109 uitleg vraagt, wil ik erop wijzen dat er het decreet is op het lokale cultuurbeleid dat de gemeentelijke overheden oproept en uitnodigt om een coherent en integrerend cultuurbeleid op te maken dat op grond van het ingediende beleidsplan ondersteund kan worden. Daarbij wordt een aantal criteria of zomen wil richtlijnen aangegeven, maar het is niet mijn bedoeling daarin imperatief of dirigistisch in te grijpen. Het is dus niet mijn bedoeling om vanuit Brussel lokale initiatieven of projecten in Vlaanderen op een systematische manier te organiseren, dit is in grote mate de verantwoordelijkheid van de plaatselijke overheden. Wat het lezen en leesbevordering betreft, zijn er natuurlijk de plaatselijke openbare bibliotheken die op zich reeds een belangrijk instrument van leesbevordering zijn en die uitgenodigd worden om meer te zijn dan enkel een passief aanbod.

Dit sluit niet uit dat er van tijd tot tijd initiatieven genomen worden die ik experimenten zou willen noemen, om bijvoorbeeld inzake leesbevordering incentives of impulsen uit te zenden om ook lokale acties uit te lokken of op gang te brengen.

Zo heb ik gedurende ongeveer twee jaar de oprichting van plaatselijke leeskringen gestimuleerd door onder meer het honorarium van een deskundige begeleider ten laste te nemen (10.000 frank of 247,89 euro per semester) en door de deelnemers een aantal (5 cheques van 5 euro per semester) boekencheques te geven als aanmoediging voor hun participatie.

De resultaten die uit de gegevens blijken die ik hierbij bezorg, tonen aan dat dergelijke acties vrij snel een zeker effect ressembleren.

Ik mag hopen dat de lokale overheden plaatselijk dergelijke initiatieven verder willen doortrekken.

Ik wil daarbij laten opmerken dat het experiment van de plaatselijke leeskringen deels ook bedoeld was om de maatschappelijk zwakkeren te bereiken en te betrekken. Dit is vanuit het centrale bestuur in Brussel vrij moeilijk te controleren, daarvoor zijn de plaatselijke overheden trouwens veel beter geplaatst.

Wat de ondersteuning van de maatschappelijk zwakkeren betreft, kan ik zeggen dat dit ook een van de betrachtingen van mijn leesbevorderingsbeleid is. Bij de gesubsidieerde projecten zijn er enkele acties die zich tot deze doelgroepen richten; ik verwijs daarbij onder meer naar "de boekencaravaan" van het Leesweb (voorheen KCLB) en de actie van Uit de Marge in de Antwerpse kansarme buurten.

Leeskringen

2001 najaar	21 leeskringen	110 boekencheques
2002 voorjaar	42 leeskringen	2.010 boekencheques
2002 najaar	125 leeskringen	5.900 boekencheques
2003 voorjaar	244 leeskringen	10.785 boekencheques

In haar derde vraag nr. 111 vraagt de Vlaamse volksvertegenwoordiger punten van informatie over de Stichting Lezen Vlaanderen (SLV).

In het begin van mijn antwoord heb ik er reeds op gewezen dat in deze legislatuur aan het leesbevorderingsbeleid een structureel karakter werd gegeven. Dit houdt onder meer in dat een Stichting Lezen werd opgericht. Deze organisatie heeft algemeen als doel en als opdracht op een structurele, consistente en coherente wijze de leescultuur, het leesklimaat en de leesomgeving te verbeteren in Vlaanderen.

Dit houdt in dat de SLV zich moet ontwikkelen als een kennis- en expertisecentrum, dat informatie en documentatie vergaart en ter beschikking stelt van zowel de overheid als de actoren en mediators in de sector. Ze is tegelijk ook de organisator of coördinator van grote acties of projecten inzake leesbevordering (zoals de Jeugdboekenweek en de voorleescampagne).

De SLV is opgericht einde 2001 (operationeel sinds 2002) als een VZW op aansturen van de overheid en bestaat uit een raad van bestuur met negen leden en een algemene vergadering met 25 leden. Ze telt acht personeelsleden : een directeur, drie voltijdse en één deeltijdse projectmedewerker, één voltijdse educatieve medewerker, één deeltijdse administratieve verantwoordelijke en één deeltijd-

se arbeider ; allen tewerkgesteld volgens overeenkomsten van het paritair comité 329.00.

De SLV is nominaal ingeschreven in de uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap en wordt gesubsidieerd op grond van het beleidsplan dat ze indient. Uiteraard wordt er ook jaarlijks een afrekening voorgelegd : met werkingsverslag en jaarrekening. Op basis van deze documenten wordt de SLV beoordeeld en geëvalueerd. Een grondige en algemene evaluatie van de werking was nog niet aan de orde; de SLV bestaat trouwens nog maar twee jaar.

De initiatieven waarvoor de SLV een coördinerende opdracht toegewezen krijgt en die afzonderlijk gesubsidieerd werden of worden, worden uiteraard wel op hun intrinsieke waarde geëvalueerd zoals bij alle gesubsidieerde projecten gebeurt.

Momenteel wordt door mijn administratie een beheersovereenkomst voor een periode van vijf jaar voorbereid die onder meer impliceert dat een meerjarenbeleidsplan moet worden voorgelegd. Op basis daarvan zal een grondige doorlichting en evaluatie plaats kunnen hebben ; daartoe wordt in de beheersovereenkomst in de gepaste procedure voorzien. Bovendien zal de SLV wellicht ook een erkenning krijgen als steunpunt op basis van het nieuwe kunstendecreet dat momenteel ter stemming in het Vlaams Parlement voorligt. Wel kan ik melden dat de SLV zelf intern een evaluatie van haar werking organiseert via rondetafelgesprekken met de hele sector van het boek en het lezen. De resultaten daarvan worden opgenomen in haar werkingsverslagen.

Als antwoord op punt 3 van vraag nr. 111 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger moet ik zeggen dat het niet de bedoeling is of geweest is om organisaties als het Centrum voor Lezen en Informatie (LINC) en het Nationaal Centrum voor Jeugdliteratuur (NCJ) in de SLV te integreren. Wel is het de bedoeling om het deel van hun werking inzake leesbevordering bij de SLV te concentreren en niet meer afzonderlijk deze organisaties te subsidiëren. De SLV werkt trouwens nauw samen met deze organisaties daar waar zij een competente inbreng kunnen aanreiken. Dit geldt a fortiori ten opzichte van de Canon Cultuurcel, die een "dienst" is van het departement Onderwijs. De SLV zoekt trouwens wel samenwerking met meer organisaties in de sector waarvoor ze in geval van concrete samenwerking rond projecten overeenkomsten afsluit : zo onder andere met VCOB, Vlabin, Poëziecentrum, Mooss, NCJ, VRT, de Kopergieterij, sommige steden en provincies, ... Dit betreft projecten zoals de

Jeugdboekenweek, Gedichtendag, de Voorleescampagne, Fahrenheit, Leesplekken, Volgeboekt, ...

(*VCOB : Vlaams Centrum voor Openbare Bibliotheken ; Vlabin : Vlaams Bibliografisch, Documentair en Dienstverlenend Centrum – red.*)

Ik wil erop wijzen dat de SLV wegens haar statuut van VZW geen andere organisaties kan subsidiëren, wel kan ze contracten voor opdrachten afsluiten. Het globale krediet waarover ze kan beschikken, bedraagt momenteel 679.000 euro, bij de start in 2002 was dit 349.000 euro. Dit krediet kwam tot stand door de subsidies voor projecten die voorheen toegekend werden aan het NCJ en LINC samen te voegen (jeugdboekenweek, Fahrenheit 451, ...), verhoogd met nieuwe middelen. Naarmate projecten waarvoor de SLV een coördinerende opdracht krijgt, ook systematisch bij haar als verantwoordelijke organisator verankerd worden, worden deze subsidiemiddelen aan haar globaal krediet toegevoegd. Zo zal dit jaar een subsidie van 70.000 euro worden toegevoegd voor de werking rond de Voorleescampagne, en zal haar globaal krediet op 749.000 euro worden gebracht.

Ik hoop dat ik met dit overzicht een antwoord heb gegeven op al de vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger en meteen een beeld heb kunnen schetsen van het geheel van het leesbevorderingsbeleid in deze legislatuur.

**Vraag nr. 112
van 12 maart 2004
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Vrouwen en jongeren in de politiek – Stand van zaken (2)

De regering nam in 1999 de optie stimuli te geven om meer uitvoerende mandaten aan vrouwen toe te kennen, en dit met de bedoeling de colleges van burgemeester en schepenen evenwichtiger samen te stellen.

Blijkbaar werd dit engagement nooit effectief opgevolgd, aangezien men mij de resultaten hiervan niet kan medelen. De Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) kwam nochtans in 2003 met het aantal mannen en vrouwen in gemeenteraden en colleges van burgemeester en schepenen naar buiten.

Om de evolutie officieel na te gaan van het aantal mannen, vrouwen en jongeren bij de deputaties, de provincieraden, de burgemeesters, de schepenen,

de OCMW-voorzitters, de gemeente- en OCMW-raadsleden in Vlaanderen, heeft de minister vorig jaar dan een onderzoek aan de provinciegouverneurs gevraagd.

1. Zijn de resultaten van het aangekondigde onderzoek voor de verschillende genoemde groepen nu beschikbaar ? Wat zijn de resultaten ?
2. Welke evoluties werden terzake tijdens deze legislatuur vastgesteld en welke stimuli werden door de minister gegeven om uitvoerende mandaten meer aan vrouwen toe te kennen ?

Antwoord

Als antwoord op vraag nummer 28 van 30 oktober 2003 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger werd bij brief van 28 november 2003 aan de provinciegouverneurs gevraagd de betrokken gegevens te bezorgen.

Momenteel beschik in enkel over de volledige gegevens van de provincies Oost- en West-Vlaanderen. Ik herinner de gouverneurs van Antwerpen, Limburg en Vlaams-Brabant aan deze vraag. Zodra ik over de volledige informatie beschik, zal ik ze in een aanvullend antwoord medelen.

**Vraag nr. 113
van 12 maart 2004
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

EU-uitbreiding – Initiatieven Jeugd

Op 1 mei komen er tien nieuwe landen bij de Europese Unie (EU) : acht uit Oost-Europa en twee uit het Middellandse-Zeegebied. Dit is niet alleen een politiek en economisch belangrijk feit, ook heeft het een grote impact op de inwoners van het "oude" en het "nieuwe" Europa.

Vlaanderen heeft met elk van de tien landen verdragen afgesloten, waardoor de beleidsverantwoordelijken al deze landen reeds beter leerden kennen, en er wederzijdse samenwerking ontstond.

De inwoners van het "oude" en het "nieuwe" Europa kennen mekaar echter nauwelijks : wederzijdse angst en onwennigheid zijn het gevolg. En dat terwijl we historisch heel wat banden hebben, en de culturele verschillen niet zo groot zijn. Eigenlijk zou de overheid een sensibiliseringscampagne moeten lanceren over de uitbreiding, zoals ze dat voor de euro deed. Maar sensibiliseren is niet vol-

doende, ook ontmoeten is belangrijk, daarvoor zijn er nu al te weinig stimuli.

Vlaanderen zou een voortrekkersrol kunnen spelen door ontmoetingen en uitwisselingsprojecten te stimuleren.

Vooraf voor jongeren is het belangrijk dat ze ook de nieuwe EU-lidstaten leren kennen. Dit kan onder andere door uitwisseling en vorming.

1. Welke stimuli heeft de minister nu reeds gegeven vanuit zijn bevoegdheid Jeugd ?
2. Zijn er daartoe middelen ingeschreven in de begroting 2004 ?

Antwoord

1. 1 mei 2004 kan eigenlijk worden gezien als een soort eindpunt van een aantal jaren voorbereiding waartoe de jeugdsector zijn steentje heeft bijgedragen ter voorbereiding van de EU-uitbreiding.

Er is vooreerst het vehikel van de *culturele en samenwerkingsakkoorden* om gemengde delegaties jeugdambtenaren en jeugdwerkers de kans te geven zicht te krijgen op hoe het algemeen jeugd(werk)beleid precies in elkaar steekt en om anderzijds de goede praktijk uit te wisselen m.b.t. alle thema's van het Europese Witboek Jeugd¹ dat onder Belgisch EU-voorzitterschap Jeugd in Gent werd verwelkomd. Verder bestaat er sinds 2000 ook een subcommissie Jeugd met de Baltische staten, waar op het vlak van (kader)vorming zowel multilateraal als bilateraal wordt samengewerkt.

Sinds 1989 nemen in heel Europa en ons land jaarlijks duizenden jongeren tussen 15 en 25 jaar deel aan het *EU-programma Jeugd*². De dynamiek van deze jongeren en de maatschappelijke impact hiervan zijn niet min. Ze werd mogelijk gemaakt door de politieke wil om mobiliteit van jongeren op een kwaliteitsvolle manier vorm te geven.

Het doel van het programma Jeugd is jongeren actief bij Europa te betrekken via participatie en informatie, het wederzijdse begrip tussen culturen te bevorderen, fundamentele waarden (zoals respect voor de mensenrechten, strijd tegen racisme en vreemdelingenhaat) steviger te verankeren, de zin voor solidariteit aan te scherpen, ondernemingszin en creativiteit te stimuleren en de erkenning van niet-formeel leren en informeel leren te promoten. JINT VZW speelt hier als nationaal agentschap een belangrijke rol.

Reeds vanaf 2000 nemen de uitbreidingslanden als programmaland volwaardig deel aan deze jongerenuitwisselingen. Jongerenuitwisseling wordt in die zin al langer gebruikt om de toetreding voor te bereiden.

Het *Platform PEJA-kampen* kent reeds vanaf 2000 de openheid om alle uitbreidingslanden mee te laten participeren. PEJA staat voor het Platform voor Europese Jongerenactiviteiten en is een samenwerkingsinitiatief tussen een aantal Europese regio's dat jongeren de gelegenheid wil geven om actief deel te nemen aan het Europese burgerschap. De leden van het Platform vertegenwoordigen elk een land, regio of lokale overheid. Voor België werd JINT VZW aangewezen als officiële vertegenwoordiger van het Platform. Alle partners van het Platform formuleren jaarlijks voorstellen voor interregionale samenwerking, in de vorm van een aantal bilaterale of multilaterale kampen. Zo kunnen jongeren van over heel Europa deelnemen aan nationale kampen die worden opengesteld voor een internationaal jongerenpubliek.

Vanuit de jeugdorganisaties groeide sinds 2002 het *project "emPOWERment"*, waar door de jeugdsector een gezamenlijke inspanning wordt gedaan om samen met het jeugdwerk in de uitbreidingslanden te werken aan de ontwikkeling van jeugdbeleid van onder uit, kennis en methodieken uit te wisselen en netwerking te stimuleren, door gezamenlijke vorming op te zetten en duurzame ondersteuning te realiseren door de productie van thematische werkboeken, onder andere over het opstarten van lokale jeugdinitiatieven, vrijwilligersmanagement en organisatie management.

Ten slotte bestaat er in het decreet inzake Vlaams jeugdbeleid de mogelijkheid om jeugdverenigingen of jongeren via *internationale projecten* in contact te laten treden met de uitbreidingslanden.

¹ Sinds het consultatieproces in 2000 werden de nieuwe EU-lidstaten betrokken.

² Tot de programmalanden behoren nu alle nieuwe EU-lidstaten.

2. Om uitvoering te geven aan alle internationale opdrachten die betrekking hebben op jeugdzaken – niet enkel en alleen voor de EU-uitbreidingslanden – wordt in de ad-nominatimbegroting van JINT – Coördinatieorgaan voor Jongerenwerking in het programma Jeugd en Sport 41.5 – 33.32 een bedrag uitgetrokken van 773.000,00 euro.

Daarnaast is er in de begroting onder het programma 45.5 – 12.22 een bedrag uitgetrokken van 165.282,21 euro voor de uitvoering van alle culturele en samenwerkingsakkoorden met betrekking tot jeugdzaken waarvan de EU-uitbreidingslanden een onderdeel vormen.

**Vraag nr. 114
van 12 maart 2004
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

EU-uitbreiding – Initiatieven Cultuur

Op 1 mei komen er tien nieuwe landen bij de Europese Unie (EU): acht uit Oost-Europa en twee uit het Middellandse-Zeegebied. Dit is niet alleen een politiek en economisch belangrijk feit, ook heeft het een grote impact op de inwoners van het "oude" en het "nieuwe" Europa.

Vlaanderen heeft met elk van de tien landen verdragen afgesloten, waardoor de beleidsverantwoordelijken al deze landen reeds beter leerden kennen, en er wederzijdse samenwerking ontstond.

De inwoners van het "oude" en het "nieuwe" Europa kennen mekaar echter nauwelijks: wederzijdse angst en onwennigheid zijn het gevolg. En dat terwijl we historisch heel wat banden hebben, en de culturele verschillen niet zo groot zijn. Eigenlijk zou de overheid een sensibiliseringscampagne moeten lanceren over de uitbreiding, zoals ze dat voor de euro deed. Maar sensibiliseren is niet voldoende, ook ontmoeten is belangrijk, daarvoor zijn er nu al te weinig stimuli.

Vlaanderen zou een voortrekkersrol kunnen spelen door ontmoetingen en uitwisselingsprojecten te stimuleren.

Cultuur is hierbij belangrijk als creatief en inspirerend ontmoetingsforum. Hierbij denk ik niet alleen aan het verenigingsleven, maar ook aan kunst en monumentenbeleid.

1. Welke stimuli heeft de minister reeds gegeven vanuit zijn bevoegdheid Cultuur om vorming en

wederzijdse ontmoetingen tussen het verenigingsleven van Vlaanderen en de nieuwe Europese partners te bevorderen?

2. Welke stimuli werden reeds gegeven in het kader van het kunst- en monumentenbeleid?
3. Zijn er daartoe middelen ingeschreven in de begroting 2004?

Antwoord

Vooraf

Centraal- en Oost-Europa behoren tot de prioritaire gebieden waarmee samengewerkt wordt op het gebied van cultuur. Dit wordt in de ministeriële beleidsbrieven steeds opnieuw benadrukt. Er zijn dan ook vele initiatieven en samenwerkingsverbanden met de EU-uitbreidingslanden. Er werden bilaterale samenwerkingsakkoorden afgesloten met:

- Polen (akkoord van 6.6.94),
- Hongarije (akkoord van 3.10.94),
- Estland (akkoord van 4.3.96),
- Letland (akkoord van 5.3.96),
- Litouwen (akkoord van 7.3.96),
- Slovenië (akkoord van 3.9.98),
- Tsjechië (akkoord van 12.2.02),
- Slovakije (akkoord van 30.05.02).

Van bij het denken over en het oprichten van het Vlaams-Nederlands Huis is de debat- en reflectiefunctie vanuit de Vlaamse en Nederlandse Cultuur met een expliciete blik op Europa het uitgangspunt geweest. In de tweede jaarhelft van 2004, onder Nederlands EU-voorzitterschap, worden hier de eerste aanzetten van concrete werking verwacht.

De administratie Cultuur engageert zich ook, evenals de andere administraties, bij het jureren van alle ingediende projecten voor de Centraal- en Oost-Europese samenwerking. Dit vergt een serieuze tijdsinvestering, ook al zijn er niet veel culturele projecten bij betrokken. De in aanmerking genomen culturele projecten worden door de betrokken afdeling nauw opgevolgd en geëvalueerd. Zo zal voor 2004 een cultureel project in Kroatië (nieuw kandidaat-land) plaatsvinden.

1. De *afdeling Volksontwikkeling en Bibliotheken* heeft niet op de uitbreiding gewacht om met deze landen prioritair initiatieven te nemen.

In de amateurkunstensector zijn er reeds jaren contacten tussen amateurkunstenverenigingen uit Vlaanderen en uit de rest van Europa.

- Vlaanderen speelt bijvoorbeeld een voortrekkersrol bij de jaarlijks georganiseerde Europeade. Dit jaar vindt de Europeade plaats in Riga, Letland en kan zij rekenen op een 5000-tal deelnemers. Zowel het Europeadecomité als enkele deelnemende groepen worden gesubsidieerd.
- Muziekmozaïek organiseert dit jaar het internationale jazzfestival met als gastland Polen.

Vanuit het sociaal-cultureel werk was er steeds aandacht voor internationale ontmoetingen. De laatste jaren waren er tal van ontmoetingen tussen groepen uit Vlaanderen en uit de Baltische staten.

2. De *afdeling Muziek, Letteren en Podiumkunsten* behandelt Oost- en Centraal-Europa prioritair binnen de bestaande subsidiekanalen :

- punctuele tegemoetkomingen waarin bij toekenning, naast de artistieke kwaliteit van de artiest(en), bijzondere aandacht gaat naar deze landen ;
- internationale projecten en de internationale werkbeurzen, waarbij de bevoegde beoordelingscommissies binnen een autonoom adviesringskader daarmee rekening kunnen houden ;
- culturele akkoorden waarbij de afdeling opnieuw bijzondere aandacht besteedt aan aanvragen uit deze landen.

Een recent concreet voorbeeld is het literair-muzikaal project met Litouwen in het kader van de Vilnius Book Fair (avondlijke poëzievoorstelling met jazz, deelname van Vlaamse auteurs aan debatten omtrent toenadering van culturen, presentatie van twee in het Litouws vertaalde Vlaamse romans en vele formele en informele contacten.) Hiervoor werden de voorbije twee jaren al voorbereidende contacten gelegd.

Binnen de samenwerkingsakkoorden wordt gezorgd voor :

- ondersteuning van uitwisselingen van muzikanten uit onder andere Estland en Litouwen ;
- ondersteuning van tien jaar dansgezelschap in Slovenië ;
- afvaardigen van muziekgroepen naar Europese evenementen, onder andere Polen en Slowakije ;
- ondersteunen van een muziekfestival in Tsjechië en Hongarije.

Ook worden een groot aantal reissubsidies toegekend voor Vlaamse artiesten binnen het kader van de punctuele tegemoetkomingen naar deze regio's, onder andere de Baltische staten, Tsjechië, Slowakije, Polen, Hongarije, ...

Naar de toekomst toe wordt zeker de aandacht blijvend toegespitst op de ondersteuning van deze nieuwe EU-regio's in de vermelde subsidiekanalen.

Ten slotte hebben we nog het Vertalershuis en de nieuwe schrijversresidenties voor het ontvangen van buitenlandse schrijvers/vertalers van de bewuste landen, die zeker zullen worden aangeschreven.

De *afdeling Beeldende Kunsten en Musea* geeft de samenwerking met de EU-uitbreidingslanden ook al jaren bijzondere aandacht.

Sinds mijn aantreden kunnen vooral volgende initiatieven met de tien nieuwe EU-landen worden vermeld.

Litouwen

2002

- Ontvangst Timea Fabry 15-25/08
- Verblijf Birute Zokaiyte in Frans Masereelcentrum 14/10-1/11

2003

- Verblijf E. Rudinkas in Frans Masereelcentrum 11-29/8
- Verblijf L. Salcinte in Frans Masereelcentrum 1-19/9

– Zending Sven Augustynen naar Vilnius 5-25/9 : tentoonstelling in Vilnius

Estland

2004

– Zending Luc Lambrecht en David Evrard naar Vilnius 29/11-12/12 : voorbereiding tentoonstelling

– Subsidie Jan Van Imschoot : geven lezingen

Cyprus

2004

– Ontvangst I. Kuizienne 22-28/2 : tapijtexperte

2004

– Zending Honoré d'O 15/4-15/5 : tentoonstelling Body Works

– Zending Geert Goiris naar Vilnius 21/2-3/3 : fotografietentoonstelling

3. In de begroting 2004 werd 150.000,00 euro ingeschreven voor de opstart van het Vlaams-Nederlandse Huis, dat focust op een werking met een expliciete blik op Europa.

Polen

2003

– Subsidie Raphael Dua : tentoonstelling in Wroclav

In de begroting 2004 werden geen specifieke initiatieven en budgetten ingeschreven m.b.t. de EU-uitbreiding, wel wordt in de reguliere werking extra aandacht besteed aan de EU-uitbreidingslanden.

– Zending Lieven Daenens : voorstelling werk Henry van de Velde 21-25/10

De kosten van de projecten worden aangerekend op enerzijds de kredieten voor activiteiten in het kader van de samenwerkingsakkoorden en anderzijds de kredieten voor de internationale culturele projecten.

Tjechië

2003

– Zending van prof. Wilmots : lezingen over Vlaamse kunst, Olomouc 30/9-10/10

Er wordt geen opdeling per land gemaakt.

2004

– Tentoonstelling 100 jaar Design in Vlaanderen in Praag 22/4-31/5

GILBERT BOSSUYT

VLAAMS MINISTER
VAN MOBILITEIT, OPENBARE WERKEN
EN ENERGIE

Slovenië

2003

– Subsidie Francis Alys : tentoonstelling in Ljubljana

Vraag nr. 270
van 5 maart 2004
van de heer JOHAN DE ROO

Hongarije

Verruiming Westerschelde – Verwijdering wrakken

2004

– Zending Paul Huvenne naar Boedapest 20-22/2 : bespreking met Museum Schone Kunsten

In 1995 tekenden Nederland en Vlaanderen een verdrag over de verruiming van de Westerschelde en in verband hiermee is en wordt druk gebaggerd.

– Zending Jan Nouwen 10/4-25/4 : Pécs, symposium Mediafactory

Alle storende drempels, wrakken en losse objecten moeten weg, opdat grote containerschepen voortaan zonder problemen kunnen opstomen naar Antwerpen.

– Zending Ronald Van de Sompel 7-8/2 : voorbereiding tentoonstelling

1. Wat is de stand van zaken met betrekking tot het uitbaggeren van obstakels ?

2. Tegen wanneer moeten al de objecten die een potentieel gevaar betekenen voor de veilige doorgang van de schepen verwijderd worden ?
3. Tot op heden worden enkel scheepswrakken en andere objecten naar boven gehaald die op de drempels in de vaargeul en in de noodankergebieden liggen.

Wanneer worden alle andere wrakken verwijderd en obstakels uitgebaggerd ?
4. Wat is de kostenverdeling tussen Vlaanderen en Nederland voor deze operatie ?

Antwoord

De werken voor de verruiming van de Westerschelde zijn, zoals bepaald in het verdrag van 17 januari 1995 wat de verruimingsbaggerwerken en het verwijderen van de wrakken en obstakels betreft, volledig uitgevoerd.

Op 13 maart 2004 werden deze werken door het symbolisch wegnemen van de laatste betrokken wrakkenboei als beëindigd verklaard.

1. Alle bekende wrakken en obstakels in het kader van het 48-voet-verruimingsproject zijn verwijderd sinds 13 maart 2004.
2. De laatste objecten zijn verwijderd en dit is een jaar vroeger dan gepland.
3. Alle bekende wrakken en obstakels die een gevaar betekenen voor de scheepvaart in en nabij de huidige gerealiseerde vaargeul, zijn verwijderd. Indien zou blijken dat nieuwe wrakken of obstakels door de werking van de stromingen in de Schelde ontdekt worden en een gevaar vormen voor de scheepvaart, dan worden die met de nodige spoed onmiddellijk verwijderd.

Verdere verwijdering van andere bekende wrakken en obstakels zal eventueel het voorwerp uitmaken van een nieuw project in het kader van een eventuele verdere verruiming van de toegang naar Antwerpen.

4. Zoals in de voortgangsrapportages betreffende de uitvoering van het "Verdrag inzake de verruiming van de vaarweg in de Westerschelde" aan zowel het Vlaamse als het Nederlandse parlement vermeld, bestaat deze uitvoering uit een viertal grote onderdelen :

- wrakruiming : 130 miljoen euro
- oeververdediging : 46 miljoen euro
- natuurherstelwerken : 31 miljoen euro
- baggerwerken : 83 miljoen euro

Wat het onderdeel "Verwijderen van wrakken en obstakels in de Westerschelde", in het kader van het voormelde verdrag, betreft, werd overeengekomen dat de kosten ten laste van het Vlaams Gewest beperkt worden tot 116 miljoen euro (235 miljoen gulden).

In het kader van de kosten voor de wrakruiming en oeververdediging is in het verdrag bepaald dat de eerste schijf van 26,7 miljoen euro (54 miljoen gulden) ten laste is van het Koninkrijk der Nederlanden.

Voor de natuurherstelwerken werd door het Vlaams Gewest een afkoopsom van 21,81 miljoen euro (44 miljoen gulden) betaald. De kosten van de baggerwerken worden integraal gedragen door het Vlaams Gewest.

Vraag nr. 271 van 5 maart 2004 van de heer ANDRE-EMIEL BOGAERT

Groene stoom – Stand van zaken – Aalst

Vooreerst verwijs ik voor de goede orde formeel naar mijn schriftelijke vraag nr. 294 van 11 april 2003 aan de minister onder de titel "Stoomnet Aalst – Afbouw" en diens antwoord van 12 mei 2003 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 16 van 13 juni 2003, blz. 2598).

Inmiddels is de problematiek van de energievoorziening in Aalst, na de eenzijdige beslissing van Electrabel om productie en distributie van stoom (dienstig sinds 1960) te stoppen, in een stroomversnelling terechtgekomen. Het wordt niet alleen een dossier van regionaal belang, omdat het de plotse afbouw inhoudt van een belangrijk proefproject inzake energievoorziening en enkele duizenden mensen letterlijk en figuurlijk in de kou dreigen te staan. Het is en blijft ook een symbooldossier voor de permanente zoektocht naar alternatieve energievoorzieningen, waarin de gemeenschap veel heeft geïnvesteerd.

Op blz. 6 van de editie van 23 februari 2004 van het blad Metro wordt de problematiek op paginagroot-

te uiteengezet onder de algemene titel "Energievoorziening Aalst (z)onder stoom". In een afzonderlijk kader laten ook Electrabel, de Bond Beter Leefmilieu, de stad Aalst en in fine ook de Vlaamse Energieminister hun standpunt kennen.

Vooraf dit laatste is van belang in het kader van de huidige vraagstelling. Immers, de minister zegt aan een decreet te werken dat de Vlaamse energie-industrie verplicht tegen 2012 een kwart van de energie in warmtekrachtkoppelingscentrales (WKK-centrales) te produceren. Volgens de minister zal Vlaanderen naast groene stroom dan ook "groene stoom" kennen.

1. Kan de minister meer tekst en uitleg geven bij het door hem aangekondigde decreet ?
2. Is dit ontwerp van decreet, uitgaande van de Vlaamse regering, nog gepland in het kader van de huidige legislatuur, of wordt ook dit dossier – met zoveel andere – doorgeschoven naar een volgende meerderheid en dito legislatuur ?
3. Vindt de minister het realistisch te stellen dat de Vlaamse energie-industrie tegen 2012 verplicht is een kwart van de energie in WKK's te produceren ?

Zo ja, waarop baseert de minister zich ? Of gaat het om wishfull thinking naar analogie van de beslissing dat alle kernenergie tegen uiterlijk 2025 moet worden afgebouwd ?

4. Kan de minister meer tekst en uitleg geven omtrent het door hem ingevoerde begrip van "groene stoom" ?
5. Ten slotte, welke initiatieven wil de Vlaamse regering alsnog nemen om tussenbeide te komen in het energieprobleem van de stad Aalst ten gevolge van de éézijdige beslissing van Electrabel tot integrale afbouw van de aldaar wel reeds bestaande groenestroomvoorziening ?

Antwoord

Het decreet houdende wijziging van het elektriciteitsdecreet van 17 juli 2000, wat de invoering van een systeem van warmtekrachtcertificaten betreft, werd op 2 juli 2003 door het Vlaams Parlement goedgekeurd en door de Vlaamse regering bekrachtigd op 17 juli 2003.

Het noodzakelijke uitvoeringsbesluit, waarvoor het Vlaams Parlement had verzocht zich voorafgaan-

delijk te mogen uitspreken, heeft reeds de volledige procedure doorlopen. Het besluit van de Vlaamse regering houdende de openbaardienstverplichting ter bevordering van de elektriciteitsopwekking in kwalitatieve warmtekrachtinstallaties, werd op 5 maart 2004 definitief goedgekeurd.

Met toepassing van artikel 9 van dit besluit worden de elektriciteitsleveranciers verplicht om tegen het jaar 2013 met WKK een energiebesparing te realiseren die in primaire energie 5,23 % vertegenwoordigt van hun finale elektriciteitsleveringen in het jaar ervoor. Dit komt erop neer dat 25 % van de opgewekte elektriciteit in WKK-installaties moet worden opgewekt. Dit is inderdaad realistisch. Op het huidige ogenblik produceren de WKK-installaties in Vlaanderen ongeveer 11 % van het Vlaamse elektriciteitsverbruik. Uitgaande van een verdubbeling van het geïnstalleerd vermogen van 900 MW in 2002 tot 1.800 MW in 2013, kan worden gesteld dat zonder bijkomende stimulans bijna een kwart van de elektriciteitsproductie uit WKK-stroom zal bestaan. Vroegere studies wezen uit dat reeds tegen 2012 een economisch potentieel kon worden gerealiseerd van 1.820 MW (*megawatt – red.*). Bij deze evaluatie was het economisch effect van het certificatenstelsel nog niet in rekening gebracht.

Groene energie is energie opgewekt uit een hernieuwbare energiebron. Men kan dus slechts van groene stroom spreken indien deze met hernieuwbare bronnen is opgewekt. Tenzij een warmtekrachtinstallatie met een hernieuwbare energiebron wordt aangedreven, is de warmte van WKK dus geen groene warmte en de elektriciteit ook geen groene stroom. De journalist van Metro heeft stroom uit een WKK-installatie dus verkeerdelijk als "groene stroom" aangemerkt.

De stroom die in het stoomnet van Aalst wordt geïnjecteerd, draagt niet betekenisvol bij tot een rationeel energiegebruik en is geen groene stroom. Ik zal de stappen doen die reeds in mijn vorige antwoorden terzake werden uiteengezet, met name een dialoog mogelijk maken met alle betrokken partijen om tot een geleidelijke sociale en economisch verantwoorde sluiting van het stoomnet te komen.

**Vraag nr. 272
van 5 maart 2004
van de heer JOHAN VAN BRUSSELEN**

Werken E17 Kortrijk – Vangrails

Binnen zeer korte tijd start op de E17 ter hoogte van Kortrijk de aanleg van een derde rijvak. Er wordt een beroep gedaan op een Duitse firma die ijzeren vangrails zal plaatsen om het verkeer om te leiden. Het materiaal ligt trouwens al klaar op de dienstweg naast de op- en afrit van Kruishoutem.

Volgens de zaakvoerder van de firma Kant-Siemens, een firma die een langdurig contract met de Vlaamse overheid heeft waardoor zij overal in Vlaanderen veiligheidsvoorzieningen kunnen plaatsen aan grote wegenwerken, is de kwaliteit van het materiaal dat de Duitse firma zal leveren minderwaardig en daarenboven betaalt de Vlaamse overheid nu dubbel: éénmaal via het langdurig contract met de firma Kant-Siemens en een tweede keer aan de Duitse firma.

1. Is de minister op de hoogte van de minderwaardige kwaliteit van de vangrails van de Duitse firma ?

Klopt het dat de draagkracht van de Duitse vangrails slechts 29 kilogram per meter bedraagt en die van de firma Kant-Siemens ruim viermaal meer ?

2. Waarom opteerde de minister voor de Duitse vangrails ?

Heeft hij zich laten inlichten omtrent de kwaliteit ervan ? Zijn hiervan technische verslagen gemaakt ?

3. Wat als bij dodelijke ongevallen mocht blijken dat de verzekeringsmaatschappijen zich zouden terugtrekken juist wegens de bedenkelijke kwaliteit van de Duitse vangrails ?

4. Bij vorige werkzaamheden op de E17 vielen er meerdere dodelijke ongevallen te betreuren, onder andere ten gevolge van de gebrekkige signalisatie en rijwegascheiders.

Moet bij deze volgende fase van de werkzaamheden op de E17 niet een maximale beveiliging worden nagestreefd om zoveel mogelijk ongevallen te vermijden, dus door het beste materiaal te gebruiken, dat primo voorradig is via de firma Kant-Siemens en waarvoor secundo reeds betaald wordt aan dezelfde firma ?

Antwoord

De rijbaanafscheiders worden geplaatst tussen de tegengestelde verkeersstromen op 2 x 2 rijstroken

die voorlopig de rijbaan Waregem-Kortrijk innemen, terwijl de rijbaan Kortrijk-Waregem verkeersvrij is voor de aanleg van de derde rijstrook. Deze regeling, alsook de gebruikte rijbaanafscheiders, zijn volledig conform de eisen van het bijzonder lastenboek voor deze werken.

De vermelde 29 kilogram per meter heeft geen betrekking op de draagkracht, doch wel op het eigen gewicht van de vangrailconstructie die fungeert als rijbaanafscheider. Dit zijn twee verschillende begrippen. De rijbaanafscheiders, ter beschikking gesteld door de firma Kant-Siemens, moesten volgens het desbetreffende contract met de afdeling Wegen en Verkeer Oost-Vlaanderen een eigengewicht hebben van minimaal 100 kilogram per meter.

De Duitse rijbaanafscheiders voldoen aan de Europese norm EN 1317 voor vangrailconstructies, meer bepaald de testproef TB 21 (dit is een botsproef, onder genormaliseerde omstandigheden, met een toerismewagen van max. 1.300 kg). De rijbaanafscheiders van de firma Kant-Siemens voldoen daarnaast ook aan testproef TB41 (dit is een botsproef met een vrachtwagen van max. 10 ton).

Gelet op het feit dat er op de werf E17 (Kortrijk-Waregem) snelheidsbeperking tot 70 km/u geldt en inhaalverbod voor vrachtwagens, waardoor de vrachtwagens niet naast de rijbaanafscheiders kunnen rijden, is mijn administratie van oordeel dat de Duitse rijbaanafscheiders hier aanvaard konden worden. De rijbaanafscheiders zijn hier veeleer bedoeld als geleiders van het verkeer tijdens werfomstandigheden dan als niet-overschrijdbare veiligheidsbarrières; ze worden trouwens niet verankerd in de wegverharding. Deze afscheiders worden bij wegenwerken trouwens zeer vaak in de ons omringende landen gebruikt tot voldoening van de wegbeheerders.

De schikkingen op de werf E17 Kortrijk-Waregem zijn volkomen conform de wettelijke beschikkingen volgens het ministerieel besluit van 7 mei 1999 betreffende "het signaleren van werken en verkeersbelemmeringen op de openbare weg". De materiële afscheiding wordt trouwens in de wettelijke beschikkingen niet verder gespecificeerd.

De ervaring leert dat de zware ongevallen bij werken op autosnelwegen zich zelden voordoen IN de werfzone, doch bijna altijd VOOR de werfzone, daar waar de files opgebouwd worden, meestal tijdens de spitsuren. Deze ongevallen zijn veelal kop-staartaanrijdingen, dikwijls met vrachtwagens. De Vlaamse overheid doet trouwens veel meer dan het wettelijk minimum om door middel van signali-

satie en werkmethoden de kans op ongevallen zo klein mogelijk te houden.

Vraag nr. 273
van 5 maart 2004
van de heer CARL DECALUWE

Luchthaven Oostende – Verlenging taxibaan

Om zowel economische als ecologische redenen besloot de minister om 6 miljoen euro te investeren voor het verlengen van de taxibaan op de luchthaven van Oostende.

1. Wat is de stand van zaken in het dossier ? Wanneer worden de werken effectief uitgevoerd ?
2. Wat is de meerwaarde en vooral de meeropbrengst van deze investering tegenover de huidige situatie ?
3. Hoeveel vliegtuigbewegingen per dag vinden er momenteel op deze startbaan plaats ?

Zorgt dit voor verkeersbelemmering ?
4. Worden deze investeringen gemaakt om conform de ICAO-regelgeving te zijn (International Civil Aviation Organization) ?

Antwoord

1. De stand van zaken in het dossier

Technisch wordt het werk opgesplitst in twee fasen :

- 1° de verlenging van de taxiweg tussen het punt Alfa en het punt Lima,
- 2° de verbreding van de huidige taxiweg.

De ontwerpen voor de eerste fase omvatten de burgerlijke bouwkunde en de bebakening van de taxiweg. Deze zijn technisch klaar. De technische dossiers voor de tweede fase moeten nog worden opgemaakt.

De werken zijn opgenomen in het ontwerp-investeringsprogramma 2004 (BA 61.33) op het reserveprogramma. De raming van de werken bedraagt 6.450.000 euro en zal worden gespreid over twee begrotingsjaren. De uitvoering van de werken is gepland voor 2005-2006.

2. De meerwaarde van de investering is gesitueerd op de volgende vlakken.

Veiligheid

Door de onvolledige taxiweg dienen de vliegtuigen bij landing of opstijging tussen de intersecctie Alfa en Lima te "backtracken", dit is inrijden tegen de richting van het luchtverkeer op de landingsbaan. Dit manoeuvre is een toegelaten manoeuvre, maar is geen optimale situatie qua veiligheid. Bij de ingebruikname van Apron I zal deze situatie nog verslechteren. Het Runway Incursion Team (RITO), een adviserend orgaan, opgericht in het kader van het Europees actieplan ter voorkoming van "runway incursions", heeft hierover het volgende advies verleend.

Het RITO adviseert de luchthavenautoriteiten om prioriteit te geven aan de doortrekking van de taxiweg K2 en K1 vooraleer Apron I in gebruik genomen wordt.

Naast het probleem van het "backtracken" rijst het probleem van de breedte van de taxiwegen bij de taxibeweging van grote vliegtuigen type Boeing 747-Antonov 124-Airbus 300, die geregeld de luchthaven aandoen en die momenteel weinig veiligheidsmarge hebben in de bochten van de taxiweg.

Ten slotte heeft de huidige taxiweg geen "shoulders", waardoor de motoren van de grote vliegtuigen zich boven het gras bevinden tijdens het taxiën, wat de mogelijkheid geeft tot aanzuiging van vreemde voorwerpen (gras, stenen, plastic,...) door de motoren van het vliegtuig.

Capaciteit

Door het feit dat taxiënde vliegtuigen zich op de startbaan dienen te begeven om zich tot aan het ophijpunt te begeven, wordt de capaciteit van de baan drastisch beperkt. Deze beperking wordt door de geplande werken weggewerkt.

Gunstige milieueffecten

Door de doortrekking van de taxiweg wordt de af te leggen taxiweg korter. Dit is beperkt in het geval van vliegtuigen die opstarten op baan 26, maar voor landingen op baan 08 bedraagt de beperking in de taxiafstand nagenoeg 1 kilometer. Daarenboven worden er drie bochten uitgeschakeld waarbij de piloot meer gas moet geven. Tevens zullen de wachtende vliegtuigen niet langer met de staart naar de bebouwde

zone gericht staan, maar met de staart in het verlengde van de taxiweg.

Deze maatregel heeft dus een vermindering van de uitstoot van gassen en een vermindering van de mogelijke geurhinder voor de omwonenden tot gevolg.

3. In 2003 waren er op de luchthaven Oostende-Brugge gemiddeld 102 bewegingen per dag, waarvan 21 met toestellen groter dan 6 ton.

Ondanks dit beperkt aantal zorgt de huidige conceptie van de luchthaven toch voor verkeersbelemmeringen door conflicten tussen landende vliegtuigen en vliegtuigen die de taxiweg moeten verlaten om de landingsbaan te gebruiken om zich tot aan het ophijpunt te begeven.

4. Deze investeringen worden inderdaad gemaakt om conform de ICAO-regelgeving te zijn.

Bijlage 14 aan de Conventie van Chicago inzake de internationale burgerluchtvaart stelt regels (standards) en aanbevelingen (recommended practices) vast voor burgerluchthavens.

Deze regels en aanbevelingen zijn als volgt gedefinieerd.

Regels : elke specificatie inzake fysische karakteristieken, configuratie, materieel, performantie, personeel of procedure waarvoor de eenvoudige toepassing noodzakelijk is voor de veiligheid of regelmatigheid van de internationale luchtvaart en waaraan de contracterende staten zullen voldoen met toepassing van de conventie.

Aanbevelingen : elke specificatie inzake fysische karakteristieken, configuratie, materieel, performantie, personeel of procedure waarvoor de eenvoudige toepassing wenselijk is voor de veiligheid of regelmatigheid van de internationale luchtvaart en waarvan de contracterende staten de naleving zullen nastreven met toepassing van de conventie.

Artikel 1.3.1. van bijlage 14 stelt dat vanaf 27 november 2003 de staten de internationale luchthavens zullen certificeren in overeenstemming met de specificaties van bijlage 14 en van alle relevante ICAO-specificaties.

Het koninklijk besluit van 27 januari 2004 tot wijziging van het koninklijk besluit van 15 maart 1954 tot regeling der luchtvaart, zet deze ICAO-bepaling om in Belgisch recht.

Artikel 1 van dit koninklijk besluit stelt : "De minister bevoegd voor de luchtvaart of de directeur-generaal van het directoraat-generaal Luchtvaart kan, wanneer dit nodig blijkt om de veiligheid van het luchtverkeer te waarborgen, één of meerdere van de aanbevelingen die opgenomen zijn in bijlage 14, deel I, verplicht maken."

De internationale luchthaven Oostende-Brugge streeft een certificatie na als luchthaven van categorie 4E. Dit betekent dat zij vliegtuigen wenst te kunnen ontvangen met een vleugelbreedte van 52 tot 65 meter en met een wielbasis van het landingsgestel van 9 tot 14 meter. Deze specificaties stellen de luchthaven in staat om breedromptoestellen type B747 en Antonov 124 te ontvangen.

Bijlage 14 aan de Conventie van Chicago stelt in hoofdstuk 3.8. als aanbeveling voor taxiwegen van dit type voor : breedte 23 meter (zonder shouldrs) ; vrije ruimte tussen de buitenste wielen van het landingsgestel en de rand van de taxiweg mag niet minder bedragen dan 4,5 meter, ook in de bochten ; totale breedte van de taxiweg (inclusief shouldrs) 44 meter.

De verbreding en de verlenging van de taxiweg zijn dus noodzakelijk om te voldoen aan de aanbevelingen van ICAO die mogelijk door de federale minister bevoegd voor de luchtvaart of de directeur-generaal van het directoraat-generaal Luchtvaart verplicht gemaakt zullen worden in het kader van de certificering van de luchthaven.

**Vraag nr. 274
van 12 maart 2004
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Zuidelijk Eiland Bornem – Vergunningen

Slechts enkele dagen na mijn vraag om uitleg van 4 maart jongstleden aangaande de onteigening ten behoeve van de ontsluiting van het westelijke deel van het Zuidelijk Eiland in Bornem-Puurs (Handelingen Commissievergadering nr. 146 van 4 maart 2004, blz. 7-11), geraakte bekend dat de provinciale dienst Stedenbouw onlangs aan de NV Arlington en aan de NV Zeekanaal heeft laten weten dat de milieuvergunning die dateerde van 9 januari 1992, verstreken is op 23 januari 2004 zonder dat een verlenging werd gevraagd.

Aangezien er geen milieuvergunning meer bestaat, vervalt ook de vergunning voor de reliëfwijziging

van de geplande industriezone. De hele procedure van vergunningsaanvragen moet derhalve opnieuw beginnen.

Kan de minister dit bevestigen ?

Hoe reageert hij hierop ?

Antwoord

Ik kan bevestigen dat de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen op 9 maart 2004 een schrijven van 1 maart 2004 heeft ontvangen van afdeling Bouwinspectie in Brussel, waarin gesteld wordt dat de stedenbouwkundige vergunning van 2 augustus 1984 houdende vergunning voor reliëfwijziging van de geplande industriezone tussen de Rupel en de nieuwe toegang van de zeevaart naar de Schelde is vervallen en dat op basis van deze vergunning geen werken meer kunnen worden uitgevoerd, noch in vakken A en B, noch in vakken C en D.

De Bouwinspectie verzoekt de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen ter plaatse geen vergunningplichtige werken meer uit te voeren, tenzij de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen daarvoor over de vereiste vergunningen beschikt.

De NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen neemt akte van dit schrijven en zal zich uiteraard gedragen naar de vigerende regelgeving.

**Vraag nr. 275
van 12 maart 2004
van mevrouw ANNY DE MAGHT-AELBRECHT**

E40 Erpe-Mere – Geluidsschermen

Op verschillende plaatsen langs de E40 zijn in de regio Aalst geluidsschermen aangebracht. Het gemeentebestuur van Erpe-Mere wil dat het Vlaams Gewest langs enkele nieuwe straten en dorpskernen dicht tegen de E40, extra geluidsschermen plaatst.

Blijkbaar werden reeds in februari en maart 2003 geluidsmetingen uitgevoerd in de Merestraat, Vijverstraat, Rooseveltlaan en Hoogkouter. De vraag werd gesteld aan het Vlaams Gewest om tevens metingen uit te voeren in de Bosstraat, Ottergemstraat, Vlekkemdorp en Windmolenstraat. Deze metingen zouden recentelijk uitgevoerd zijn.

1. Wat was het resultaat van de metingen in de Merestraat, Vijverstraat, Rooseveltlaan en Hoogkouter in Erpe-Mere ?
2. Zijn er onlangs geluidsmetingen gebeurd in de Bosstraat, Ottergemstraat, Vlekkemdorp en Windmolenstraat ? Zo ja, wat zijn de resultaten van deze metingen ?
3. Heeft de gemeente Erpe-Mere reeds een volledig goedgekeurd mobiliteitsplan ?

Is er al onderhandeld over een module 5 bij het convenant ?
4. Wat is de gemiddelde kostprijs van één kilometer geluidsschermen (levering en plaatsing) ?
5. Hoeveel tijd heeft de administratie Wegen en Verkeer van het Vlaams Gewest nodig om het project uit te voeren, wanneer de betrokken module is afgesloten door het gemeentebestuur ?
6. Wat is de bijdrage van het gemeentebestuur van Erpe-Mere in dit project ?
7. Wordt overwogen om op de E40 in de regio Aalst geluidsschermen te plaatsen die tegelijk als zonnepanelen dienst doen ?

Antwoord

De resultaten van de metingen zijn als volgt :

- Merestraat (21/03/2003) : 5 meetpunten – LAeq tussen 60 en 67,5 ;
- Vijverstraat (21/03/2003) : 4 meetpunten – LAeq tussen 69,3 en 75,5 ;
- Rooseveltlaan (10/02/2003) : 3 meetpunten – LAeq tussen 67,7 en 72,4 ;
- Hoogkouter (10/02/2003) : 2 meetpunten – LAeq tussen 67,3 en 71,4.

Er zijn metingen gebeurd in de Bosstraat, Ottergemstraat, Nesteveldstraat en Loskadestraat op 20 november 2003. Door weersomstandigheden (windrichting) zijn enkel de resultaten voor de Loskadestraat relevant voor een module 5 : LAeq = 66,8 dB.

Het mobiliteitsplan van de gemeente Erpe-Mere is in de zitting van 25 april 2003 van de Provinciale Auditcommissie (PAC) conform verklaard.

Er is al overleg geweest tussen de gemeente en de betrokken dienstkringen ingenieurs. Eerstdaags wordt een voorstel voorbereid en naar de gemeente opgestuurd.

De gemiddelde prijs van geluidsschermen bedraagt ongeveer 1 miljoen euro per kilometer.

De uitvoering van een dergelijk project (ontwerp, aanbesteding, vergunningen, ...) duurt minimaal twee jaar.

De bijdrage van het gemeentebestuur wordt bepaald in module nummer 5 betreffende de geluidswerende maatregelen langs hoofdwegen en primaire wegen en is afhankelijk van het maximaal gemeten geluidsniveau. Artikel 4 van module 5 geeft de regels van de kostenverdeling. De berekening voor Erpe-Mere is nog niet volledig gemaakt, omdat er nog enkele bijkomende metingen noodzakelijk zijn.

Momenteel loopt een proefproject voor de plaatsing van zonnepanelen op een bestaand geluidswerend scherm langs de E40 in Dilbeek (Sint-Ulriks-Kapelle). Er worden geen nieuwe dergelijke projecten gepland vooraleer de evaluatie van dit proefproject bekend is.

**Vraag nr. 276
van 12 maart 2004
van de heer CARL DECALUWE**

Heraanleg kruispunt N43 Kortrijk – Stand van zaken (2)

De verkeersafwikkeling ter hoogte van het complex R8/N43 Pottelberg in Kortrijk kent een lange, moeizame geschiedenis en leidde reeds tot verschillende alsnog nutteloze investeringen.

Blijkbaar dient de heraanleg van het kruispunt Bruyningstraat/Engelse Wandeling eerst uitgevoerd te worden vooraleer de verkeerslichten ter hoogte van het op- en afrittencomplex R8 uiteindelijk kunnen worden geactiveerd.

Uit het antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 173 van 30 januari 2004 blijkt de beslissing om modelmatig een dynamische microsimulatie uit te voeren teneinde de invloed van de verkeerslichten ter hoogte van het complex N43-R8 na te gaan (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11 van 30 april 2004, blz. 2016).

1. Is de aanbesteding voor de heraanleg van het kruispunt N43/Bruyningstraat/Engelse Wandeling ondertussen reeds toegewezen aan een nieuwe aannemer ?

Zo ja, voor welke som en wanneer kunnen de werken aanvangen ?

Zo neen, waarom niet ?

2. Wat houdt de vermelde modelmatige, dynamische microsimulatie precies in ?

Op welke locatie wordt dit uitgevoerd ?

Hoe lang zal deze simulatie-oefening duren ?

Wanneer gaat dit project van start ?

Wat is de deadline voor de conclusies van deze simulatie ?

Wat zijn de verwachtingen ?

3. Wat is de concrete timing voor de indienststelling van de verkeerslichten ter hoogte van het complex N43/R8 ?

Antwoord

Het verkeersonderzoek met de bijhorende microsimulatie is in uitvoering.

Op basis van het voorliggend ontwerp kon geen vlotte verkeersafwikkeling worden verzekerd tijdens de spitsuren. Er zal een aangepast ontwerp worden opgemaakt dat opnieuw getoetst wordt bij middel van de microsimulatie.

De simulatie wordt uitgevoerd op het complex R8-N43 (Pottelberg) en het kruispunt N43 (Pottelberg) met de Engelse Wandeling en de Bruyningstraat.

In een microsimulatie worden kruispunten via een computermodel gesimuleerd. Alle infrastructurele details, evenals de reële intensiteiten, worden ingegeven. Door verschillende oplossingen in het model te steken, kan worden nagegaan wat de beste is.

De conclusies van de microsimulatie worden verwacht voor de bouwvakantie 2004, dit is afhankelijk van de resultaten die de nieuwe simulatie geeft op een aangepast voorontwerp.

De indienststelling van de verkeerslichten wordt samen uitgevoerd met de heraanleg van het kruispunt N43 (Pottelberg) met de Bruyningstraat en de Engelse Wandeling en dit wordt gepland voor de eerste helft van 2005, maar kan vertragen door procedures als onteigeningen en bouwvergunning.

Vraag nr. 277
van 19 maart 2004
van de heer KARIM VAN OVERMEIRE

N42 Herzele en N60 Ronse – Doortrekking

De dossiers van de doortrekking van de N42 in Herzele en van de N60 in Ronse vertonen sterke gelijkenissen.

Beide hebben een gelijkaardige functie : zij bieden allebei een noordzuidverbinding aan in het zuiden van de provincie Oost-Vlaanderen. Voor beide is er reeds tientallen jaren sprake van een verdere doortrekking : voor de N42 ter hoogte van Herzele, voor de N60 ter hoogte van Ronse. Voor beide is er reeds tientallen jaren discussie over het beste tracé voor deze doortrekking. Voor beide zijn er reeds vele jaren geleden onteigeningen gebeurd.

Aangezien beide wegen een gelijkaardige functie hebben (noordzuidverbinding) en aangezien aan de afwerking van deze beide tracés een niet te onderschatten prijskaartje hangt, rijst de vraag of beide projecten met elkaar in competitie komen, en of de realisatie van het ene tracé een invloed kan hebben op de uitvoering van het andere tracé.

Kan de minister een antwoord verschaffen op de vraag wanneer deze beide projecten zullen worden uitgevoerd, en of de afwerking van de N42 ter hoogte van Herzele de afwerking van de N60 in Ronse zal vertragen of omgekeerd ?

Is er al een datum vastgesteld waarop de werken zullen beginnen ?

Antwoord

Alhoewel de gewestwegen N42 en N60 allebei noordzuidverbindingen zijn in het zuiden van de provincie Oost-Vlaanderen, hebben ze elk een specifiek belang in het wegennet. Het zijn wegen van het primaire net, die deels moeten worden heraangelegd om aan de eisen van dat net te voldoen en waarvoor anderzijds plaatselijke omleggingen in ontwerp zijn. Beide projecten staan dan ook niet in onderlinge competitie.

De start van de werken is afhankelijk van de procedures die nog moeten worden doorlopen en van het afwerken van de uitvoeringsplannen. Een exacte uitvoeringsplanning kan momenteel dan ook nog niet worden gegeven.

Vraag nr. 278
van 19 maart 2004
van mevrouw BRIGITTE GROUWELS

Brusselse Ring – Afritten AZ Jette

Kan de minister de stand van zaken meedelen m.b.t. de afritten van de Grote Ring om Brussel ten behoeve van het Academisch Ziekenhuis van de Vrije Universiteit Brussel (AZ VUB), maar nog meer ten behoeve van het dringend ziekenvervoer ?

Antwoord

Voor een eerste fase waarbij de buitenring wordt aangepakt, plant de administratie een aanbesteding voor einde 2005. Dit is echter afhankelijk van het vlot doorlopen van de procedures. De tweede fase waarbij de binnenring aangepakt wordt, volgt later.

Momenteel is de opmaak van een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP), noodzakelijk voor de aanleg van het nieuwe op- en afrittencomplex ter hoogte van AZ VUB, in opdracht van de afdeling Ruimtelijke Planning (ArohM), in uitvoering.

Intussen werkt de afdeling Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant (AWV) ook verder aan de technische uitwerking van dit project. Hierdoor kan de afdeling Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant zo snel als mogelijk tot aanbesteding overgaan na de goedkeuring van het gewestelijk RUP en de verwezenlijking van de noodzakelijke onteigeningen. Gezien het voorgaande is de uiteindelijke realisatie van de bijkomende op- en afrit te verwachten voor 2007.

Voor de bereikbaarheid van het AZ heeft de Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn de bestaande lijn 224 sinds 1 juni 2002 verhoogd in frequentie tot vier keer per uur. In het najaar zal ook lijn 356 vanuit Dendermonde twee keer per uur het AZ aandoen. Ook lijn 810 zal over afzienbare tijd vanuit Halle, via Sint-Pieters-Leeuw en Dilbeek (via Erasmus), twee keer per uur naar het AZ rijden.

ADELHEID BYTTEBIER

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 102
van 5 maart 2004
van de heer KOEN HELSEN

Zorgverzekering – Weigeringen en bezwaarschriften

Uit het jaarverslag 2001-2002 van het Vlaams Zorgfonds vernemen we dat er in de periode van 1 oktober 2001 tot 31 december 2002 144.006 aanvragen waren voor een tegemoetkoming vanwege de zorgverzekering en dat hiervan 22.844 aanvragen werden geweigerd.

Dit is een opvallend hoog cijfer, aangezien het veelal derden zijn die bejaarden en zorgbehoevenden wijzen op de mogelijkheid van een tegemoetkoming vanwege de zorgverzekering. Niet zelden wijst het ziekenfonds zelf op die mogelijkheid. Van deze groep dienden in 2002 slechts 736 mensen een bezwaarschrift in tegen de beslissing van de zorgkassen.

1. Hoe verklaart de minister dat zoveel mensen menen recht te hebben op een tegemoetkoming terwijl dat achteraf niet zo blijkt te zijn ?
2. Wordt er voldoende correcte informatie gegeven over de voorwaarden terzake ?
3. Het aantal bezwaarschriften ligt bijzonder laag in verhouding tot het aantal geweigerde aanvragen.

Hoe verklaart de minister dit ?

Wordt voldoende duidelijk meegedeeld dat men bezwaar kan aantekenen ?

4. Hoeveel van de mensen die bezwaar hebben aangetekend, bleken achteraf toch recht te hebben op een tegemoetkoming ?

Antwoord

1. De Vlaamse zorgverzekering is een volledig nieuw initiatief dat voorziet in een geldelijke tegemoetkoming. De installatie van de zorgverzekering ging gepaard met een uitgebreide com-

municatiecampagne gericht aan de hele bevolking. Dit was nodig vanwege de bijdrageplicht.

Blijkbaar worden in deze context de grenzen van het systeem afgetoetst door de bevolking.

2. Het is bij de communicatie steeds de bedoeling geweest dat de groep van zwaar zorgbehoevenden zo volledig mogelijk zou worden bereikt, ongeacht of dit met zich meebracht dat een aantal aanvragen niet zouden kunnen worden gehonoreerd.
3. In de Handleiding Zorgverzekering, zoals goedgekeurd bij het ministerieel besluit van 23 december 2002, wordt, in hoofdstuk XI, bepaald dat de zorgkas in de mededeling van een negatieve beslissing over de tenlasteneming onder andere moet opnemen dat de gebruiker of zijn vertegenwoordiger tegen de beslissing van de zorgkas een bezwaarschrift kan indienen bij het Vlaams Zorgfonds, samen met een beschrijving van alle modaliteiten met betrekking tot het indienen van een bezwaarschrift en de te volgen procedure.

Waarom echter weinig mensen gebruikmaken van deze mogelijkheid, kan niet achterhaald worden.
4. Van de 635 in het jaar 2002 ingediende en ontvankelijk verklaarde bezwaarschriften werden er bij beslissing van de leidend ambtenaar van het Vlaams Zorgfonds, na advies door de Bezwaarcommissie Zorgverzekering, 96 (15,12 %) gegrond verklaard.

Vraag nr. 105
van 12 maart 2004
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

RVT-bedden comapatiënten – Toewijzing

De voortzetting van de RVT-reconversie (rust- en verzorgingstehuis) in 2004 werd niet in aanmerking genomen. Wel zou er vanaf 1 juli 2004 in extra middelen zijn voorzien voor de opvang van comapatiënten in 150 RVT-bedden met een speciaal statuut, en dit over heel België.

Er zou worden gewerkt met contingenten per provincie. Nadere modaliteiten en afspraken rond toewijzing worden verder uitgewerkt in overleg met gemeenschappen en gewesten.

Klopt deze informatie ?

Wat houdt dit concreet in voor elke zorgregio in Vlaanderen ?

Antwoord

De federale overheid lanceert inderdaad een project inzake comapatiënten. Het project heeft tot doel een kwalitatief hoogstaand zorgaanbod te creëren dat is aangepast aan comapatiënten en aan het moment in hun zorgtraject, via een aanbod van bedden voor "neurologische revalidatie" in de acute fase enerzijds, en een aanbod in de thuiszorgsector en in RVT's voor gestabiliseerde comapatiënten anderzijds.

In de ziekenhuizen worden expertisecentra gecreëerd voor 80 bedden in België, waarvan 46 in Vlaanderen. Voor de chronische opvang worden extra middelen uitgetrokken in de vorm van 200 coma-equivalenten in België, waarvan 114 voor Vlaanderen.

Met één coma-equivalent, dat overeenstemt met 18.297,3 euro, kan een RVT-bed (gemiddeld forfait) worden omgezet in een RVT-bed coma.

De bijkomende financiering moet het mogelijk maken om verbruiksmateriaal en het zwaar verzorgingsmateriaal te financieren, evenals de verhoogde personeelsnorm die per 30 bedden is vastgesteld op zeven verpleegkundigen, twaalf verzorgers en 2,5 paramedici en gradueerden.

Uit recent cijfermateriaal blijkt dat 44 % van de comapatiënten in België ouder is dan 60 jaar. Omgerekend naar de 202 geregistreerde comapatiënten in Vlaanderen betekent dit 89 comapatiënten ouder dan 60 jaar. In dezelfde periode werden 72 comapatiënten geregistreerd in de Vlaamse rustoorden en RVT's.

Op basis van dit cijfermateriaal heb ik voorgesteld om de RVT-comabedden in Vlaanderen te beperken tot 80 bedden. De resterende 34 coma-equivalenten, vooral bedoeld voor comapatiënten van minder dan 60 jaar, worden aangewend in de thuiszorgsector.

Inmiddels heeft de federale overheid een oproep verzonden naar ziekenhuizen en RVT's, die zich voor 8 maart kandidaat konden stellen voor een deelname aan dit proefproject.

De federale overheid verbond er zich toe de gemeenschappen en gewesten te betrekken bij de selectie van de RVT's. Om tot een evenwichtige

spreiding te komen, heb ik de federale overheid voorgesteld om deze 80 RVT-comabedden niet te verdelen over de provincies, maar wel over de zorgregio's, geaggregeerd op niveau veertien regio's. Het theoretisch aantal toe te kennen bedden per regio werd berekend op de bevolking per regio.

Dit leidt tot de volgende verdeling :

regio Antwerpen : 16 bedden,
 regio Mechelen : 3 bedden,
 regio Turnhout : 3 bedden,
 regio Leuven : 6 bedden,
 regio Brugge : 5 bedden,
 regio Kortrijk : 4 bedden,
 regio Oostende : 3 bedden,
 regio Roeselare : 5 bedden,
 regio Aalst : 5 bedden,
 regio Gent : 11 bedden,
 regio Sint Niklaas : 3 bedden
 regio Genk : 3 bedden
 regio Hasselt : 7 bedden
 regio rond Brussel : 6 bedden,

Bij de toewijzing van de RVT-comabedden aan concrete initiatiefnemers heb ik de volgende criteria gehanteerd :

- selectie uit de voorzieningen die tijdig een dossier hebben ingediend ;
- minimum van vijf comabedden per geselecteerde voorziening ;
- bedden van zorgregio's zonder kandidaturen worden over de aanpalende zorgregio's verdeeld ;
- indien er wel kandidaturen ingediend werden in een zorgregio die recht heeft op minder dan vijf bedden, wordt deze regio aangevuld vanuit een naburige regio ;
- in de beperkte gevallen waar nog keuze tussen kandidaturen overblijft, is aangetoonde expertise inzake de verzorging van comapatiënten het doorslaggevend criterium.

Op 6 april is een nieuw overleg gepland met de federale overheid, waarop deze voorstellen zullen worden besproken. Momenteel is er dus nog geen beslissing inzake de definitieve toewijzing genomen.

Vraag nr. 106
van 12 maart 2004
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Geestelijke gezondheidszorg – Extra centrum Limburg

Op 4 maart 2004 ondervroeg ik in de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen de minister over de zogenaamde extra engagementen vanuit Welzijn voor Limburg in het kader van het Limburgplan.

Tijdens mijn vraagstelling wees ik erop dat Limburg recht heeft op een bijkomend centrum voor geestelijke gezondheidszorg (CGG), vermits er nu meer dan 800.000 inwoners zijn. Een nieuwe erkenning hield in het verleden enkel middelen in voor een coördinerende managementfunctie. De verdere invulling moest gebeuren door een (her)verdeling van reeds toegewezen personeelsleden. Hierop werd nog niet accuraat geantwoord.

1. Klopt mijn berekening dat door het bereiken van de 800.000 inwoners, Limburg conform het decreet recht heeft op een bijkomend centrum voor geestelijke gezondheidszorg ?
2. Werden hiervoor vanuit de administratie reeds voorbereidende stappen gezet ? Welke ?
3. Werd met deze mogelijke bijkomende erkenning reeds rekening gehouden bij de begroting CGG's voor 2004 ?
4. Wat houdt een bijkomende erkenning in het kader van het decreet vandaag in aan extra ondersteuning voor de provincie ?

Antwoord

1. Het decreet van 18 mei 1999 betreffende de geestelijke gezondheidszorg stelt in artikel 27, § 1 dat "het werkgebied van een CGG wordt gevormd door een sociologisch geheel van *aaneensluitende* gemeenten dat *minimum* 400.000 inwoners telt. Per werkgebied kunnen maximum 2 CGG worden erkend." Aangezien in het decreet staat dat een werkgebied minstens 400.000 inwoners dient te tellen, kan een CGG meer dan 400.000 inwoners hebben en ontstaat er dus geen automatisch recht op een nieuw centrum bij een stijging van de bevolking.

Essentieel voor de oprichting van een nieuw centrum voor geestelijke gezondheidszorg is dat er een officiële aanvraag ingediend wordt door een VZW die als CGG erkend kan worden.

Bovendien zullen er vooraf onderhandelingen dienen te worden gevoerd met de reeds aanwezige centra in de provincie over een herschikking van de door hen bediende gemeenten, want het nieuwe CGG zal ook minstens 400.000 inwoners als doelpubliek dienen te verantwoorden binnen een aaneengesloten geheel van gemeenten.

Hoe is het op dit ogenblik in Limburg ?

De provincie Limburg werd in 2000 opgesplitst over de drie fusiecentra (DAGG, LITP en VGG).

(DAGG : *Dienst voor Ambulante Geestelijke Gezondheidszorg* ; VGG : *Limburgse Vereniging voor Geestelijke Gezondheidszorg* ; LITP : *Limburgs Instituut voor Toegepaste Psychologie – red.*)

Provincie Limburg Gemeente	Bevolking op 1/1/2003 per gemeente volgens toewijzing per CGG		
	CGG DAGG	CGG VGG	CGG LITP
As		7.270	7.270
Beringen	40.204		40.204
Diepenbeek		17.464	17.646
Genk		63.197	63.197
Gingelom	7.716	7.716	
Halen	8.397	8.397	
Ham	9.530		9.530
Hasselt		68.931	68.931
Herk-de-Stad	11.609	11.609	
Heusden-Zolder	30.513		30.513
Leopoldsburg	14.029		14.029
Lummen	13.611		13.611
Nieuwerkerken	6.480		6.480
Opglabbeek		9.304	9.304

Provincie Limburg Gemeente	Bevolking op 1/1/2003 per gemeente volgens toewijzing per CGG		
	CGG DAGG	CGG VGG	CGG LITP
Sint-Truiden	37.501		37.501
Tessenderlo	16.331		16.331
Zonhoven		19.521	19.521
Zutendaal		6.861	6.861
Bocholt	12.104		12.104
Bree	14.223		14.223
Dilsen-Stokkem	18.626		18.626
Hamont-Achel	13.684		13.684
Hechtel-Eksel	11.230		11.230
Houthalen-Helchteren	29.416		29.416
Kinrooi	11.913		11.913
Lommel	31.299		31.299
Maaseik	23.360		23.360
Meeuwen-Gruitrode	12.539		12.539
Neerpelt	15.830		15.830
Overpelt	13.036		13.036
Peer	15.533		15.533
Alken		10.962	10.962
Bilzen		29.528	29.528
Borgloon		10.023	10.023
Heers		6.632	6.632
Herstappe		87	87
Hoeselt		9.231	9.231
Kortesseem		8.055	8.055
Lanaken		24.282	24.282
Maasmechelen		35.923	35.923
Riemst		15.775	15.775
Tongeren		29.690	29.690
Voeren		4.297	4.297
Wellen		6.781	6.781
Totaal	418.714	411.536	774.806

Elke gemeente in de provincie Limburg is dus toegewezen aan het werkgebied van twee centra voor geestelijke gezondheidszorg.

De provincie Limburg telt op 1 januari 2003 in totaal 802.528 inwoners. Het werkgebied van DAGG telt 418.714 inwoners (3 vestigingen). Het werkgebied van VGG telt 411.536 inwoners (4 vestigingen). Het werkgebied van LITP telt 774.806 inwoners (6 vestigingen) De oprichting van een vierde CGG impliceert eerst en vooral dat het CGG LITP de helft van zijn werkgebied zou afstaan aan het nieuwe CGG met de bijkomende voorwaarde dat er een aaneengesloten geheel overblijft zowel voor het bestaande CGG als voor het nieuwe CGG.

Maar ook de twee andere CGG's zullen elk nog een aantal gemeenten dienen af te staan, wil het nieuwe CGG het minimum halen van 400.000 inwoners in zijn werkgebied.

Indien deze herverkaveling van de werkgebieden zou worden doorgevoerd dienen de bestaande CGG ook in het oog te houden dat al hun vestigingen binnen de nieuwe werkgebieden gelokaliseerd zijn.

Kernvraag is of de nu erkende CGG's wel zullen willen onderhandelen over nieuwe grenzen voor de werkgebieden, met alle consequenties.

- De administratie dient zelf geen voorbereidende stappen te zetten op het ogenblik dat er een stijging is van de bevolking in een bepaalde regio. Zij kan enkel afwachten of er een erkenningsaanvraag voor een nieuw CGG wordt ingediend.

Het initiatief ligt hier dus niet bij de administratie.

- Ook het indienen van een aanvraag voor erkenning creëert nog niet automatisch een nieuwe erkenning. De te volgen erkenningsprocedure is uitgeschreven in het uitvoeringsbesluit van 17 december 1999.

Door de administratie zal ook dienen te worden gekeken of er voldoende begrotingsmiddelen aanwezig zijn om een nieuw CGG te kunnen erkennen. Indien dit niet het geval is, dan kan dit bij de begrotingsbesprekingen aangekaart worden. Maar pas als de nodige begrotingskredieten voorhanden zijn, kan de minister een goedgekeurde erkenningsaanvraag honoreren.

Daar bij de administratie geen nieuwe aanvragen voor een CGG bekend zijn, is er in het begrotingskrediet 2004 ook geen rekening gehouden met een eventueel bijkomend centrum. De begroting 2004 voor de CGG-sector is een begroting zonder middelen voor nieuwe initiatieven.

- Los van een concreet initiatief valt moeilijk te antwoorden op de vraag wat een bijkomende erkenning in het kader van het decreet vandaag inhoudt aan extra ondersteuning voor de provincie.

De minimaal vereiste personeelsbezetting in een CGG is volgens het uitvoeringsbesluit bepaald op één VTE psychiater, één VTE psycholoog en één VTE maatschappelijk assistent (*VTE : voltijds equivalent – red.*). Vraag is of deze beperkte equipe dan in staat zal zijn om aan alle verplichtingen van het decreet te voldoen (beleidsplan, doelgroepen) en een kwalitatief zorgaanbod voor een regio met 400.000 inwoners te garanderen.

Een andere mogelijke piste is dat bij de halvering van het werkgebied van het ene CGG er voor dit centrum een evenredige afbouw van personeel en subsidie-enveloppe zou gebeuren. De vrijgekomen middelen zouden kunnen worden aangewend voor de subsidiëring van het nieuw te erkennen CGG.

Vraag nr. 107
van 12 maart 2004
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Psynet – Steun

Voor vele jongeren is de overstap van leerling naar student niet vanzelfsprekend. Bijna één op vijf studenten doet soms een beroep op studiebegeleiding. Eén op twintig studenten heeft nood aan hulp. Depressies vormen het frequentste probleem.

Om beter het hoofd te kunnen bieden aan deze problematiek hebben de studentenbegeleiders en psychologen van de universiteit en de vier hogescholen die samen de Associatie Antwerpen vormen, de krachten gebundeld onder de naam "Psynet". Van de 25.000 studenten die de Associatie telt, hebben er jaarlijks ongeveer 800 hulp nodig. 60 tot 80 hebben gespecialiseerde hulp nodig.

- Wat is het beleid van de minister terzake ?

Heeft de minister kennis van dergelijke initiatieven aan andere universiteiten of hogescholen ?

- Dergelijk initiatief is belangrijk in het kader van de gezondheidsdoelstelling betreffende de geestelijke gezondheidszorg.

Krijgt Psynet financiële of andere ondersteuning vanuit het departement Welzijn ? Zo ja, op welke wijze ? Wat is het budget dat ter beschikking wordt gesteld ?

- Er is samenwerking met twee centra voor geestelijke gezondheidszorg.

Wordt dit vanuit Welzijn ondersteund ? Zo ja, op welke wijze ?

Heeft de minister kennis van andere centra voor geestelijke gezondheidszorg die ook dergelijke initiatieven ondersteunen en begeleiden naar studenten ?

Antwoord

- De wijze waarop de Universiteit Antwerpen en de Hogescholen Antwerpen hun sociaal beleid organiseren en de financiën die ze daaraan besteden, is in eerste instantie hun eigen bevoegdheid en die van de minister van Onderwijs.

Als Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen kan ik wel stellen dat vanuit Gezondheidszorg 21 centra voor geestelijke gezondheidszorg worden erkend en gesubsidieerd. Deze centra staan ten dienste van de totale bevolking en staan dus ook open voor de studenten.

Een specifiek beleid vanuit Gezondheidszorg naar de doelgroep studenten is er niet.

Naast Psynet in Antwerpen bestaan er nog gelijkaardige initiatieven aan andere universiteiten.

De KU Leuven (*Katholieke Universiteit Leuven – red.*) heeft een eigen psychotherapeutisch centrum voor studenten. Hier kunnen studenten met psychische problemen terecht voor professionele hulp van psychologen en psychiaters.

Op de campus van de Vrije Universiteit Brussel (VUB) is er een centrum voor psychotherapie met de naam Psychoplan aanwezig.

Bij de KU Brussel (*Katholieke Universiteit Brussel – red.*) verwijst het Centrum voor Studie- en Studentenbegeleiding (CSSB) bij ingewikkelde problemen door naar meer gespecialiseerde diensten buiten de KU Brussel, zoals een centrum voor geestelijke gezondheidszorg of medische hulpverlening.

Andere universiteiten en hogescholen hebben misschien ook dergelijke initiatieven, maar daarover hebben wij geen informatie kunnen vinden.

2. Psynet is een samenwerkingsovereenkomst tussen de Antwerpse universiteit en vier Antwerpse hogescholen, met het doel om studenten van vermelde instellingen op een snelle en doeltreffende manier te helpen bij psychische problemen.

Psynet is volledig gefinancierd door het departement Onderwijs. Elke hogeschool en universiteit krijgt van overheidswege een budget voor studentenvoorzieningen. Hieronder valt ook de psycho-sociale hulpverlening aan studenten. De Antwerpse instellingen hebben gekozen voor een centraal beheer van dit budget en met een deel van deze middelen is Psynet opgericht.

Er wordt niet in financiële ondersteuning voorzien vanuit de administratie Gezondheidszorg, aangezien Psynet ook geen vraag voor financiële ondersteuning gesteld heeft.

3. Voor alle duidelijkheid wil ik erop wijzen dat de centra voor geestelijke gezondheidszorg behoren tot Gezondheidszorg en niet tot Welzijn.

Er is inderdaad een samenwerking tussen Psynet en twee Antwerpse centra voor geestelijke gezondheidszorg, namelijk Adante en Vagga (*Vereniging voor Ambulante Geestelijke Gezondheidszorg Antwerpen – red.*). Deze samenwerking is momenteel nog volledig vrijblijvend. Het betreft enkel doorverwijzingen van studenten naar één van de vestigingen van deze twee centra voor geestelijke gezondheidszorg na een screening door een medewerker van Psynet. Wanneer er aanwijzingen zijn dat een student intensieve en langdurige begeleiding nodig heeft, wordt er doorverwezen naar een CGG. In de toekomst zou Psynet, bij twijfel over de diagnose, ook een beroep willen doen op deze CGG's voor diagnosestelling.

In principe kan elk CGG ingaan op een vraag tot samenwerking met initiatieven die zich focussen op studenten met psychische problemen. Want zowel qua problematiek als qua leeftijd maken deze studenten evenzeer deel uit van de doelgroep van centra voor geestelijke gezondheidszorg. Maar aangezien studenten niet als een "bijzondere doelgroep" worden geregistreerd, worden zij anoniem binnen de patiëntengegevens van de centra bewaard.

**Vraag nr. 108
van 12 maart 2004
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

EU-uitbreiding – Initiatieven Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen

Op 1 mei komen er tien nieuwe landen bij de Europese Unie (EU) : acht uit Oost-Europa en twee uit het Middellandse-Zeegebied. Dit is niet alleen een politiek en economisch belangrijk feit, ook heeft het een grote impact op de inwoners van het "oude" en het "nieuwe" Europa.

Vlaanderen heeft met elk van de tien landen verdragen afgesloten, waardoor de beleidsverantwoordelijken al deze landen reeds beter leerden kennen, en er wederzijdse samenwerking ontstond.

De inwoners van het "oude" en het "nieuwe" Europa kennen mekaar echter nauwelijks : wederzijdse angst en onwennigheid zijn het gevolg. En dat terwijl we historisch heel wat banden hebben, en de culturele verschillen niet zo groot zijn. Eigenlijk

zou de overheid een sensibiliseringscampagne moeten lanceren over de uitbreiding, zoals ze dat voor de euro deed. Maar sensibiliseren is niet voldoende, ook ontmoeten is belangrijk, daarvoor zijn nu al te weinig stimuli.

Vlaanderen zou een voortrekkersrol kunnen spelen door ontmoetingen en uitwisselingsprojecten te stimuleren.

De gezondheids- en welzijnssector wordt in deze landen op verschillende plaatsen nu reeds geïnspireerd door Vlaamse modellen of ondersteund door NGO's (niet-gouvernementele organisaties) en beleidsgroepen uit Vlaanderen. Een uitwisseling kan zeker inspirerend zijn.

1. Welke stimuli en acties waren er reeds van de minister vanuit haar bevoegdheid Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen in het kader van de toetreding van acht nieuwe EU-lidstaten uit Oost-Europa ?
2. Zijn er daartoe middelen ingeschreven in de begroting 2004 ?

Antwoord

1. Stimuli en acties

Tussen Vlaanderen en een aantal Centraal- en Oost-Europese landen (COE-landen), onder andere de EU-lidstaten, werden bilaterale samenwerkingsakkoorden afgesloten en bestaan er samenwerkingsprojecten.

In alle akkoorden werden qua welzijn en gezondheid volgende samenwerkingsakkoorden opgenomen.

Beide partijen werken samen en wisselen informatie, documentatie en expertise uit op gebied van welzijns- en gezondheidszorg.

Welzijnszorg

- het algemeen welzijnsbeleid, namelijk wetenschappelijk onderzoek, kwaliteitszorg, inspectie en toezicht, inspraak en welzijnszorg, samenwerking van de openbare en private organisaties op regionaal en lokaal niveau ;
- de sociale cohesie, namelijk maatschappelijk opbouwwerk, integratiewerk voor migranten, de strijd tegen armoede en de sociale uitsluiting en kinderrechten ;

- het algemeen welzijnswerk, namelijk eerste lijnszorg, crisisopvang, thuislozenzorg, vluchthuizen voor vrouwen, forensische welzijnszorg, slachtofferhulp ;
- de gezinshulp en de thuiszorg ;
- de bejaardenzorg, namelijk rusthuizen en serviceflats ;
- de bijzondere jeugdbijstand, namelijk ambulante, semi-residentiële en residentiële opvang voor jongeren, de samenwerking met justitie en bemiddeling ;
- integrale jeugdzorg, namelijk jeugdhulpverlening en algemene preventie inzake jeugdwelzijn ;
- het vrijwilligerswerk.

Gezondheidszorg

- kankerpreventie (onder andere de organisatie van een efficiënte screening op borstkanker) ;
- preventie van zelfmoord en depressie ;
- milieugezondheidszorg (invloed van chemische, fysische en biologische factoren) ;
- preventie van problematisch alcohol- en druggebruik ;
- de strijd tegen overdraagbare ziektes (onder andere HIV) ;
- het uitbouwen van thuisgezondheidszorg
- het opzetten van lokale gezondheidsnetwerken en centra voor geestelijke gezondheidszorg ;
- kwaliteitszorg in de gezondheidsvoorzieningen ;
- bejaardenzorg, met name de rust- en verzorgingstehuizen.

Het beleid van Vlaanderen ten aanzien van Centraal- en Oost-Europa is in het bijzonder afgestemd op de tien landen die kandidaat zijn om toe te treden tot de Europese Unie. Die landen zijn Estland, Letland, Litouwen, Slovenië, Polen, Tsjechië, Hongarije, Slowakije, Bulgarije en Roemenië. Aan de hand van concrete sa-

menwerkingsprojecten wil de Vlaamse regering de kandidaat-lidstaten helpen om een vlugge toetreding tot de EU te bereiken. De Vlaamse aandacht voor Centraal- en Oost-Europa dateert van kort na de transformatieperiode.

Het is de bedoeling van de Vlaamse regering met haar beleid ten aanzien van Centraal- en Oost-Europa een duidelijk signaal te geven: samenwerking is de sleutel tot het ontstaan van een nieuw evenwicht tussen verschillende staten, dat gebaseerd is op wederzijds respect. Het streven naar gemeenschappelijke doelstellingen moet resulteren in een grotere welvaart voor alle betrokkenen. Sinds 2001 krijgt dit Vlaamse beleid vorm in een geactualiseerd samenwerkingsprogramma dat gericht is op de uitbouw van het democratisch bestel, een goed draaiende vrijemarkteconomie, gekoppeld aan een aangepast sociaal en ecologisch beleid. Concreet heeft het samenwerkingsprogramma betrekking op die sectoren waarin Vlaanderen een grote expertise heeft opgebouwd : milieu, havens, KMO's, landbouw en het beheer van instellingen van welzijns- en gezondheidszorg en lokale besturen. Projecten worden opgezet in nauw overleg met de partnerlanden, die hun prioriteiten kunnen realiseren.

Samenwerkingsprojecten zijn gezamenlijk ontwikkelde projecten die het betrokken land helpen om te voldoen aan de vereisten van het "acquis communautaire". Met dit laatste wordt het geheel van regelgeving bedoeld die de kandidaat-lidstaten moeten overnemen om hun toetreding tot de EU mogelijk te maken. Concreet moet de notie "kennisoverdracht" duidelijk aanwezig zijn in het project. Het is de bedoeling om te komen tot een nauwe samenwerking met deze toekomstige lidstaten. Vlaanderen wil daarom Vlaamse kennis, ervaring en deskundigheid ter beschikking stellen van de kandidaat-lidstaten en hen zo helpen om de overgang naar een vrijemarkteconomie en een democratisch samenlevingsmodel zo vlot mogelijk te laten verlopen. Projecten moeten beantwoorden aan deze doelstellingen om voor subsidiëring in aanmerking te komen.

Duurzaamheid en overdraagbaarheid zijn fundamenteel bij het opzetten van een project. De mate waarin het project voor structurele verbeteringen zal zorgen in het partnerland enerzijds, en de mate waarin het kan worden voortgezet nadat de Vlaamse financiering is beëindigd anderzijds, zijn beslissende factoren bij de beoordeling van de aanvraag. Ook de vraag of de uit-

voering van het project kan leiden tot een multiplicatoreffect (overdraagbaarheid naar anderen binnen het partnerland) is van cruciaal belang.

De volgende projecten komen niet voor subsidiëring in aanmerking :

- projecten die hoofdzakelijk beperkt zijn tot de levering van materialen of goederen, of het uitvoeren van infrastructurele activiteiten of bouwactiviteiten ;
- eenmalige activiteiten zoals seminaries, congressen, culturele manifestaties, enzovoort ;
- projecten die hoofdzakelijk het leveren van humanitaire hulp inhouden ;
- commerciële projecten, met uitzondering van opleidingen en op voorwaarde dat de promotor zelf ten minste 50 % van de projectkosten ten laste neemt.

Voor alle projecten geldt dat :

- de maximale subsidie per project 500.000 euro bedraagt voor een project met een looptijd van drie jaar. Het maximumbedrag dat per twaalf maanden kan worden toegekend per project bedraagt 175.000 euro. De maximale looptijd van een project is vastgesteld op drie jaar ;
- de maximale subsidie van de Vlaamse overheid 85 % bedraagt van de totale projectkosten ;
- ten minste 15 % van de totale projectkosten door de buitenlandse partner of het partnerland moet worden gefinancierd ;
- als de Vlaamse promotor een privé-bedrijf is met winstoogmerk, deze promotor ook zelf ten minste 15 % van de projectkosten moet bijdragen.

Voor 2004 zijn in totaal 129 projecten geregistreerd :

Bulgarije : 23
 Estland : 0
 Hongarije : 6
 Kroatië : 8
 Letland : 9
 Litouwen : 8

Polen : 6
 Roemenië : 41
 Rusland : 6
 Slowakije : 8
 Slovenië : 8
 Tsjechië : 6

Daarvan zijn er een aantal die betrekking hebben op welzijns- en gezondheidszorg. Het adviescomité moet deze nog onderzoeken en advies uitbrengen aan de bevoegde minister. De goedkeuringsprocedure is lopende.

2. Begroting 2001-2004

Op programma 12.1 (basisallocatie 30.01) werd in 2001 6.261.790,44 euro aan GVK (*gesplitst vastleggingskrediet – red.*) ingeschreven en 6.183.000 euro aan GVK in 2002 (het klein verschil werd overgedragen naar de bestaansmiddelen). In 2003 werd er 5.720.000 euro aan GVK uitgetrokken. 13.000 euro werd overgedragen naar een nieuwe basisallocatie 12.66 ten behoeve van de sitevisits ter controle van de projecten. Voor 2004 werd in 2.970.000 euro voorzien voor de tien landen (Bulgarije, Estland, Hongarije, Letland, Litouwen, Polen, Roemenië, Slowakije, Slovenië en de Tsjechische Republiek). Er werd voor de "buitengordel" een nieuwe basisallocatie gepland, zijnde 30.05, waar 350.000 euro werd ingeschreven voor projecten in Oekraïne, de Russische Federatie, regio Sint-Petersburg, en Kroatië.

Er is geen specifiek begrotingsartikel voor welzijn en gezondheid. Programma 12.1, BA 30.01 is een globaal budget voor samenwerkingsprojecten. In de mate dat er meer of minder welzijns- en gezondheidsprojecten worden aangevraagd door de COE-landen die beantwoorden aan de criteria, wordt er uit dit budget ook meer of minder geput voor welzijns- en gezondheids-samenwerkingsprojecten.

Vlaams Fonds

Het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap kan bij Europese projecten de voorzieningen de toestemming geven om een deel van hun reguliere middelen in te zetten voor Europese projecten.

Voorzieningen nemen hiertoe contact met het Vlaams Fonds, waarbij nagegaan wordt of het project ook werkelijk aansluit bij de werking van de voorziening. Indien dit het geval is, en

een redelijk deel van de middelen wordt aangewend, kan de voorziening deze middelen ten aanzien van het Europees project inzetten als cofinanciering. In een aantal gevallen gaat het hierbij om partnerschappen met initiatiefnemers uit de nieuw toetredende landen.

Zo verleent het Vlaams Fonds voor het werkjaar 2004 zijn principiële goedkeuring voor een project van het Pedagogisch Centrum Wagenschot (Eke-Nazareth), waarbij ook toetredende lidstaten betrokken zijn. Dit centrum heeft als doelstelling moeilijk opvoedbare jongeren tussen 12 en 21 jaar hun diploma in het secundair onderwijs alsnog te laten behalen. De schoolopleiding wordt gekoppeld aan een persoonsgerichte begeleiding teneinde de slaagkansen van de jongeren te optimaliseren. Via het Europese project "Stevig op de werkvloer" wil het centrum aan de hand van professionele ondersteuning en expertise van de partnerorganisaties didactische methoden ontwikkelen die een coöperatieve leer- en arbeidshouding bevorderen bij risicojongeren.

Naast het Pedagogisch Centrum Wagenschot de volgende partnerorganisaties in dit project zitting :

- a) De Werf, Centrum voor Attitudevorming, gevestigd in België ;
- b) Solutia Europa NV – Fabriek Gent ;
- c) IDA-VIRU Family Support Centre PESA, gevestigd in Estland ;
- d) County Council of Malaga, gevestigd in Spanje ;
- e) Tulossilta Oy, gevestigd in Finland ;
- f) CNV Jongerenvakbond, gevestigd in Nederland.

Om deze doelstelling te bereiken, doen de partners van dit project een beroep op het Leonardo da Vinci-programma, binnen de maatregel "proefprojecten". Dit Europees initiatief biedt financiële ondersteuning aan transnationale samenwerkingsprojecten die oog hebben voor de kwaliteit en de innovatieve kracht van de beroepsopleiding. Het project loopt van 1 januari 2003 tot en met 31 december 2005. Het Pedagogisch Centrum Wagenschot kreeg de officiële goedkeuring van het Vlaams Fonds om jaarlijks

5.016,67 euro van zijn algemene subsidiëring te besteden aan dit project.

Het Pedagogisch Centrum Wagenschot heeft tevens een aanvraag ingediend in het kader van mobiliteitsprojecten binnen het Leonardo da Vinci-programma, oproepronde 2004. Het betreft een uitwisseling voor opleiders waarbij naast Finland, ook Estland betrokken is. De voorziening wacht nog op de goedkeuring van subsidiëring door het Leonardo da Vinci-agentschap.

Ook Cebob De Link, een opleidingscentrum voor mensen met een (arbeids)handicap, heeft een project ingediend in het kader van de oproepronde 2004 bij het Vlaams Leonardo da Vinci-agentschap. Dit project past binnen de mobiliteitsprojecten. Een Tsjechische organisatie verleent haar medewerking binnen dit project.

Ten slotte vestig ik de aandacht op twee projecten waarvan de looptijd is afgelopen en waar reeds een samenwerkingsverband bestond tussen Vlaamse voorzieningen en organisaties uit de toetredende landen. Het betreft hier Equality Career Time, een project in het kader van het Europees programma Equal, waarbij een partnerschap werd opgericht met onder andere Tsjechische organisaties. In het kader van het Leonardoprogramma werd het project "Labor" opgestart met een Hongaars partnerschap.

In de begroting worden geen extra middelen aangewend, aangezien het hier gaat om middelen die ingezet worden vanuit de reguliere financiering van voorzieningen.

Het Vlaams Fonds stelt eveneens zijn know-how ter beschikking van de toetredende landen. Delegaties die kennis willen maken met de Vlaamse gehandicaptenzorg kunnen hun vraag aan het Fonds richten. Totnogtoe werden geen dergelijke contacten genoteerd vanuit de nieuwe toetredende landen ; wel hadden reeds wederzijdse contacten plaats met Russische afvaardigingen.

Gelijke Kansen

De directeur van Gelijke Kansen is lid van CDEG (Comité van Directeurs Gelijke Kansen) bij de Raad van Europa. In die functie is zij door de Raad van Europa al verschillende keren gevraagd om op te treden als expert in seminars in Oost-Europa.

Daarnaast werden ook delegaties ontvangen van experten uit Oostbloklanden. Tot slot nam de directeur ook deel aan het Europese Athenanetwerk van onderzoekers en professoren in vrouwenstudies of genderstudies. Dit Athenanetwerk is een project dat gefinancierd wordt met geld van de Europese Unie. Het netwerk vergadert een- of tweemaal per jaar en binnen dit netwerk is een actieve uitwisseling van informatie tussen Oost en West een van de activiteiten en doelstellingen.

Kind en Gezin

Geen initiatieven.

PATRICIA CEYSENS

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE,
BUITENLANDS BELEID EN
E-GOVERNMENT

Vraag nr. 63
van 5 maart 2004
van de heer JOHAN DE ROO

EU-structuurfondsen – Meetjesland

Vlaanderen kon in de loop van de voorbije jaren steeds rekenen op financiële middelen uit de EU-structuurfondsen.

Voor de periode 1994-2000 was het Meetjesland erkend als 5b-gebied en voor de periode 2001-2006 was er de 5b phasing-out.

Tevens kon het Meetjesland in het verleden rekenen op verhoogde expansiesteun vanuit Europa voor bedrijven in de gemeenten Maldegem, Sint-Laureins, Eeklo en Kaprijke.

1. Hoe verloopt de Vlaamse cofinanciering in het kader van 5b phasing-out in het Meetjesland ?
2. Kan de minister een overzicht geven van het aantal bedrijven in het Meetjesland die een verhoogde expansiesteun genoten in het kader van 5b en 5b phasing-out ?
3. Is de verhoogde expansiesteun vanuit Europa nog van kracht voor bedrijven in het 5b-gebied ?

Antwoord

1. Bij de goedkeuring van de Europese programma's 2000-2006 werd door de Vlaamse regering als uitgangspunt beslist dat de Vlaamse cofinanciering dient te gebeuren door de functioneel bevoegde minister. De aanvraag tot cofinanciering dient door de promotor rechtstreeks bij de bevoegde minister/administratie te worden ingediend.

Voor domeinspecifieke projecten zijn er specifieke middelen uitgetrokken binnen de betrokken functionele begrotingen. Wat de economische projecten betreft, wordt op het Fonds voor Flankerend Economisch Beleid jaarlijks een bedrag van gemiddeld 13 miljoen euro uitgetrokken voor de cofinanciering van Europese programma's. Wat het phasing-outprogramma Meetjesland betreft, rijzen geen problemen inzake Vlaamse cofinanciering.

Afhankelijk van de aard van het project, wordt Vlaamse cofinanciering aangevraagd en verkregen vanuit verschillende functionele begrotingen.

Prioriteit Economie

Toegewezen Europese middelen : 1,2 mio euro.

Toegewezen Vlaamse cofinanciering : 1,1 mio euro (Onderwijs, Energie, Technologie en Innovatie, Leefmilieu en Landbouw).

Prioriteit Leefbaarheid van de kernen

Toegewezen Europese middelen : 0,44 mio euro.

Toegewezen Vlaamse cofinanciering : 0,085 mio euro (Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Mobiliteit).

Prioriteit Toerisme

Toegewezen Europese middelen : 0,39 mio euro.

Toegewezen Vlaamse cofinanciering : 0,34 mio euro (Toerisme Vlaanderen).

2. Het toekennen van Vlaamse expansiesteun gebeurt op basis van regionale steunzones. Deze zones hoeven niet noodzakelijk gelijk te zijn aan de Europese doelstellingsgebieden.

Regionale steunzones houden in dat wat gewone expansiesteun betreft, een verhoogde steun

mogelijk is aan kleine en middelgrote ondernemingen (hoger percentage dan bij KMO's in de rest van Vlaanderen), alsook dat grote ondernemingen steun kunnen ontvangen (grote ondernemingen zijn uitgesloten van steun in de rest van Vlaanderen).

Vanaf 1995 werden volgende steunbedragen toegekend :

- kleine ondernemingen : 9.826.922 euro (256 ondernemingen)
- middelgrote ondernemingen : 868.161 euro (12 ondernemingen)
- grote ondernemingen : 141.528 euro (2 ondernemingen)

Een gedetailleerd overzicht van alle bedrijven in het Meetjesland die vanaf 1995 expansiesteun genoten, is verkrijgbaar bij de afdeling Economisch Ondersteuningsbeleid.

3. Voor de periode 2000-2006 behoren enkel Maldegem en Eeklo nog tot de regionale steunzone, Kaprijke en Sint-Laureins niet meer.

Vraag nr. 64

van 5 maart 2004

van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Export Vlaanderen – Opmerkingen Rekenhof

In het verslag van het Rekenhof over het onderzoek van de personeelsaangelegenheden van Export Vlaanderen lees ik dat, hoewel het besluit van de Vlaamse regering van 10 december 1996 aan de directeur-generaal van deze instelling een bijzondere opdracht toekende voor een Vlaams minister, hij tussen 10 januari 2000 en 30 april 2001 werkzaam was als secretaris-generaal van de vergadering van de Regio's van Europa. Het personeel dat hem ter beschikking werd gesteld in het kader van de bijzondere ministeriële opdracht, werd onterecht tewerkgesteld door de vergadering van de Regio's van Europa.

Na 30 april 2001 leverde de directeur-generaal geen prestaties meer voor een Vlaams minister, noch voor Export Vlaanderen, hoewel hij ten laste van de instelling bleef en hij nog steeds een chauffeur ter beschikking had.

Het Rekenhof meldt dat naar aanleiding van zijn tewerkstelling bij de vergadering van de Regio's

van Europa ook geldelijke betwistingen zijn ontstaan.

1. Kan de minister wat meer toelichting geven bij de aard en de inhoud van die geldelijke betwistingen ?
2. Is daar ondertussen een oplossing voor gevonden ?

Antwoord

De geldelijke betwisting waarvan sprake in het rapport van het Rekenhof betreft de forfaitaire en belastingvrije vergoeding voor de door de heer De Belder gemaakte kosten voor dienstreizen in opdracht van de vergadering van de Regio's van Europa (VRE).

Deze vergoeding slaat op het saldo van de betaling die Export Vlaanderen van de VRE heeft ontvangen ter vergoeding van de diensten van de heer De Belder als secretaris-generaal van de VRE.

Export Vlaanderen had tijdens het mandaat van de heer De Belder als secretaris-generaal van de VRE, overeenkomstig de regeling bepaald in het stambesluit VOI (art. 55-62 "verlof voor opdracht van algemeen belang"), overeenkomstig de beslissing van de minister-president (ref. 12AA-U-00-0816) en overeenkomstig de beslissing van de raad van bestuur van 7 juni 2000, het loon van de heer De Belder namelijk doorbetaald (voorgesloten), onder voorwaarde van terugbetaling door de VRE.

Deze terugbetaling, ten belope van het loon dat de VRE aan de functie van secretaris-generaal verbindt, bedroeg 15.211,37 euro meer dan het loon dat Export Vlaanderen aan de heer De Belder had doorbetaald.

Het genoemde saldo werd in februari 2002, na akkoord van de bevoegde minister, aan de heer De Belder uitbetaald.

Deze betaling, groot 15.211,37 euro, betreft dus een som die nooit ten laste was van het budget van Export Vlaanderen, maar ten laste werd genomen van het budget van de vergadering van de Regio's van Europa.

Vraag nr. 65 van 5 maart 2004 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse economische vertegenwoordigers – Opmerkingen Rekenhof

Uit het verslag van het Rekenhof over het onderzoek van de personeelsaangelegenheden van Export Vlaanderen blijkt dat het nieuwe statuut voor de Vlaamse economische vertegenwoordigers (VLEV) niet verhindert dat een aantal toestanden die voortvloeiden uit de oude situatie, doorwerken.

1. Het Rekenhof maakt gewag van het feit dat Vlaamse economische vertegenwoordigers op onregelmatige wijze in dienst zijn genomen zonder enige vorm van toelatingsproef of examen, zonder de volgorde onder de geslaagde kandidaten te respecteren of zonder een afgesproken proefperiode te doorlopen.

Beschikt de minister over gegevens die aantonen hoeveel Vlaamse economische vertegenwoordigers onder die voorwaarden in dienst werden genomen ?

2. Het Rekenhof maakt ten slotte ook gewag van bevorderingen die zonder de vereiste geplogenheden zouden zijn doorgevoerd.

Kan de minister preciseren hoeveel van dergelijke bevorderingen er zijn gebeurd ?

Antwoord

1. Uit het verslag van het Rekenhof blijkt dat zes Vlaamse economische vertegenwoordigers in dienst zijn genomen zonder enige vorm van toelatingsproef of examen. Vanaf eind 1994 echter worden steeds vergelijkende wervingsexamens georganiseerd, waaruit de nieuwe VLEV's worden geput.

De volgorde onder de geslaagde kandidaten werd steeds gerespecteerd, behalve als de specificiteit van de post een andere oproeping verantwoordde (bv. naar Riyad kan geen dame gestuurd worden) of als de post de kennis van een vreemde landstaal vereist (bv. China : kennis van de Chinese taal). Uiteraard is het ook steeds mogelijk dat de opgeroepen kandidaat

ervan afziet om de voorgestelde post te aanvaarden om persoonlijke of professionele redenen, waardoor de rangschikking niet kan worden gerespecteerd.

Drie Vlaamse economische vertegenwoordigers hebben een te korte of geen stage doorlopen. Het huidig intern reglement bepaalt dat de nieuw aangeworven Vlaamse economische vertegenwoordigers een proefperiode hebben van twaalf maanden. Hun stageperiode verloopt in twee fases :

- in de eerste fase oefent de Vlaamse economische vertegenwoordiger de functies op de hoofdzetel van Export Vlaanderen en de exportcentra uit. Er worden tevens bezoeken aan ondernemingen, beroepsfederaties en Vlaamse en federale instellingen van Buitenlandse Handel georganiseerd om de economische vertegenwoordiger met de bevordering van de export vertrouwd te maken en zijn kennis van de handelstechnieken uit te breiden. Tijdens deze fase loopt de economische vertegenwoordiger ook stage in één of meer buitenlandse handelskantoren om het dagelijks werk van een ervaren Vlaamse economische vertegenwoordiger te delen.
- de tweede fase verloopt in de post waaraan de economische vertegenwoordiger is toegevoegd.

Na elke fase wordt een omstandig stageverslag gemaakt, waaruit de bekwaamheid blijkt van de economische vertegenwoordiger om de economische belangen van het Vlaams Gewest te verdedigen en de toevertrouwde dossiers te beheeren, alsook de zin voor initiatief en zijn/haar aanpassingsvermogen.

2. In de periode voor oktober 2002 gaat het om zeven personen.

**Vraag nr. 66
van 5 maart 2004
van de heer JOS STASSEN**

Bestemming PRB-terreinen Kaulille – Studie

Blijkbaar is er discussie over de bestemming van de vroegere PRB-terreinen (ongeveer 170 ha) in Kaulille.

Volgens het Belang van Limburg heeft de minister een studie van 100.000 euro besteld om de herbestemming van het gebied te bestuderen.

Bocholt zou een deel van het terrein als ambachtelijke zone willen.

1. Wat is de juiste bedoeling van die studie ? Wat is de timing ?
2. Wie wordt bij die studie betrokken ? Wie maakt ze ?
3. Welke mogelijkheden zijn er ? Zijn sommige pistes bij voorbaat uitgesloten ?
4. Wordt er aan zandontginning gedacht ?

Antwoord

1. Naar aanleiding van de oproep van vorig jaar voor streekcharterprojecten, bezorgde het streekplatform Noord-Limburg mij het voorstel van de gemeente Bocholt voor de uitvoering van een omgevingsstudie voor de vroegere PRB-terreinen.

In het kader van de selectie van de ingediende streekcharterprojecten, ben ik ingegaan op de vraag van de gemeente Bocholt om de studie te ondersteunen met een financiële bijdrage van 110.000 euro. De geciteerde bewering van Het Belang van Limburg dat ikzelf als minister deze omgevingsstudie besteld heb, is dan ook niet correct.

Het vroegere PRB-gebied staat nog ingetekend als industriezone op het gewestplan. Dit gebied van zo'n 170 ha werd als te desaffacteren aangeduid in het provinciaal structuurplan. Een volledige herbestemming als industriegebied is uitgesloten, aangezien het terrein op basis van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen tot het buitengebied behoort.

Vandaar dat het gemeentebestuur van Bocholt een studie wenste te laten uitvoeren omtrent de meest interessante herbestemmingsmogelijkheden voor het terrein. Gezien de enorme oppervlakte van het terrein, zullen naast de beperkte herbestemming als zone voor ambachtelijke nijverheid ook scenario's worden onderzocht omtrent het toeristisch en recreatief potentieel van het terrein. Ook natuurontwikkeling wordt niet uitgesloten. Al de mogelijke herbestemmingsscenario's zullen aan een SWOT-analyse

(*strenght, weakness, opportunities, threats – red.*) worden onderworpen en in ruime mate afgetoetst worden aan de juridische context en de planningscontext.

Het studievoorstel past perfect binnen de volgende strategische hefbomen van het streekcharter Noord-Limburg :

"Industrieterreinen" :

- ontwikkeling van terreinen

"Landbouw en plattelandsontwikkeling" :

- leefbaarheid van het buitengebied verzekeren
- duidelijkheid scheppen inzake ruimtelijke randvoorwaarden

Door de omvang van de site staat het regionaal belang van de herbestemming van de PRB-site buiten discussie.

Het regionaal belang van deze studie en het feit dat de studieopdracht de draagkracht van de gemeente Bocholt dreigt te overstijgen, waren voor mij belangrijke elementen om dit project financieel te ondersteunen.

Het gesubsidieerde project heeft een geraamde looptijd van twee jaar. De studie zal vermoedelijk in de eerste helft van 2006 kunnen worden opgeleverd.

2. Ik heb de gemeente Bocholt opgedragen om een stuurgroep op te richten waarin minstens de provinciale planologische dienst en de afdelingen "Europa Economie" en "Natuurlijke Rijkdommen en Energie" van de administratie Economie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap vertegenwoordigd zijn.

De studie zal in het kader van een aanbestedingsprocedure door de gemeente toevertrouwd worden aan een studiebureau. De bestekvoorwaarden zullen in overleg met de stuurgroep vastgelegd worden.

3. Het is net de bedoeling van de studie om al de mogelijkheden af te toetsen. Zoals in het projectvoorstel omschreven werd, is er een scala aan mogelijkheden. In grote lijnen wordt er gedacht aan een gedeeltelijke herbestemming als ambachtelijke zone gecombineerd met tal van andere mogelijke functies : zones voor recreatie, natuurontwikkeling, enzovoort.

Op basis van de huidige planologische context staat enkel vast dat een volledige herbestemming als industriezone uitgesloten is.

4. Ongeveer 120 ha van de ex-PRB-site zijn geselecteerd als lokatievoorstel om op te nemen in het bijzonder delfstoffenplan voor bouwzand voor de provincie Limburg. De definitieve goedkeuring van het uitvoeringsbesluit op het delfstoffendecreet van 4 april 2003, dat de opmaak van dit bijzonder delfstoffenplan mogelijk maakt, staat geagendeerd op de Vlaamse regering.

De omgevingsstudie van de gemeente Bocholt heeft geenszins de bedoeling om de exploitatiemogelijkheden van bouwzand te onderzoeken in het kader van het op te maken delfstoffenplan.

Indien de ex-PRB-site evenwel als zandwinningsplaats vastgelegd wordt in een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, kan de studie van de gemeente Bocholt een belangrijke input leveren voor de discussie omtrent de nabestemming van de zandgroeve.

Omwille van de mogelijke selectie van de ex-PRB-site als zandwinningsplaats, heb ik beslist om de afdeling Natuurlijke Rijkdommen en Energie van de administratie Economie te betrekken bij de omgevingsstudie van de gemeente Bocholt.

Vraag nr. 67
van 5 maart 2004
van de heer JOHAN DE ROO

Europese vacatures – "Native English speakers"

Via de Vlaamse Esperantobond werden wij op de hoogte gesteld van het feit dat tal van Europese technische bijstandbureaus, niet-gouvernementele organisaties en particuliere firma's – gefinancierd door de Europese Commissie – meer dan 700 vacatures op Europees niveau hebben uitgeschreven die uitsluitend voor "native English speakers" en sollicitanten met "English tongue" gereserveerd zijn.

In deze vacatures worden geen personen met "uitstekende" of "zeer goede" kennis van het Engels gezocht, maar uitdrukkelijk en uitsluitend personen met het Engels als moedertaal.

1. Is de minister op de hoogte van deze feiten ?

2. In hoeverre kan de Vlaamse regering hiertegen optreden ?
3. Welke initiatieven neemt de Vlaamse regering om hiertegen protest aan te tekenen ?

Antwoord

Gelieve als antwoord op de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger kennis te willen nemen van het antwoord op de vragen om uitleg nr. 557 van 26 februari 2004 (van de heer Kris Van Dijck) en nr. 540 van 13 februari 2004 (van de heer Luk Van Nieuwenhuysen), die dezelfde zaak betreffen (*Handelingen Commissievergadering nr. 165 van 23 maart 2004, blz. 9-12 – red.*).

Vraag nr. 68 van 12 maart 2004 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Nationale Delcrederedienst – Vlaamse bestuursleden (2)

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 40 van 30 januari jongstleden aangaande de aanstelling van Vlaamse bestuursleden voor de Nationale Delcrederedienst stelt de minister dat de Vlaamse bestuurders eerstdaags door de Vlaamse regering zouden worden aangewezen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 12 van 14 mei 2004, blz. 2173).

Dit is het gevolg van een overleg tussen de Vlaamse en de federale regering met betrekking tot de Nationale Delcrederedienst.

1. Kan de minister wat dat betreft meer bijzonderheden verstrekken over de punten waarover blijkbaar onderhandeld diende te worden ?
2. Hoe komt het dat het overleg klaarblijkelijk pas na het Overlegcomité van 14 januari is opgestart, terwijl federaal minister Vande Lanotte beweert dat hij op 8 september 2003 de minister-president reeds op de hoogte had gebracht van zijn vraag om in het kader van de aanpassingen van de wet op de Delcrederedienst de namen van de Vlaamse afgevaardigden mee te delen ?
3. Kan de minister ten slotte bevestigen dat de Vlaamse bestuurders ondertussen werden aangewezen ?

Antwoord

- 1 en 2. Onderhandelingen tussen de coalitiepartners over de afvaardiging.
3. De Vlaamse regering heeft op vrijdag 5 maart 2004 beslist om de volgende personen aan te wijzen als vertegenwoordiger van de Vlaamse regering in de raad van bestuur van de Nationale Delcrederedienst :
 - de heer Ludo Cuyvers als effectief lid en de heer Hugo Van Driessche als plaatsvervanger,
 - de heer Georges Stienlet als effectief lid en mevrouw Elke Tiebout als plaatsvervanger,
 - de heer Koen Allaert als effectief lid en de heer Dirk Lammens als plaatsvervanger.

Vraag nr. 69 van 12 maart 2004 van mevrouw MARIJKE DILLEN

Expo 2005 – Deelname

In 2005 vindt de wereldtentoonstelling plaats in Aichi (Japan). Terzake werd in de bevoegde commissie van het Vlaams Parlement gedebatteerd en werd een motie aangenomen (Stuk 1746 (2002-2003) – Nr. 2).

1. Is er reeds een conceptnota opgesteld waarin een langetermijnvisie wordt ontwikkeld over de Vlaamse deelname aan grote internationale evenementen ? Wat is de inhoud hiervan ?
2. Op welke wijze gaat de Vlaamse regering te werk inzake de beslissing om deel te nemen aan de Expo 2005 in Japan ?
3. Welke afspraken zijn er hier gemaakt met andere partners ?
4. Welke initiatieven heeft de minister genomen om in geval van deelname de maximale visibiliteit van Vlaanderen af te dwingen ?

Antwoord

1. Op 26 maart 2004 heeft de Vlaamse regering een conceptnota inzake de langetermijnvisie

voor de deelname van Vlaanderen aan wereldtentoonstellingen en andere internationale evenementen goedgekeurd.

Inhoudelijk wordt voorafgaand aan de concrete aanpak het toepassingsveld beperkt tot wereldtentoonstellingen die zijn geregistreerd bij het Bureau International des Expositions (BIE) in Parijs en andere gelijkaardige evenementen, met een overkoepelend multi-sectoraal karakter, die op initiatief van de buitenlandse partner worden georganiseerd.

Uitgangspunt bij de afweging van een mogelijke Vlaamse deelname aan een internationale manifestatie is dat de prioritaire voorkeur dient te gaan naar internationale evenementen waaraan Vlaanderen autonoom kan deelnemen. In de nota worden vervolgens een aantal voorwaarden en criteria opgesteld waaraan ieder geselecteerd dossier zal worden afgetoetst. Op basis daarvan zal een advies worden overgezonden aan het politieke niveau, dat bepaalt of er al dan niet wordt deelgenomen.

Er worden criteria en voorwaarden gedefinieerd voor deelname onder Belgische noemer, deelname onder Vlaamse noemer en deelname aan congressen, symposia en colloquia. Tot slot wordt ook het organisatorisch kader omschreven. Een exemplaar van deze conceptnota werd inmiddels bezorgd aan de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden.

2. De Vlaamse regering besliste op 23 oktober 2003 om :

- in Belgisch verband deel te nemen aan de Expo 2005 in Japan op voorwaarde dat de andere gemeenschappen en gewesten deelnemen ;
- de Vlaamse minister bevoegd voor Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden de opdracht te geven onderhandelingen te voeren met het oog op het sluiten van een samenwerkingsakkoord tussen de federale overheid en de deelstaten, waarin de concrete modaliteiten van deelname worden vastgelegd; tijdens deze onderhandelingen moeten de kosten voor de deelname worden be-

sproken op basis van de door Vlaanderen gewenste input ;

- over voornoemde kosten, die maximaal 500.000 euro kunnen bedragen, de Vlaamse regering te vatten met een voorstel tot inschrijving in de begroting 2004 ;
- haar goedkeuring te hechten aan het voorstel van de federale overheid om de heer François Schuiten aan te stellen als scenograaf, op voorwaarde dat de Vlaamse overheid een volwaardige inspraak heeft bij de invulling van het project.

3. Conform de beslissing van de Vlaamse regering van 23 oktober 2003, werd er een samenwerkingsakkoord onderhandeld tussen de federale overheid en de andere deelstaten. Dit samenwerkingsakkoord werd vervolgens op 5 november 2003 goedgekeurd op het Overlegcomité "federale regering – regeringen van de gewesten en gemeenschappen".

In dit samenwerkingsakkoord hebben de partijen zich akkoord verklaard met het organiseren van het Belgische paviljoen op basis van één globaal concept waarin de diversiteit van onze federale staat met zijn gemeenschappen en gewesten ten volle tot uiting komt.

Verder werd er onder meer een begeleidingscomité in het leven geroepen en werden de financiële modaliteiten vastgelegd.

4. Tijdens de begeleidende vergaderingen wordt erop toegezien dat Vlaanderen een maximale visibiliteit krijgt zowel in het federaal gedeelte als in het deel voorbehouden aan de deelstaten.

Zo zullen er in het federaal gedeelte, dat bestaat uit een wand van 720 m² die bekleed is met deels beschilderde doeken en deels projectie, werken worden opgenomen van Van Eyck, Breugel, Rubens, E. Claus. Wie van de hedendaagse schilders opgenomen zal worden, moet nog beslist worden.

Voor het deel van de deelstaten, dat 160 m² groot is en in het midden van het paviljoen ligt, wordt gedacht aan een gezamenlijke film waarbij elke deelstaat twee minuten toebedeeld krijgt.

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER
VAN WONEN, MEDIA EN SPORT

Vraag nr. 92
van 12 maart 2004
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Kabelmaatschappijen – Dienstverlening

De plaats die de televisie inneemt in onze maatschappij is duidelijk te meten aan de hand van de kijkcijfers. Vooral voor onze senioren, maar ook voor andere leeftijdscategorieën is het beeldscherm niet meer weg te denken uit de huiskamer.

Het wegvallen van het signaal is dan ook vaak aanleiding tot wrevel, hoewel de kabelmaatschappijen zeker niet altijd hiervoor verantwoordelijk zijn. Wanneer het beeld opnieuw verschijnt, verdwijnt de ergernis. Dit is echter niet het geval wanneer frequentiewijzigingen worden doorgevoerd.

Veel oudere kijkers die de opkomst en de ontwikkeling van de televisie hebben meegemaakt, bezitten daarom nog niet de kennis om de instelling van het tv-toestel aan te passen. Ook al heeft de kabelmaatschappij vooraf via het scherm mededeling gedaan van de frequentiewijzigingen, toch zien de senioren zich genoodzaakt een beroep te doen op technici om hen daarbij behulpzaam te zijn.

Een belangrijke stap voorwaarts wordt verwacht met de introductie van de breedbandtechnologie. Een aantal toepassingen zal onder meer op het vlak van de gezondheidszorg liggen, dus ook duidelijk gericht op de categorie van de bevolking die hiervoor het meest in aanmerking komt.

Verzekeren de kabelmaatschappijen wel voldoende de doorstroming en de dienstverlening naar de kijkers, zodat deze ten volle gebruik zullen kunnen maken van de steeds evoluerende ontwikkelingen van de techniek ?

Antwoord

De frequentiewijzigingen worden door de kabelmaatschappijen niet lichtzinnig doorgevoerd, zij hebben steeds betrekking op noodzakelijke technische ingrepen. De aandacht wordt erop gevestigd dat deze ingrepen ruim van tevoren via de pers of het mozaïek/infokanaal aan het publiek worden meegedeeld.

Een mogelijke oplossing wordt aangereikt door de techniek van de zogenoemde "automatic channel installation" (ACI) : bepaalde tv-toestellen vanaf het "middensegment" hebben een knopje op de afstandsbediening waarmee de kanalen automatisch kunnen worden geregeld. De kabelmaatschappij geeft een code mee via teletekst. Wanneer een nieuw programma wordt aangekondigd of wanneer er een frequentiewijziging plaatsvindt, volstaat een druk op de ACI-knop.

Ten slotte deelt de kabelsector mee dat met de digitale decoder het zoeken naar de uitzendfrequenties tot het verleden zal behoren. Via de set-top box en de afstandsbediening zullen de kanalen automatisch worden geregeld.

Vraag nr. 93
van 12 maart 2004
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse must-carryzenders – Brussel (2)

Uit een recent artikel in het weekblad "Brussel Deze Week" blijkt dat verschillende Brusselse kabelmaatschappijen nog altijd een aantal Vlaamse zogenaamde must-carryzenders niet op de kabel zetten.

Kan de minister medelen welke demarches de Vlaamse regering tijdens deze legislatuur terzake heeft ondernomen ?

Antwoord

1. Het kabelnet in Brussel-Hoofdstad ressorteert onder de bevoegdheid van de federale overheid.

Artikel 13 van de wet van 30 maart 1995 betreffende de netten voor distributie voor omroepuitzendingen en de uitoefening van televisieomroep-activiteiten in het tweetalige gebied Brussel- Hoofdstad bepaalt dat de volgende programma's in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad moeten worden doorgegeven :

- de televisieprogramma's die worden uitgezonden door de openbare omroeporganisaties die ressorteren onder de Vlaamse Gemeenschap en degene die ressorteren onder de Franse Gemeenschap ;
- de televisieprogramma's die worden uitgezonden door om het even welke andere om-

roeporganisatie die ressorteert onder de Vlaamse of de Franse Gemeenschap en die door de bevoegde minister wordt aangewezen.

Bij ministerieel besluit van 17 januari 2001 werden de omroepprogramma's aangewezen die op grond van bovengenoemde bepaling in Brussel verplicht moeten worden doorgegeven.

Het ging hier om de volgende Vlaamse omroepprogramma's : VMM (VTM, Kanaal 2 en Jim TV), Belgian Business Television (Kanaal Z), Media ad Infinitum (Vitaya) en TV Brussel.

Mijn voorganger heeft bij de bevoegde federale minister bij diverse gelegenheden erop aangedrongen om ook Event TV Vlaanderen in deze lijst op te nemen, hetgeen is gebeurd bij ministerieel besluit van 24 januari 2002. Er was immers de politieke afspraak dat alle must-carryomroepen van de gemeenschappen ook in Brussel verplicht moeten worden doorgestuurd.

Ikzelf heb de minister van Economie, Buitenlandse Handel en Wetenschapsbeleid verzocht om het ministerieel besluit van 17 januari 2001 in die zin aan te passen, zodat ook VT4 wordt opgenomen in de lijst van omroeporganisaties van wie de televisieprogramma's verplicht moeten worden doorgegeven.

2. Uit het voorgaande blijkt duidelijk dat de Vlaamse regering, wat het reglementair kader betreft, de nodige stappen heeft ondernomen om de juridische tekortkomingen van het ministerieel besluit van 17 januari 2001 op te lossen.

De Vlaamse regering heeft echter moeten vaststellen dat vooral kleinere Vlaamse omroepen, ondanks hun must-carrystatuut, moeilijkheden ondervonden om op de Brusselse kabel te komen, hetgeen te wijten is aan de hoge vraagprijs van de kabelmaatschappijen.

Ik herhaal dat het hier gaat om een federale bevoegdheid. De toenmalige bevoegde federale collega heeft hierover in de Kamercommissie verklaard geen kennis te kunnen geven van de tariefpolitiek bij de kabelmaatschappijen.

3. In het Vlaams Parlement wordt op dit ogenblik een ontwerp van decreet besproken ter omzetting van de telecomrichtlijnen van 7 maart 2002.

De Vlaamse Gemeenschap wordt er door Europa toe verplicht om de must-carryregel te be-

perken tot de regionale televisieomroepen en tot de omroepprogramma's van de openbare omroepen van de Vlaamse en Franse Gemeenschap en van Nederland, hetgeen ook zijn weer- slag zal hebben op de must-carryregeling in Brussel-Hoofdstad.

**Vraag nr. 96
van 12 maart 2004
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

EU-uitbreiding – Initiatieven Sport

Op 1 mei komen er tien nieuwe landen bij de Europese Unie (EU): acht uit Oost-Europa en twee uit het Middellandse-Zeegebied. Dit is niet alleen een politiek en economisch belangrijk feit, ook heeft het een grote impact op de inwoners van het "oude" en het "nieuwe" Europa.

Vlaanderen heeft met elk van de tien landen verdragen afgesloten, waardoor de beleidsverantwoordelijken al deze landen reeds beter leerden kennen, en er wederzijdse samenwerking ontstond.

De inwoners van het "oude" en het "nieuwe" Europa kennen mekaar echter nauwelijks : wederzijdse angst en onwennigheid zijn het gevolg. En dat terwijl we historisch heel wat banden hebben, en de culturele verschillen niet zo groot zijn. Eigenlijk zou de overheid een sensibiliseringscampagne moeten lanceren over de uitbreiding, zoals ze dat voor de euro deed. Maar sensibiliseren is niet voldoende : ook ontmoeten is belangrijk, daarvoor zijn er nu al te weinig stimuli.

Vlaanderen zou een voortrekkersrol kunnen spelen door ontmoetingen en uitwisselingsprojecten te stimuleren.

Via sportactiviteiten voor jongeren en volwassenen verloopt ontmoeten op een spontane manier. Het kan de wederzijdse contacten tussen Vlaanderen en de nieuwe EU-lidstaten bevorderen.

1. Welke stimuli heeft de minister vanuit zijn bevoegdheid Sport reeds gegeven ?
2. Zijn er daartoe middelen ingeschreven in de begroting 2004 ?

Antwoord

In de Beleidsnota Sport 1999-2004 (*Stuk 157 (1999-2000) – red.*) wordt de aandacht gevestigd op de

internationalisering van de sport en het belang van de Europese regelgeving die ingrijpt in het sportgebeuren.

Vanuit die context is er dan ook een gestructureerde aanwezigheid van de Vlaamse overheid en van de Vlaamse regering, in casu de minister van Sport, in de geëigende EU-structuren en de overlegvergaderingen. Ik denk daarbij aan de informele ministerraden voor Sport, de voorbereidende en overlegvergaderingen van de directeurs Sport van de verschillende EU-landen, het EU-forum Sport waarbij vertegenwoordigers van zowel de respectieve overheden, de belangrijkste sportfederaties als de EU-commissie aanwezig zijn en hun inbreng hebben. Sinds vorig jaar zijn ook de vertegenwoordigers van de uitbreidingslanden uitgenodigd. Hoewel deze vertegenwoordigers als waarnemers aan de officiële EU-sportvergaderingen deelnemen, wordt terdege met hun bedenkingen en voorstellen rekening gehouden. Vanuit de officiële instanties heeft de Vlaamse overheid derhalve haar inbreng.

Ik ben van mening dat eventuele sensibiliseringscampagnes tot kennismaking en toenadering op dit ogenblik bij voorkeur vanuit de EU-instanties dienen te gebeuren, zodat de acties op het Europese niveau op mekaar afgestemd worden.

Als voorbeeld kunnen de activiteiten en programma's die in het kader van het "Internationaal Jaar van de Opvoeding door Sport – EJOS" opgezet worden en waaraan Vlaanderen participeert, worden aangehaald.

Zo werd als voorloper op het EJOS 2004 vorig jaar bij de start van de Ronde van Frankrijk in Parijs (100e editie-verjaardag) een conferentie "Cyclisme et éducation dans l'Europe de demain" georganiseerd in dat kader. Deze actie had als doel een aantal jonge wielrenners naar Parijs te brengen om samen na te denken over de (wielersport) en de ontwikkelingen die zich voordoen op gebied van sport en de combinatie met de studies van de jonge atleten. Er werd vooral aandacht besteed aan de situatie in de landen die tot de periferie van de EU behoren, evenals deze in de uitbreidingslanden. Het voorzitterschap van de conferentie werd waargenomen door een van de Vlaamse ambtenaren van de Sportadministratie. Er was deelname van tal van jonge renners vanuit Vlaanderen.

Ik wijs erop dat Vlaamse organisaties betrokken bij de sport, ruim geïnformeerd werden over de mogelijkheden die zich aandienen met betrekking tot het indienen van projectvoorstellen in het kader van EJOS 2004. De Stichting Vlaamse Schoolsport

heeft een voortrekkersrol gespeeld en coördineert de werkzaamheden van het Vlaams Comité dat terzake de verschillende projectvoorstellen beoordeelt. Ook de Vlaamse overheid is in dit Comité vertegenwoordigd. De middelen voor de projecten worden ter beschikking gesteld door de Europese Commissie.

Wat de begroting 2004 voor Sport betreft, kan ik meedelen dat er geen middelen expliciet zijn uitgetrokken voor uitwisselingen van jongeren met uitbreidingslanden. Dit sluit niet uit dat projectsubsidie mogelijk is, als de ingediende projecten volwaardig zijn en passen in het algemeen sportparticipatiebevorderend sportbeleid.

Vraag 1

Bij het afsluiten van de culturele akkoorden met de nieuwe lidstaten uit Oost-Europa, wordt er onder het hoofdstuk "Sport" steeds voorzien in een dagenbank, waarbij, jaarlijks, een contingent van vijftien (15) dagen ter beschikking wordt gesteld om trainers, atleten en beleidsverantwoordelijken de mogelijkheid te bieden, in het andere land, deel te nemen aan stages, clinics, studiereizen en congressen en seminaries op het gebied van de sport.

In uitvoering van deze programma's werden reeds volgende initiatieven uitgevoerd of gepland :

- a) met Litouwen : in 2003 en 2004 de uitwisseling van Litouwse en Vlaamse selecties roeien voor deelname aan belangrijke regatta's in Litouwen en in Vlaanderen ;
- b) met Polen : de mogelijkheid wordt aan de Poolse sportoverheid geboden om een Poolse trainer, leerkracht en student lichamelijke opvoeding te ontvangen voor deelname aan de tweeverjarige internationale bijscholing "Flanders International Summer Course", georganiseerd in Gent door de Bond voor Lichamelijke Opvoeding (BVLO) in de maand augustus 2004.

Eveneens worden er binnen deze sporttakken, in het kader van de organisatie van de Europese surfweek voor gehandicapten in het Bloso-centrum Hazewinkel in Willebroek, voor deze landen plaatsen voorbehouden voor deelnemers aan deze sportmanifestatie.

Voor Malta en Cyprus, waarmee Vlaanderen nog geen cultureel verdrag heeft afgesloten, werden er geen initiatieven gepland.

Vraag 2

De kosten voor deze uitwisselingen worden gedragen op de Bloso-kredieten 2004 – artikel 12.33, sectie 1.

JEF TAVERNIER

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU, LANDBOUW EN
ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Vraag nr. 123
van 5 maart 2004
van de heer FELIX STRACKX

Freesasfalt – Verwerking

Na het affrezen van de bovenlaag van een wegdek in asfalt ontstaat freesasfalt.

Het gebruik van asfaltpuingranulaten (waaronder freesasfalt), als secundaire grondstof ter vervanging van natuurlijke steenslagmaterialen, is onderworpen aan de regels van het Vlaams Reglement voor Afvalvoorkoming en- beheer (Vlarea). Dit reglement stelt onder andere normen voor de concentratie en uitloogbaarheid van verontreinigende stoffen zoals zware metalen, polyaromatische koolwaterstoffen (PAK's) en organische verbindingen in de secundaire grondstoffen. Voor het gebruik van gebroken asfaltpuin als secundaire grondstof is een gebruikscertificaat vereist, waarbij door laboratoriumanalyse wordt aangetoond dat het asfaltpuin aan de gestelde voorwaarden voor het gebruik voldoet. Omdat de maximaal toegelaten concentratie aan PAK's ver wordt overschreden, kan asfaltpuin waarin teer als bindmiddel werd gebruikt nooit aangewend worden als secundaire grondstof voor nieuwe asfaltmengsels, maar dient het te worden gestort op een vergunde categorie 1-stortplaats.

Een aannemer die oud asfalt afschraapt, moet dit dus afleveren bij een vergunde recuperatie-inrichting voor bouw- en sloopafval onderworpen aan de Copro-keuring (Onpartijdige Instelling voor de Controle van de Bouwproducten) of een gelijkaardige kwaliteitscontrole.

In de praktijk worden er echter duizenden tonnen freesasfalt vermengd met grond om vervolgens op bos- en veldwegen, parkeerterreinen en dergelijke te worden uitgestrooid. Bij regen dringt het dan in de bodem en bij droog weer wordt het als stof ver-

spreid in de wijde omgeving. De Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) minimaliseert het probleem en treedt hiertegen blijkbaar enkel op in geval van klachten.

1. Naar schatting wordt in Vlaanderen ieder jaar meer dan een miljoen ton asfalt afgefreesd of opgebroken.

Wat is hierbij de verhouding teerhoudend tegenover niet-teerhoudend ?

Voor hoeveel ton wordt er een Copro-attest uitgereikt en hoeveel wordt er gestort op een vergunde stortplaats ?

2. Wordt er bij onderhoudswerken aan de wegen systematisch gecontroleerd wat er met het asfaltpuin gebeurt ?

Hoe wordt dit achteraf nog getraceerd teneinde te voorkomen dat het freesasfalt wordt vermengd met grond en daarna gestort ?

3. Hoeveel processen-verbaal (PV) werden er de vorige jaren opgemaakt voor (sluik)stortingen van freesasfalt ?

Hoe vaak en op welke wijze werd er opgetreden ?

Wordt na vaststelling van storten het freesasfalt systematisch verwijderd ?

4. Welke maatregelen heeft de minister genomen om te vermijden dat asfaltpuin "verloren gaat" en her en der wordt gestort ?

Antwoord

1. De hoeveelheid afgefreesd of opgebroken asfalt bedraagt volgens een schatting van het OCW (Opzoekingscentrum voor de Wegenbouw) ongeveer 1 miljoen ton voor België en dus ongeveer 600.000 ton voor Vlaanderen, op jaarbasis. Daarvan is volgens het OCW ongeveer 15 % ton teerhoudend.

Uit de analyseresultaten van 1.086 asfaltmonsters die in opdracht van LIN-afdeling (Leefmilieu en Infrastructuur) Wegen in 2003 werden genomen, blijkt dat slechts 70 stalen of 6,5 % teerhoudend waren. Volgens de gegevens van de VZW Copro werd in 2003 voor 177.000 ton niet-teerhoudend gebroken asfalt een Copro-certificaat afgeleverd. Ongeveer 430.000 ton

freesasfalt werd gerecycleerd via een asfaltplant. Het certificaat hiervoor valt onder het algemeen Copro-certificaat voor de asfaltplant. In de nabije toekomst zal dit freesasfalt een afzonderlijk Copro-certificaat krijgen.

Ter vervollediging deel ik mee dat niet-teerhoudend freesasfalt warm wordt gerecycleerd in een asfaltplant (warm hergebruik terug in asfalt) en opgebroken niet-teerhoudend asfalt wordt gerecycleerd via een vergunde puinbreker met gebruikscertificaat en Copro-certificaat (koud hergebruik in onderfunderingen en funderingen).

Het storten op een categorie 1-stortplaats heeft in het verleden enkele keren plaatsgevonden maar gebeurt momenteel praktisch niet meer gelet op de hoge stort- en heffingskosten en gelet op de acceptatiecriteria van de stortplaats.

2. Na het opbreken van de weg wordt het niet-teerhoudend asfalt in vele gevallen eigendom van de aannemer. Gelet op de financiële meerwaarde van het bitumen zal de aannemer het afgefreesd asfalt afvoeren naar een warme-asfaltplant en het opgebroken asfalt afvoeren naar een vergunde puinbreker. Wat niet-teerhoudend freesasfalt betreft, wordt een deel eveneens ter plaatse op de bouwplaats zelf verwerkt.

Het teerhoudend asfalt blijft eigendom van de opdrachthouder en wordt

- ofwel gestockeerd in afwachting van de Vlaarea-wijziging waardoor recyclage van teerhoudend asfalt als cementfundering in groot-schalige geïnventariseerde werken mogelijk wordt ;
- ofwel afgevoerd naar Nederland, waar het thermisch gereinigd wordt ;
- ofwel ter plaatse gerecycleerd ;
- ofwel uitzonderlijk gestort.

Het is ons niet bekend dat freesasfalt met grond vermengd wordt. Vanaf 1 januari 2004 is het vernieuwde Vlarea (*Vlaams Reglement op de Bodemsanering – red.*) van toepassing. In hoofdstuk X zijn nadere regelen met betrekking tot uitgegraven bodem opgesteld, waardoor voor elk grondverzet van verdachte grond of niet-verdachte grond van meer dan 250 m³ een technisch verslag en een bodembeheerrapport moe-

ten worden opgesteld. Dit zal zeker het mengen van asfalt met grond bemoeilijken, aangezien door deze handeling een nieuwe bodemverontreiniging wordt veroorzaakt.

3. Het probleem van slukstorten van freesasfalt is ons niet bekend, de OVAM heeft daarover bijgevolg geen PV's kunnen opmaken.
4. De mogelijkheden om freesasfalt en gebroken as te recycleren, werden in Vlarea opgenomen.

De Vlarea-versie van 1998 maakte geen onderscheid tussen teerhoudend en niet-teerhoudend asfalt en maakte ook geen onderscheid tussen opgebroken en gefreesd asfalt. Dit (dubbel) onderscheid werd in het vernieuwde Vlarea (besluit Vlaamse regering 05.12.2003) wel gemaakt, waardoor de recyclagemogelijkheden zodanig werden verruimd dat de risico's voor het leefmilieu tot een aanvaardbaar risico werden beperkt.

**Vraag nr. 124
van 5 maart 2004
van de heer CARL DECALUWE**

Collector Waarmaarde – Stand van zaken

Op het investeringsprogramma 2004 staat een bovengemeentelijke collector gepland in Waarmaarde (projectnummer 20.577). Medio 2003 kreeg Aquafin van de Vlaamse overheid de opdracht met de voorbereidingen van dit project te beginnen.

1. Kan de minister een stand van zaken van dit project meedelen ?
2. Welke stappen in de procedure dienen nog te gebeuren vooraleer de werken kunnen starten ?
3. Welke middelen werden voor dit project vrijgemaakt ?
4. Wanneer zullen de werken starten en eindigen ?
5. Welke andere projecten dienen nog gerealiseerd te worden vooraleer de collector operationeel kan zijn ? Wat is de stand van zaken daarvan ?
6. Wanneer zal de collector operationeel zijn ?

Antwoord

Op het op 22 november 2002 door de Vlaamse regering goedgekeurde rollend meerjareninvesteringsprogramma 2004-2008 voor de uitbouw van de bovengemeentelijke afvalwaterzuiveringsinfrastructuur werd het project "Collector Waarmaarde" (20577), met een geraamde kostprijs van 1,44 miljoen euro, inderdaad opgenomen op het investeringsprogramma 2004. Met haar schrijven van 13 december 2002 werden de projecten opgenomen op dit programmajaar door mijn voorgangster minister Dua ter uitvoering opgedragen aan NV Aquafin.

Aangezien het project gelegen is in een gebied waarvoor een nieuwe hydraulische modellering dient te gebeuren, heeft de NV Aquafin vijftien maanden de tijd om een technisch plan op te maken. Vermits deze studieopdracht, rekening houdende met de wet op de overheidsopdrachten, pas begin mei 2003 kon worden toegewezen, dient de NV Aquafin het technisch plan bijgevolg in te dienen bij het Vlaams Gewest uiterlijk op 1 augustus 2004.

Conform de overeenkomst tussen de NV Aquafin en het Vlaams Gewest dient het technisch plan, al dan niet aangepast, in overleg en op vraag van het gewest, in principe uiterlijk vijf maanden later te worden goedgekeurd. Vervolgens dient Aquafin een detailontwerp op te maken met het oog op het aanbesteden van het project uiterlijk één jaar na de goedkeuring van het technisch plan. In principe zou dit project dus in het voorjaar van 2006 in uitvoering moeten kunnen gaan. Pas bij de goedkeuring van het technisch plan zal echter duidelijk worden welke uitvoeringstermijn er voor dit project vooropgesteld kan worden. In elk geval is het zo dat bij uitvoering van het project, de vuilvracht meteen via reeds uitgevoerde collectoren kan worden afgevoerd naar de bestaande RWZI Kluisbergen (*rioolwaterzuiveringsinstallatie – red.*).

Er dient echter wel te worden opgemerkt dat het project "Collector Waarmaarde" op het bovengemeentelijk investeringsprogramma werd opgenomen op voorwaarde dat de gemeente een aantal gemeentelijke werken zou uitvoeren, met name de aanleg van riolering in onder andere de Rijtstraat en de Trappelstraat, alsook de afkoppeling van de waterloop "Beek ter Poele".

Alhoewel de gemeente een aanvraagformulier heeft ingediend voor beide gemeentelijke projecten, konden deze momenteel nog niet opgenomen worden op een goedgekeurd subsidieprogramma.

Het subsidieprogramma hanteert immers een prioritering op basis van ecologische factoren : indien de gemeente het ontwerp nog verder aanpast en verbetert, dan verhoogt de prioriteit op het subsidieprogramma.

Vraag nr. 125 van 12 maart 2004 van de heer JOHAN MALCORPS

Zwarte schisten – Afval of grondstof

Zwarte schisten afkomstig van steenkoolmijnerrils worden volgens de Europese richtlijnen en arresten van het Europees Hof van Justitie beschouwd als afvalstoffen. De auteurs van de Afvalgids hebben dit in verschillende artikels beargumenteerd. Gezien het hogere zwavelgehalte van zwarte schisten (bv. t.o.v. rode schisten) en de te verwachten meeruitstoot van zwaveldioxide, is het gebruik ervan als toeslagstof in steenbakkerijen duidelijk niet aan te raden.

In een ministerieel besluit van 15 december 2000 werd door toenmalig minister Dua in beroep een vergunning geweigerd aan de NV Steenbakkerijen Damman in Niel voor het gebruik van zwarte schisten en zagemeel als toeslagstof. Daarbij beriep de minister zich op de Europese regelgeving terzake. Het besluit liet aan duidelijkheid niets te wensen over : "overwegende dat op basis van de herkomst er geen twijfel over kan bestaan dat zwarte schisten ... afvalstoffen zijn, afkomstig van steenkoolwinning (steenkoolerrils)."

Op 22 oktober 2002 werd door de Milieu-inspectie een dwangmaatregel opgelegd aan de NV Steenbakkerijen Damman om het gebruik van zwarte schisten stop te zetten zolang er geen vergunning was voor de verwijdering van afvalstoffen. Ingevolge deze dwangmaatregel zette de NV Steenbakkerijen Damman haar activiteiten half december 2002 stop. Dit zou allicht ook gebeurd zijn zonder deze dwangmaatregel, aangezien het bedrijf niet over voldoende financiële middelen beschikte om te investeren in een luchtzuiveringsinstallatie om te voldoen aan de sectorale normen. Het bedrijf ging tegen de opgelegde dwangmaatregel wel in beroep bij de minister. Hierrond is nog geen beslissing genomen.

Ook in andere reeds afgeleverde vergunningen (bv. voor de steenbakkerijen van Desimpel en Swenden in Rumst) werd zwarte schisten als afvalstof behandeld. De vraag van het bedrijf Desimpel om ook in de toekomst afvalstoffen als toeslagstoffen te

mogen inzetten, zoals zwarte schisten, zagemeel, papierslib en polystyreen, werd door de provincie verworpen. En ook het verzet van Desimpel tegen deze beslissing werd door toenmalig minister Dua op 13 augustus 2000 verworpen met als argument de bekommernis voor mogelijke gezondheidseffecten bij omwonenden.

Op 9 december 2003 bevestigde toenmalig minister Sannen echter in beroep het besluit van de bestendige deputatie Limburg waarbij aan Terca Tessenderlo wel een vergunning werd afgeleverd voor het gebruik van zwarte schisten als grondstof. Daarbij stelde de minister uitdrukkelijk dat zwarte schisten afkomstig van steenkoolmijnterrils als grondstoffen beschouwd moeten worden. Daarmee werd ingegaan tegen het beroep van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM).

1. Kan de minister meedelen welke beleidsvisie hij terzake hanteert : dienen zwarte schisten als afvalstoffen of als grondstoffen te worden beschouwd ?
2. Wat zijn de gevolgen van het hanteren van één van beide definities voor het halen van de sectorale normen ?
3. Wat is de band met de BBT-studie (beste beschikbare techniek) van de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO) voor de kleiverwerkende nijverheid ?

Antwoord

1. In de beslissingen die toenmalig minister Dua heeft genomen met betrekking tot het gebruik van zwarte schisten in de keramische nijverheid werd inderdaad de beleidslijn gehanteerd dat deze zwarte schisten als afval moesten worden gecatalogeerd.

Echter, eind 2003, naar aanleiding van de beslissing over een beroep ingesteld tegen de milieuvergunning van het bedrijf Terca in Tessenderlo heeft toenmalig minister Sannen dit standpunt gewijzigd, en gesteld dat deze zwarte schisten geen afvalstof zijn. Deze wijziging van interpretatie was gesteund op een afweging van alle elementen pro en contra de catalogering van zwarte schisten als afvalstof, en niet het minst de vaststelling dat volledig gelijkaardige toepassing van zwarte schisten in andere lidstaten van de Europese Unie blijkbaar niet wordt bestempeld als afvalverbranding. Bovendien zijn er op basis

van de huidig beschikbare informatie absoluut geen aanwijzingen dat dit gebruik een zwaardere milieu-impact zou hebben dan het gebruik van klei, zelfs integendeel.

Ik wens dan ook duidelijk te stellen dat ik deze catalogering als grondstof wens te handhaven. Ik voel me daarin bovendien gesterkt door de vaststelling dat de gewijzigde interpretatie ertoe geleid heeft dat de volledige keramische sector de investeringen heeft gedaan voor de installatie van de rookgaszuivering om de nieuwe Vlaam-emissiegrenswaarden vanaf begin 2004 te halen. Mits het nemen van procesgeïntegreerde maatregelen en modificatie van de gebruikte grondstoffen zal deze rookgaszuivering trouwens ook volstaan om de Vlaam-normen voor het jaar 2010 te halen (die gebaseerd zijn op het halen van de nationale emissieplafonds, opgelegd door Europa).

Bovendien past het gebruik van de zwarte schisten in het beleid uitgestippeld in het delfstoffen-decreet, namelijk het maximaal gebruik van volwaardige alternatieven voor primaire oppervlaktedelfstoffen.

Ik wil ook melden dat dit standpunt uitdrukkelijk wordt onderschreven in een brief die ik op 25 maart 2004 heb ontvangen, en die onderschreven is door de volledige bedrijfssector, door de vakbonden, door de burgemeesters van de gemeenten waar zich steenbakkerijen bevinden, door het VEV/VOKA, door de administratie Natuurlijke Rijkdommen en Energie en door de Bond Beter Leefmilieu.

Het moet echter ook duidelijk zijn dat het gebruik van andere toeslagstoffen, zoals papierslib, wel als verwerking van afvalstoffen moet worden beschouwd.

Ten slotte wil ik een belangrijke kanttekening maken bij het argument dat door de OVAM wordt aangehaald om de stelling te ondersteunen dat zwarte schisten afval zouden zijn, namelijk dat de zwarte schisten geen waarde meer hadden voor de uitbaters van de steenkoolmijnen en het dus stoffen zijn waarvan de toenmalige houder zich wou ontdoen. Toen de steenkoolmijnen nog actief waren, hadden zij vaak zelf een steenbakkerij die de typische "schistesteen" produceerde. De meeste mijncités in Limburg en Wallonië zijn met deze baksteensoort gebouwd. Dit is het duidelijkste bewijs dat de zwarte schisten wel degelijk waarde hadden voor de mijnuitbaters.

2. Wanneer men aanneemt dat zwarte schisten afvalstoffen zijn, heeft elke steenbakkerij die deze stoffen gebruikt een milieuvergunning voor het verwerken van afvalstoffen nodig. Dit impliceert dat de steenbakkerij moet voldoen aan de voorwaarden voor afvalverwerkende inrichtingen. Voor sommige milieuvergunningsovereenkomsten zoals de aanleg van een 5 m breed groenscherm, het plaatsen van een weegbrug, het wijzigen van de uren waartussen rustverstorende werkzaamheden mogen worden uitgevoerd kan weliswaar een afwijking worden aangevraagd.

Indien de verwerking van zwarte schisten als een verbranding van afvalstoffen wordt beschouwd, is de mengregel voor de emissiegrenswaarden van toepassing. De mengregel zorgt ervoor dat men de normen voor afvalverbranding tevens in rekening moet brengen voor het bepalen van de emissiegrenswaarden van de oven(s) van een steenbakkerij, en dit in een mate die overeenkomt met de bijdrage van de zwarte schisten aan de bij het verbrandingsproces vrijkomende rookgassen, dus met de relatieve toegediende dosis van zwarte schisten.

Het effect van de mengregel zal het belangrijkste zijn voor die pollutanten waarvoor de sectorale emissienormen van de keramische sector het meeste verschillen van de sectorale emissienormen voor afvalverbranding. De sectorale emissienormen van de keramische sector variëren voor SO_x en HF (SO_x : zwaveldioxiden ; HF : waterstoffluoride – red.) naargelang het zwavelgehalte van de gebruikte klei : de voor SO_x en HF toegelaten emissienormen zijn het hoogst bij gebruik van hoogzwavelige klei (zwavelgehalte > 0,75 %). Het effect van de mengregel (met name een verstrenging van de van toepassing zijnde emissienorm) zal dus het meeste tot uiting komen bij de parameters SO_x en HF in steenbakkerijen die hoogzwavelige klei gebruiken (met name steenbakkerijen die Boomse klei gebruiken of, in mindere mate, Ieperse klei). De verstrenging van de grenswaarde voor SO_x is afhankelijk van de relatieve hoeveelheid zwarte schisten die mee verwerkt wordt.

In het meest extreme geval (fabriek in Tessenderlo) bedraagt het effect van de mengregel een verstrenging van de emissiegrenswaarde met 90 %, vergeleken met de sectorale norm voor de keramische nijverheid.

De meeste steenbakkerijen zijn een rookgasreinigingsinstallatie aan het plaatsen van het type

cascade-absorptie (gekozen als BBT-techniek). Deze installatie kan de emissies van zure componenten zoals fluor en chloor aanzienlijk beperken maar geeft slechts een erg beperkte afname van de SO_x -emissies.

3. In de BBT-studie van de VITO betreffende de keramische nijverheid van 1999 werd slechts beperkte aandacht geschonken aan het mogelijke effect van de toevoeging van de diverse toeslagstoffen op de rookgasemissies. Het vermijden van het gebruik van zwavel-, fluor- en chloorrijke toeslagstoffen werd als BBT-techniek vermeld.

Daarom werd door de Vlaamse regering, bij vaststelling van de nieuwe emissiegrenswaarden voor de keramische sector, beslist dat de milieu-impact van het gebruik van toeslagstoffen verder moest worden onderzocht, door de VITO uit te voeren tegen 2007.

**Vraag nr. 126
van 12 maart 2004
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Jeker – Waterzuivering

Naar aanleiding van een eerdere vraag terzake verstrekte de minister reeds uitgebreid antwoord over de waterkwaliteit van de Jeker (vraag nr. 123 van 28 februari 2003 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 12 van 4 april 2003, blz. 1997). Voor 1930 was de Jeker één van de visrijkste rivieren. Nu is ze ernstig verontreinigd op het grondgebied Tongeren en matig verontreinigd in Kanne.

De voornaamste verontreiniging is afkomstig uit het Waalse gewest, en dit zowel van huishoudelijke lozingen als van de voedingsnijverheid. Ook op Vlaams grondgebied zijn vooral de ongezuiverde huishoudelijke lozingen in de Jeker en haar zijrivieren oorzaken van vervuiling.

Tot op heden zijn alleen de stadskern van Tongeren en de deelgemeente Koninksem aangesloten op een waterzuiveringsstation (Mal). Door de collectorwerken in Lauw zal ook deze deelgemeente kunnen aansluiten. In Lauw, Rutten, Vrerem, Nerem, Mal en Sluizen (ongeveer 6.000 inwoners) wacht men al jaren op aansluiting op het waterzuiveringsstation in Tongeren.

Daarenboven heeft het niet-aansluiten op een waterzuiveringsstation als negatief gevolg dat ook de weginfrastructuur en de inrichting van al deze

dorpskernen nog bijna voorhistorisch is : geen voetpaden, geen aangepaste weginfrastructuur, weinig openbare groenaanplantingen met ontmoetingsaccommodatie : meer dan eens zegt de lokale overheid dat men hiervoor moet wachten op de grote aansluitingswerken op het waterzuiveringsstation.

1. Heeft Vlaanderen de laatste tien jaar voorstellen geformuleerd aan Wallonië om de waterkwaliteit te verbeteren ?
2. Welke Vlaamse engagementen zijn momenteel van toepassing om de waterzuivering te bevorderen ?

Worden deze bij een eventuele overname ook overgenomen door Riolim ?

3. Kan het nu bestaande waterzuiveringsstation op het grondgebied van Mal de bijkomende druk aan als Lauw en de andere Jekergemeenten hierop aansluiten ?

Zijn hier aanpassingen of andere oplossingen nodig ? Welke ? Wanneer ?

Antwoord

1. Met het oog op de sanering van de Jeker werden in het Waalse gewest de voorbije jaren de volgende zuiveringsinstallaties in gebruik genomen :

Awans (9600 IE, actief slib),
Othée (500 IE, actief slib),
Rosoux (600 IE, biorotor) in 2000,
Crenwick (300 IE, biorotor) in 2001.

Hierdoor is de zuiveringscapaciteit binnen het bekken van de Jeker wat Wallonië betreft, opgelopen tot bijna 92.000 IE, terwijl er in het betrokken gebied ongeveer 110.000 mensen woonachtig zijn (*IE : inwonersequivalent – red.*).

Daarnaast is er op het investeringsprogramma van de Waalse gewestregering nog een bijkomende nieuwe installatie opgenomen, met name deze van La Mule, die 2.850 IE zal saneren, en is tevens in de aanpassing of renovatie voorzien van de installaties van Lantin en Waremmes.

2. Op het grondgebied van het Vlaamse gewest is de volgende bovengemeentelijke infrastructuur reeds uitgebouwd :

Zuiveringsgebied	IP ⁽¹⁾	Projectnummer	Projectomschrijving
Tongeren		(2)	RWZI Tongeren
Tongeren		(2)	Collector Jeker
Tongeren		(2)	Collector Centrum
Tongeren		(2)	Collector Toegangsweg
Tongeren	2000	99345	Collector Lauw
Zichen	1998	96300	RWZI Zichen
Zichen	1997	96346	Collector Zouw (96389)
Zichen	1997	96389	Verbindingsriolering Rechtstraat
Zichen	1999	99346	Collector Vloedgracht
Maastricht-Bosscherveld (NL)	1994	94304B	Collector naar RWZI Maastricht
Maastricht-Bosscherveld (NL)	1994	94385	Verbindingsriolering langs de Jeker

(1) IP = Investeringsprogramma

(2) Uitgevoerd voor de oprichting van NV Aquafin

Begin maart 2004 werd de "Collector Lauwe" (99345) opgeleverd waardoor het huishoudelijk afvalwater van de deelgemeente Lauw (ca. 600 IE) voortaan wordt afgevoerd en gezuiverd op de RWZI Tongeren (gelegen op het grondgebied van Mal) (*RWZI : rioolwaterzuiveringsinstallatie – red.*).

Daarnaast zijn er nog enkele andere investeringsprojecten ter uitvoering opgedragen aan NV Aquafin. Maar hoewel de technische plannen van de betrokken projecten door het Vlaams Gewest reeds zijn goedgekeurd, wordt de uitvoering van diverse projecten nog steeds bemoeilijkt door problemen omtrent het gemeentelijk aandeel. Het betreft hier de aansluiting van het afvalwater van de deelgemeenten Sluizen (Collector Mal – Sluizen, 96344), Nerem (Collector Nerem, 96345) en Vreeren (Collector Nerem – Vreeren, 96388) op de RWZI Tongeren. De problemen met betrekking tot het gemeentelijk aandeel van het project "Collector Millenbeek" (20772), dat afvalwater moet afvoeren naar de RWZI Zichen, zijn echter recentelijk opgelost.

Met de recente goedkeuring van het meerjareninvesteringsprogramma 2005-2009 ten slotte, werd binnen het zuiveringsgebied Tongeren ook nog het project "Collector Rutten – Ezelsbeek fase 1" (20713) ter uitvoering opgedragen aan NV Aquafin. Pas nadat conform de wetgeving op de overheidsopdrachten een studiebureau is aangesteld, kan gestart worden met de opmaak van het technisch plan.

Binnen het gebied waarvan het afvalwater moet aansluiten op de RWZI van Tongeren zijn er, op dit ogenblik in het kader van het, vernieuwde subsidiëringsbesluit door de gemeenten geen aanvragen ingediend voor subsidiëring van gemeentelijke rioleringsprojecten. Er zijn wel reeds diverse projecten uitgevoerd of in uitvoering. Daarnaast zijn er in de gemeente Riemst, waarvan het afvalwater wordt afgevoerd naar de installaties van Zichen, respectievelijk Maastricht-Boscherveld (NL), ook reeds een viertal gesubsidieerde projecten uitgevoerd, en is er momenteel één project in aanbesteding, met name het project "Aanleg riolering en wegenis BPA Kanne – Aanleg riolering bij infrastructuurwerken verkaveling" (L97382) (*BPA : bijzonder plan van aanleg – red.*). Daarnaast dient de gemeente in het kader van het project "Verbetering van de afvoercapaciteit van de bestaande riolering in de Elderenweg (Millen) (L99252) een hydraulische studie uit te voeren

waarin de afvoer van hemelwater bekeken dient te worden. Op basis van deze studie moet de gemeente dan een aangepast voorontwerp indienen.

Ten slotte werden op het recentelijk goedgekeurde subsidiëringsprogramma 2005-2009 (2de kwartaalprogramma) nog een drietal projecten opgenomen. Het project "Gecombineerd dossier met Aquafinproject 20.772 Collector Millenbeek – Herkalibrering beek, wachtaansluitingen" (L202044) is opgenomen op het 2^e kwartaal van programmajaar 2005, en van de gemeente Riemst wordt nu verwacht dat zij tegen 19 december 2004 een voorontwerp indient. Daarnaast zijn er nog twee projecten opgenomen op de indicatieve periode 2006-2009, met name "Riolering en wegverbetering in de Kerkstraat Zichen" en "Verbetering waterafvoer in de Poststraat".

Op basis van het geldende subsidiëringsbesluit kunnen op dit ogenblik enkel subsidies verleend worden aan gemeenten. Om ook samenwerkingsverbanden zoals Riolim in aanmerking te laten komen voor subsidiëring, is in elk geval een aanpassing van het subsidiëringsbesluit noodzakelijk, doch hierin is op dit ogenblik nog niet voorzien.

3. Naast de bovenvermelde investeringsprojecten is er op het bovengemeentelijk investeringsprogramma ook nog het renovatieproject "RWZI Tongeren : nutriëntverwijdering bouwen" (21321) gepland, dat ervoor moet zorgen dat de RWZI Tongeren dermate wordt aangepast dat zij de bijkomende aansluitingen van afvalwater uit het zuiveringsgebied kan verwerken, en dat zij hierbij alle geldende normen kan halen.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

BART SOMERS

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING

Vraag nr. 12
van 30 oktober 2003
van de heer FILIP DEWINTER

Basel-reis – Uitgaven

Uit een eerder antwoord op een vraag rond Visa-uitgaven blijkt dat er door de Vlaamse rege-

ring, waaronder de vroegere minister-president, forse bedragen werden uitgegeven in twee restaurants bij een bezoek aan Basel, naar verluidt in het gezelschap van de Vlaamse Bouwmeester.

1. Gedurende welke periode en met welk programma werd deze reis door de toenmalige minister-president en andere leden van de regering gemaakt ?
2. Waar en wanneer werd deze reis vooraf aangevraagd en goedgekeurd ?
3. Wat was de kostprijs van deze reis ?
4. Wie waren de medereizigers vanwege de Vlaamse overheid ?
5. Welke mensen werden in de twee restaurants mee uit eten genomen ?
6. Om welke reden was het bezoek van de Vlaamse regering met de Vlaamse Bouwmeester aan Basel noodzakelijk ?

Antwoord

1. De reis vond plaats op 15 en 16 maart 2002. Be-doeling van de reis was dat de leden van de Vlaamse regering kennis konden nemen van de manier waarop in Basel – door de Vlaamse Bouwmeester aangegeven als een voorbeeld terzake – het beleid inzake ruimtelijke orde-ning en inzake mobiliteit wordt ingevuld. Deze reis kreeg in de pers veel aandacht en was dus algemeen bekend.
2. De ministerraad besliste tot deze studiereis. Een voorafgaande aanvraag en goedkeuring waren dus niet nodig.
3. De kostprijs van de reis bedroeg :
 - vervoer: 7.952,51 euro,
 - hotel (Teufelhof) : 2.963,90 euro,
 - restaurantkosten : 4.893,00 euro.

Deze kosten werden betaald via de begroting van de Vlaamse Gemeenschap, programma 01 (Vlaamse regering), basisallocatie 12.19. De kosten voor hotel en restaurant werden eerst betaald via de betaalkaart van de minister-president en van de waarnemend secretaris Vlaamse regering, en later verhaald op de bovengenoemde basisallocatie.

4. Deelnemers aan de studiereis waren:

- minister-president Dewael, minister vice-president Stevaert en de ministers Vogels, Dua, Van Mechelen, Anciaux en Van Grembergen ;
- Jan Kerremans, waarnemend secretaris van de Vlaamse regering ;
- Bob Van Reeth, Vlaams Bouwmeester ;
- Mark Santens, adjunct van de Vlaamse Bouwmeester ;
- Christian Kieckens, begeleider.

5. Rolans Zaugg, kantonbaumeister stad Basel en medewerker.

6. Zie vraag 1.

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 66
van 13 februari 2004
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

CLB's – Paramedische handelingen

Het centrum voor leerlingenbegeleiding (CLB) heeft als wettelijke opdracht onder andere medische consultaties en vaccinaties uit te voeren. Wat de disciplines betreft die in dit kader in CLB's werken, kan dit theoretisch vrij uiteenlopend zijn. Al deze paramedische en andere disciplines hebben hiervoor een specifieke opleiding gehad. Elk paramedisch beroep heeft een "lijst van technische prestaties" die de wettelijke beroepsuitoefening bepalen. In die zin wordt elk van deze beroepen beschermd.

De wet op de uitoefening van de verpleegkunde maakt verpleegkunde tot een beschermd beroep en vertrouwt bepaalde handelingen aan deze beroepsgroep toe. Zo zijn alle onderzoekshandelingen en metingen bij een consult onder supervisie van een arts, en binnen het proces van diagnosestelling, strikt genomen aan hen toevertrouwde handelingen. Deze actes behoren bijgevolg tot het pakket van de beschermde handelingen met een eigen verantwoordelijkheid voor de verpleegkundige.

In sommige CLB's rijzen blijkbaar problemen rond de wettelijkheid van bepaalde acties, onder andere in verband met onderzoekshandelingen in het kader van een consult, vaccinaties, ... Alleen verpleegkundigen zouden voor alle onderdelen van het medisch consult kunnen werken. Allicht behoren onderdelen van medische consulten tot de lijst van technische prestaties van verschillende beroepsbeoefenaars.

In elk geval leiden dergelijke betwistingen in de huidige omstandigheden tot onzekerheid in de sectoren en mogelijk tot juridische betwistingen bij problemen.

1. Is de minister op de hoogte van de discussies in verband met het al dan niet respecteren van de wettelijkheid van bepaalde acties in het kader van de gezondheidszorg in de CLB's ?
2. Is er vanuit de Vlaamse overheid een duidelijke afsprakenregeling in verband met de vereiste kwalificaties van personeelsleden betrokken bij onderzoekshandelingen en vaccinaties ?

Zo ja, wat zijn de afspraken ?

Zo neen, is het niet zinvol duidelijke richtlijnen te geven teneinde het onwettig uitoefenen van de geneeskunde te voorkomen ?

Antwoord

1. Tot nu toe werd ik niet op de hoogte gebracht dat er zich problemen zouden voordoen bij de uitvoering van handelingen in het kader van de verplichte, gerichte en algemene consulten in de CLB's.

Het is inderdaad zo dat een aantal handelingen (prestaties) behoren tot de specifieke beroepsuitoefening van de verpleegkundigen. Zo is het toedienen van vaccinaties een toevertrouwde handeling, onder toezicht van de arts, aan verpleegkundigen. Aangezien de handelingen in het kader van de uitvoering van de vermelde consulten behoren tot de verpleegkundige beroepsuitoefening zijn het duidelijk de arts en/of de verpleegkundige die deze consulten moeten uitvoeren.

In de basisformatie van het CLB werd voor verpleegkundigen geen aparte betrekking opgenomen. De verpleegkundigen zijn opgenomen onder de bepaling paramedisch werker. Hier-

voor zijn in de basisformatie twee betrekkingen bepaald. Door de wet op de uitoefening van de verpleegkunde van 20 december 1974 zijn verpleegkundigen evenwel geen paramedici.

2. De onderzoekshandelingen en vaccinaties moeten worden uitgevoerd volgens de wettelijke bepalingen van de beroepsuitoefening van de artsen, verpleegkundigen en paramedici. Het betreft het koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen. Deze wetgeving is een federale bevoegdheid.

De CLB-directies kunnen na het geëigende overleg de personeelsformatie van het CLB bepalen. Zij zijn verantwoordelijk voor de correcte uitvoering van de opdrachten van het CLB overeenkomstig de bestaande wetgeving.

Vraag nr. 76 van 12 maart 2004 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Centra NT2 – Projectaanvragen

De centra NT2 (Nederlands Tweede Taal) konden via bepaalde modaliteiten een projectaanvraag indienen vóór 16 februari 2004. Bedoeling was om de bestaande wachtlijsten weg te werken.

1. Welke centra dienden een projectaanvraag in ?
2. Hoe werden de projectaanvragen inhoudelijk gestoffeerd ? Welk bedrag werd gevraagd ?
3. Welke projectaanvragen werden in aanmerking genomen ? Welke niet en waarom ?

Antwoord

Modaliteiten indiening projectaanvraag

Aan de centra voor basiseducatie (CBE) en de centra voor volwassenenonderwijs (CVO) met een bestaand aanbod NT2 werd een omzendbrief gestuurd, waarin de modaliteiten met betrekking tot het indienen van een projectaanvraag beschreven stonden.

In deze omzendbrieven werd aandacht besteed aan de organisatie van zomeraanbod NT2, dit in het kader van het Vlaamse inburgeringsbeleid.

Het inburgeringsbeleid bepaalt immers dat er tussen de eerste aanmelding bij het onthaalbureau en de opstart van het vormingsprogramma slechts een termijn van drie maanden mag verlopen. Dit betekent dat er bijkomende instapmomenten in de tweede helft van het schooljaar georganiseerd moeten worden.

Centra voor volwassenenonderwijs met een bestaand aanbod NT2

De centra voor volwassenenonderwijs met een bestaand aanbod NT2 kunnen enkel projectaanvragen indienen voor de organisatie van zomeraanbod in het kader van het Vlaamse inburgeringsbeleid.

Op dit ogenblik hebben enkel de centra voor basiseducatie wachtlijsten NT2. Het aanbod NT2 in de centra voor volwassenenonderwijs is toereikend, onder meer door de maatregelen genomen in onderwijsdecreet XIV. In dit decreet werd bepaald dat het lestijdenpakket gegenereerd door NT2 enkel voor de organisatie van NT2 kan worden aangewend.

De organisatie van opleidingen onderwijs voor sociale promotie op reguliere basis tijdens de zomermaanden is op dit ogenblik niet mogelijk wegens de vakantieregeling van het personeel. De organisatie van dit aanbod is bijgevolg enkel mogelijk in de vorm van contractonderwijs. Een gedeelte van de bijkomende middelen NT2 2004 werd dan ook gereserveerd voor de organisatie van dit aanbod.

De ingediende projectaanvragen moeten aan volgende criteria voldoen :

- modulaire opleidingen, richtgraad 1, niveau 1 (dit is het basisniveau NT2), op basis van een goedgekeurd leerplan ;
- deze opleidingen dienen volledig georganiseerd te worden op basis van contractonderwijs en met een instapmoment in juni 2004 ;
- de prioritaire doelgroep van deze opleidingen zijn de nieuwkomers in het kader van het inburgeringsbeleid. De groepen kunnen echter aangevuld worden met cursisten die niet onderworpen zijn aan de bepalingen van het inburgeringsbeleid.

Voor de organisatie van deze opleidingen dient het centrum voor volwassenenonderwijs een beroep te doen op voordrachthouders. Het departement Onderwijs betaalt aan het centrum voor volwassenenonderwijs 67,16 euro per bijkomend georganiseerd

leraarsuur. Dit bedrag bevat reeds het terug te betalen inschrijvingsgeld voor cursisten NT2.

Centra voor basiseducatie

Zoals boven aangegeven, zijn de wachtlijsten momenteel uitsluitend bij de centra voor basiseducatie gesitueerd.

De centra voor basiseducatie kunnen projectaanvragen indienen voor het wegwerken van bestaande wachtlijsten NT2 zowel wat oudkomers als wat nieuwkomers betreft.

De ingediende projectaanvragen moeten aan volgende criteria voldoen :

- modulaire opleidingen, richtgraad 1, niveau 1 (dit is het basisniveau NT2), op basis van een goedgekeurd leerplan ;
- de doelgroep moet behoren tot de doelgroepomschrijving geldig in de basiseducatie ;
- intensief onderwijsaanbod van minimaal 9 uur per week ;
- georganiseerd tot uiterlijk februari 2005.

De overheid wil immers de bijkomende middelen NT2 aanwenden voor de organisatie van het meest efficiënte NT2-aanbod, met name een modulaire, intensieve opleiding NT2.

De beschikbare middelen worden op volgende wijze verdeeld :

- 60 % van de beschikbare middelen worden ingezet voor het wegwerken van wachtlijsten in alle regio's ;
- 40 % van de beschikbare middelen worden verdeeld op basis van de procentuele aanwezigheid van migranten in alle regio's (cijfers Vlaamse Gemeenschap – APS).

Deze verdelingswijze houdt enerzijds rekening met de effectieve aanwezigheid van migranten in het werkgebied van de centra en anderzijds met de eigen inschatting van de behoefte aan NT2 door de centra zelf.

Het extra budget wordt verdeeld in de vorm van bijkomende deelnemersuren. Het bedrag per deelnemersuur bedraagt 15,78 euro. Dit is het bedrag per deelnemersuur boven de 18.000 deelnemersuren uit de globale enveloppe. De berekeningsba-

sis voor de toewijzing van de middelen wordt vastgesteld op acht cursisten per groep. Acht is de gemiddelde groeps grootte waarop de berekeningen voor de samenstelling van de enveloppe zijn gebaseerd. Deze maatregel wordt genomen om de beschikbare middelen zo efficiënt mogelijk in te zetten.

Het decreet basiseducatie laat het organiseren van bijkomende instapmomenten en het organiseren van bijkomend aanbod basiseducatie tijdens de zomermaanden toe. In de omzendbrief aan de centra voor basiseducatie werd dan ook volgende paragraaf opgenomen : "De centra voor basiseducatie worden verondersteld zich tot het volgende te engageren : bijkomende instapmomenten na februari en opleidingen die doorlopen tijdens de zomermaanden te organiseren, indien hieraan binnen de respectievelijke regio behoefte is."

Beoordeling en toekenning projectaanvragen

Centra voor volwassenenonderwijs

Zes centra voor volwassenenonderwijs hebben een aanvraag ingediend met betrekking tot de organisatie van zomeraanbod NT2, met name :

Lethas CVO (Ganshoren),
HITEK CVO (Kortrijk),
CVO Vrije Leergangen Limburg (Genk),
CVO Antwerpen-Zuid (Hoboken),
CVO STEP (Hasselt),
CVO Drie Hofsteden (Kortrijk).

Het aangevraagde volume per centrum voor volwassenenonderwijs is niet eenvoudig te beoordelen, aangezien de organisatie van zomeraanbod door centra voor volwassenenonderwijs dit jaar voor de eerste keer mogelijk wordt gemaakt.

Er werd dan ook beslist alle centra voor volwassenenonderwijs voor ten minste één opleiding te financieren. Twee centra hebben een gemotiveerde aanvraag voor meerdere opleidingen ingediend.

Volgende opleidingen zomeraanbod werden toegekend :

CVO	Aantal opleidingen (van 120 uur)	Aantal lessen	Bedrag (euro)
Lethas CVO	1	120	8.059,2
HITEK CVO	1	120	8.059,2
CVO VLL	1	120	8.059,2
CVO Antwerpen – Z	3	360	24.177,6
CVO STEP	1	120	8.059,2
CVO Drie Hofsteden	2	240	16.118,4
Totaal	9	1.080	72.533

Centra voor basiseducatie

Voor de organisatie van bijkomend aanbod NT2 is er op de begroting 2004 een bedrag van 2.917.000 euro beschikbaar. Na voorafname van het budget voor de organisatie van zomeraanbod NT2 in zes centra voor volwassenenonderwijs, is er een bedrag beschikbaar van 2.811.467,2 euro voor bijkomende opleidingen NT2 in de basiseducatie. Met dit bedrag kunnen 375 bijkomende modules van 60 uur gefinancierd worden.

Alle centra voor basiseducatie hebben een aanvraag tot bijkomende middelen NT2 ingediend en dit voor een totaal van 53.589 lessen of 428.712 deelnemersuren naar rato van acht cursisten per lesgroep (zie boven). De financiering van al deze aanvragen vergt in principe een overheidsbijdrage van ten minste 6.765.075 euro (53.589 x 8 cursisten per lesgroep x 15,75 euro en modules van 60 u.).

De beoordeling van de ingediende projectaanvragen is gebeurd aan de hand van de criteria, zoals vastgesteld in de omzendbrief :

- modulaire opleidingen, richtgraad 1, niveau 1, op basis van een goedgekeurd leerplan ;
- intensief onderwijsaanbod van minimaal 9 uur per week ;
- georganiseerd tot uiterlijk februari 2005.

In totaal voldeden 560 aangevraagde modules aan alle criteria voor financiering.

Het Centrum voor Basiseducatie Brugge heeft geen aanvragen ingediend die beantwoorden aan de vermelde criteria. Aan dit centrum voor basiseducatie werden dan ook geen bijkomende middelen toegekend.

Volgende modules werden toegekend :

CBE	Aantal modules van 60 uur	Aantal lessen (naar ratio van 8 cursisten)	Bedrag (in euro)
Aalst	5	2.400	37.872
Antwerpen	68	32.640	515.059,02
Beringen	12	5.760	90.892,8
Brussel	16	7.680	121.190,4
Dendermonde	7	3.360	53.020,8
Diest	7	3.360	53.020,8
Diksmuide	6	2.880	45.446,4
Eeklo	5	2.400	37.872
Geel	10	4.800	75.744
Genk	28	13.440	212.083,2
Gent	28	13.440	212.083,2
Halle	18	8.640	136.339,2
Hasselt	12	5.760	90.892,8
Kapellen	4	1.920	30.297,6
Kortrijk	11	5.280	83.318,4
Leuven	24	11.520	181.785,6
Maasmechelen	13	6.240	98.467,2
Machelen	16	7.680	121.190,4
Mechelen	30	14.400	227.232
Ninove	9	4.320	68.169,6
Oostende	17	8.160	128.764,8
Peer	5	2.400	37.872
Roeselare	8	3.840	60.595,2
Ronse	3	1.440	22.723,2
Sint-Niklaas	4	1.920	30.297,6
Sint-Truiden	6	2.880	45.446,4
Turnhout	9	4.320	68.169,6
Willebroek	10	4.800	75.744
Totaal	375	180.000	2.961.591

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIËN EN BEGROTING,
RUIMTELIJKE ORDENING,
WETENSCHAPPEN EN
TECHNOLOGISCHE INNOVATIE

Vraag nr. 101
van 20 februari 2004
van de heer JOHAN SAUWENS

Begrotingsontvangsten 2003 en 2004 – Gewijzigde parameters

Het blijkt dat de Vlaamse regering voortgaande op de prognoses van het Planbureau de BNI-groei (bruto nationaal inkomen) in 2003 te hoog heeft ingeschat. Dit is te wijten aan twee zaken :

- ruilvoetverbetering wordt door de Nationale Bank van België (NBB) lager ingeschat;
- het saldo van de primaire inkomens ontvangen uit het buitenland is gedaald en heeft een aanzienlijk negatief effect op de BNI-groei.

Van de andere kant werd de inflatie te laag geraamd.

	2003 (a)	2003 in september 2003(b)	2003 in februari 2004 (c)
BBP	1,0	0,9	1,1
BNI	2,0	2,0	1,2
Inflatie	1,3	1,6	1,5

(a) Tweede begrotingscontrole 2003

(b) Planbureau

(c) NBB (Jaarverslag 2003)

Wat is het effect van deze andere macro-economische parameters op de begrotingsontvangsten in 2003 en 2004 ?

Antwoord

Zoals ik reeds stelde tijdens de laatste commissievergadering zijn er, wat de Vlaamse middelenbegroting betreft, ten opzicht van de middelenberekening bij de initiële begroting niet minder, maar meer middelen (+ circa 9 miljoen euro), of met andere woorden, de beleidsruimte is zelfs iets toegenomen.

Tevens lijkt het belangrijk er andermaal op te wijzen dat de Vlaamse regering geen eigen inschatting van de parameters meer maakt (parameters die van belang zijn voor de berekening van de middelen voortvloeiende uit de bijzondere financieringswet), maar getrouw en rigoureuus de economische begroting zoals opgesteld door het INR (*Instituut voor de Nationale Rekeningen – red.*) volgt.

Het cijfermatige antwoord op de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger ziet hij in tabel 1.

Tabel 1 : Verschillenanalyse initiële Vlaamse begroting met aangepaste Vlaamse begroting (in duizend euro)

MVG: VMB	BGO 2004 (a)	BGC 2004 (b)	Vershil (b)-(a)
Samengevoegde belastingen	4.622.538	4.618.813	-3.725
Gedeelde belastingen	9.142.595	9.183.680	41.085
Afrekening S&GB 2003	0	-31.673	-31.673
Dotatie K&L-geld	468.974	471.398	2.424
Afrekening dotatie K&L-geld 2003	0	560	560
Totaal	14.234.107	14.242.778	8.671

(afgerond kan men dus spreken over circa + 9 miljoen euro)

- Tot slot wordt, louter ter informatie titel, voor het begrotingsjaar 2004 het detail weergegeven van de berekening van :
- de dotatie ter compensatie van het kijk- en luistergeld ;
 - de federale dotaties voor de tewerkstellingsprogramma's en de buitenlandse studenten.
- de samengevoegde en gedeelde belastingen ;

Tabel 2 : Voorafbeelding van de BFW-middelen bij begrotingscontrole 2004 MVG (in duizend euro)

	BGC 2004
Samengevoegde en gedeelde belastingen	
Gewest – PB Gewest zonder Lambermont	6.793.599
Gewest – PB-aftrek Lambermont	- 2.234.584
Gewest – PB extra middelen voor extra bevoegdheden	59.799
Totaal Gewest na Lambermont	4.618.813
Gemeenschap PB	3.130.244
Gemeenschap – BTW zonder Lambermont	5.745.764
Gemeenschap – extra BTW Lambermont	307.672
Totaal Gemeenschap na Lambermont	9.183.680
Vermoedelijke afrekening jaar N-1 (éénmalig)	- 31.673
Algemeen totaal samengevoegde en gedeelde belastingen	13.770.820
Dotaties vanwege federale overheid	
Tewerkstellingsprogramma's	261.558
Buitenlandse studenten	29.708
Totaal federale dotaties	291.266
Dotatie ter compensatie kijk- en luistergeld	471.398
Dotatie ter compensatie kijk- en luistergeld (afrekening)	560
Totaal dotatie ter compensatie kijk- en luistergeld	471.959

Tabel 3 : BFW-middelen bij begrotingsopmaak 2004 MVG (in duizend euro)

	BGO 2004
Samengevoegde en gedeelde belastingen	
Gewest – PB Gewest zonder Lambermont	6.787.553
Gewest – PB-aftrek Lambermont	- 2.224.763
Gewest – PB extra middelen voor extra bevoegdheden	59.747
Totaal Gewest na Lambermont	4.622.538
Gemeenschap PB	3.127.458
Gemeenschap – BTW zonder Lambermont	5.708.626
Gemeenschap – extra BTW Lambermont	306.510
Totaal Gemeenschap na Lambermont	9.142.595

BGO 2004

Vermoedelijke afrekening jaar N-1 (éénmalig)	- 0
Algemeen totaal samengevoegde en gedeelde belastingen	13.765.132
Dotaties vanwege federale overheid	
Tewerkstellingsprogramma's	261.558
Buitenlandse studenten	29.506
Totaal federale dotaties	291.065
Dotatie ter compensatie kijk- en luistergeld	468.974
Dotatie ter compensatie kijk- en luistergeld (afrekening)	-
Totaal dotatie ter compensatie kijk- en luistergeld	468.974

(MVG : Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ; BGO : begrotingsopmaak ; BGC : begrotingscontrole ; S&GB : samengevoegde en gedeelde belastingen ; K&L-geld : kijk- en luistergeld ; BFW : bijzondere financieringswet ; PB : personenbelasting – red.)

Vraag nr. 104
van 5 maart 2004
van de heer JOHAN SAUWENS

Schulden aan VOI's – Overzicht (2)

Kan de minister, in opvolging van zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 54 terzake van 19 december 2003 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 8 van 13 februari 2004, blz. 1622), thans het overzicht bezorgen van de schulden van de Vlaamse Gemeenschap per einde 2003 aan de Vlaamse openbare instellingen (VOI) die niet in de ESR-consolidatie zijn begrepen, evenals aan Aquafin, de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij en de sociale huisvestingssector (ESR : Europees Systeem van Nationale en Regionale Rekeningen) ?

Antwoord

De tabel die gaat als **bijlage** bij dit antwoord geeft een overzicht van de vorderingen op de Vlaamse

Gemeenschap van de Vlaamse openbare instellingen die niet tot de consolidatiekring behoren.

Deze geeft voormelde toestand weer op 31 december 2001, 31 december 2002 en 31 december 2003 van de instellingen die niet behoren tot de consolidatiekring maar die rapporteren in het kader van het besluit van de Vlaamse regering van 21 mei 1997 op de economische boekhouding en budgettaire rapportering van de VOI's. Deze moeten rapporteren uiterlijk tegen 15 maart. Het UZ Gent valt niet onder voormeld besluit en rapporteert bijgevolg volgens de wet van 16 maart 1954 op de instellingen van openbaar nut tegen uiterlijk 30 april.

De vordering die Aquafin op 31 december 2003 op de Vlaamse Gemeenschap zal boeken, betreft nog steeds een voorspelling die met de nodige omzichtigheid gehanteerd dient te worden.

De (op korte termijn) opeisbare vordering van Alesh (*Amortisatiefonds van de Leningen voor de Sociale Huisvesting – red.*) op de Vlaamse Gemeenschap is nul op het einde van 2001, 2002 en 2003.

Bijlage

Schulden aan VOI's – overzicht

Vlaamse openbare instellingen	2001 in BEF	2001 in EUR	2002 in EUR	2003 in EUR
VHM(*)	9.419.547.324	233.504.479	227.548.642	227.317.092
De Lijn	2.440.293.000	60.493.283	205.472.000	329.946.563
VMW	162.054.000	4.017.213	2.346.000	1.827.005
DS	76.655.000	1.900.228	11.873.000	11.257.794
Zeekanaal	6.695.000	165.965	6.064.882	10.077.048
Vlaams Zorgfonds	267.300.000	6.626.194	44.689.000	0
UZ-Gent	5.591.973	138.621	0	
OPZ-Geel	0	0	966.500	0
OPZ-Rekem	0	0	2.491.000	19.000
Totaal VOI's	12.378.136.297	306.845.983	501.451.024	580.444.502

(*) : bevat vordering van 227.317.097,66 euro sinds de ontbinding van de NMH die evenwel nooit door de Vlaamse Gemeenschap als schuld is erkend.

Aquafin 880.120.415 969.687.183 1.044.508.507(**)

(**): voorzien

Alesh 0 0 0

Totaal 1.186.966.398 1.471.138.207 1.624.953.009

(VHM : Vlaamse Huisvestingsmaatschappij ; VMW : Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening ; DS : Dienst voor de Scheepvaart ; UZ : Universitair Ziekenhuis ; OPZ : Openbaar Psychiatrisch Centrum ; Alesh : Amortisatiefonds van de Leningen voor de Sociale Huisvesting – red.)

ADELHEID BYTTEBIER

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 86
van 20 februari 2004
van de heer MARC VAN DEN ABELEN

Brandwonden bij jongeren – Preventie

Volgens het Provinciaal Veiligheidsinstituut (PVI) gebeurt 85 % van de ongevallen met brandwonden thuis. Alarmerend is dat 30 % van alle brandwon-

denpatiënten jonger is dan 15 jaar. Ook zeer jonge kinderen lopen vaak brandwonden op : volgens het Provinciaal Veiligheidsinstituut gaat het jaarlijks om meer dan 200 kinderen tussen 0 en 5 jaar. Het merendeel van de verbrandingen gebeurt door kokend water en frituurvet.

Kinderen met brandwonden zijn letterlijk en figuurlijk getekend voor het leven. Zij zullen, meer nog dan volwassenen, nagekeken worden op school, en later op hun werk. Ook de psychologische gevolgen bij jongeren zijn groter dan bij volwassenen.

Het is dan ook zeer belangrijk dat jongeren op jonge leeftijd gewezen worden op potentieel gevaarlijke toestanden in huis. Daarom hebben de lokale politie en het PVI in Antwerpen een les ontworpen rond brandpreventie, waarmee ze naar de Antwerpse scholen trekken.

1. Welke preventie-initiatieven bestaan er vandaag die specifiek gericht zijn naar jongeren ?

2. Bestaan er plannen om, in samenwerking met de minister van Onderwijs, dit Antwerps initiatief te volgen en uit te breiden naar de rest van Vlaanderen ?

Antwoord

1. Rond deze materie subsidieert de Vlaamse Gemeenschap Kind en Gezin enerzijds, en het Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie (VIG) anderzijds.

Wat doet **Kind en Gezin** vandaag met betrekking tot preventie van brandwonden bij jonge kinderen?

In haar preventief zorgaanbod naar ouders met jonge kinderen is preventie van ongevallen een vast aandachtspunt en het voorkomen van brandwonden maakt hier onderdeel van uit. Gezinnen met jonge kinderen worden geïnformeerd over het verband tussen een ongeval en de (motorische) ontwikkeling van het kind en hun taak om te voorkomen dat deze ongevallen zich voordoen. Er wordt gewezen op de specifieke risicomomenten en hoe die kunnen worden beheerst en uitgeschakeld.

Bij het voorkomen van brandwonden start dit met het bewustmaken van ouders voor het creëren van een veilige leefomgeving. Vervolgens zal ook geleidelijk aan, afhankelijk van de leeftijd van het kind, door een veiligheidsopvoeding aangeleerd worden met risicomomenten om te gaan.

Alle gezinnen in Vlaanderen ontvangen een "ABC van baby tot kleuter" met alle basisinformatie over verzorging, opvoeding en gezondheid bij jonge kinderen en met preventieve tips en contactadressen, ongeacht of zij de begeleiding en consultatiemomenten van Kind en Gezin wensen te volgen. In hoofdstuk 8 "Veiligheid" vindt de ouder dan een overzicht van specifieke ontwikkelingsmomenten en het typisch ongeval dat er vaak mee samenhangt en hoe dit kan worden voorkomen.

Concreet voor brandwonden is dit :

vanaf de eerste weken

- het kind drinkt aan de fles met risico op verbranding van mond en slokdarm: voorkomen via correct klaarmaken van de voeding ;

- het kind krijgt dagelijks bad met risico op verbranding door te heet badwater: voorkomen door eerst koud, dan warm water te laten lopen en door telkens de temperatuur van badwater met badthermometer te meten ;

vanaf 4 maanden

- het kind grijpt met risico op verbranding naar warme vloeistoffen : neem nooit kind op schoot wanneer je koffie of warme drank drinkt ;

vanaf 7 tot 12 maanden : het kind gaat kruipen en trekt zich op met risico op :

- verbranding aan warme vloeistoffen en gerechten: voorkomen door het tafelkleed te vervangen door placemats zodat hij/zij zich niet kan optrekken aan tafellaken en eten over zich heen krijgt ;
- verbranding aan strijkijzer: voorkomen door snoer van je strijkijzer op te rollen en het strijkijzer hoog weg te zetten, zodat het er niet bij kan;
- verbranding aan warmtebron: voorkomen door een vuurscherm te plaatsen voor de kachel of haard en gebruik te maken van een fornuisrekje. Tevens niet vergeten om de stelen van de kookpotten naar binnen te draaien.

tussen 1 en 2 jaar : is nieuwsgierig

- ontstoppers en andere reinigingsmiddelen gaan achter slot en worden opgeborgen op plaats waar kind er niet bij kan ;
- zomer (en vakantie) : verbranding van de huid voorkomen door het kind in te smeren met correcte zonnecrème met hoge factor, een zonnepet en hemd aan te trekken en op de middaguren te vermijden om in de zon te komen.

Alle gezinnen in Vlaanderen kunnen ook voor preventie van brandwonden te rade gaan op de website van Kind en Gezin.

De gezinnen die ingaan op de begeleiding en het preventief zorgaanbod van Kind en Gezin via de huisbezoeken en de consultmomenten, krijgen hierbij ook zorg op maat, aangepast aan de specifieke behoefte van het gezin zelf. Dit betekent dat tijdens het huisbezoek de ver-

pleegkundige de kans heeft via observatie van de toestand in de woning bepaalde risico's eigen aan dit gezin te detecteren en te bespreken met de ouders. Dit kan bijvoorbeeld ter gelegenheid van het eerste huisbezoek, waar de verzorging en het geven van het badje besproken worden en de regioverpleegkundige een verhoogd risico vaststelt met betrekking tot brandwondenrisico.

Ook worden de ouders uitgenodigd naar tentoonstellingen en acties met betrekking tot preventie van brandwonden.

In de kinderopvang wordt expliciet aandacht besteed aan preventie van ongevallen en preventie van brandwonden. De preventieve acties die voor de thuissituatie worden ontwikkeld, worden, daar waar ze toepasbaar zijn, ook overgenomen in de kinderopvangsituatie.

Wat is Kind en Gezin in de toekomst van plan rond brandwondenpreventie bij jonge kinderen ?

Om een nog betere preventieve zorg m.b.t. het voorkomen van ongevallen en brandwonden te kunnen geven naar kansarme gezinnen, wordt op dit moment een methodiek ontwikkeld om de preventieboodschappen op een nog sterkere visuele manier te brengen. Dit materiaal wordt nu uitgewerkt als pictografisch materiaal. Het materiaal wordt door de regioverpleegkundigen aangeboden in die gezinnen die niet bij machte zijn om met het ABC-bundel te werken.

In 2004 start ook het project Erika op waarbij, naar alle ouders die hierop intekenen, per elektronische mailing, op het moment van de aankomende risicomomenten gebaseerd op de ontwikkeling van hun kind, specifieke boodschappen worden gestuurd ter preventie van ongevallen en ter voorkoming van brandwonden. Dit alles met de bedoeling om een extra waakzaamheid te bevorderen.

Wat doet het **Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie** vandaag met betrekking tot preventie van brandwonden bij jonge kinderen ?

Het VIG staat in voor de ontwikkeling en de evaluatie van methodieken voor drie van de vijf gezondheidsdoelstellingen, namelijk het verminderen van tabaksgebruik, het stimuleren van een gezonde voeding en het verminderen van ongevallen binnen- en buitenshuis.

Voor deze laatste gezondheidsdoelstelling hebben zij al methodieken ontwikkeld voor ver-

schillende onderwerpen : CO-intoxicatie, vuurwerk, veilige speeltuinen, enzovoort. Eén van hun methodieken, met als doelgroep kinderen tussen 4 en 7 jaar, is gericht op het omgaan met gevaarlijke stoffen en brandwonden.

Deze methodiek bestaat uit twee voorlees- en vertelboekjes voor kinderen, waarin op een grappige en speelse manier gewezen wordt op de gevaren van giftige stoffen, brand, te heet water, enzovoort. Via het principe van het voorlees- en vertelboek richten de preventieve boodschappen zich ook op ouders, grootouders en onderwyzend personeel.

Aan deze twee boekjes, allebei Argus genoemd, is een pedagogisch dossier verbonden dat zowel naar de ouders, naar de kinderen uit de doelgroep als naar andere begeleiders gericht is. Dit pedagogisch dossier biedt een leidraad om met kinderen te praten over gevaren en risicoperceptie. Het VIG verspreidt deze boekjes en het pedagogische dossier. De LOGO 's (lokaal gezondheidsoverleg) zorgen voor bekendmaking bij hun netwerkpartners.

Wat is het Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie in de toekomst van plan rond brandwondenpreventie bij jonge kinderen ?

Het VIG zal dit jaar een bundeling maken van alle preventieve acties die bestaan rond brandwonden, in het kader van het opstarten van een veiligheidsbeleid op school.

Als belangrijkste element bij kinderen telt dat herhaalde educatie belangrijk is, aangezien ouders en opvoeders nog te vaak de kinderen overschatten en denken dat kinderen bij één enkele waarschuwing het gevaar reeds onthouden. Anderzijds zijn omgevingsmaatregelen uiteraard ook belangrijk: het plaatsten van rookmelders, warmwaterkraanbeperking, het tafellaken dat weg moet, enzovoort.

2. Het Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie roept, na het ontwikkelen van de bundeling van preventieacties bij brandwonden, een platform samen om deze acties te implementeren. Intermediairen uit de setting onderwijs staan hier centraal.

Anderzijds was het Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie al betrokken bij de inhoudelijke uitwerking van de tentoonstelling in Antwerpen.

Vraag nr. 88
van 20 februari 2004
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Forum Etnisch-Culturele Minderheden – Overleg

In december 2002 kwamen de minister-president en de ministers van Onderwijs, Werkgelegenheid en Welzijn samen met een delegatie van het Forum van Etnisch-Culturele Minderheden, naar aanleiding van de gebeurtenissen in Antwerpen. Om betrokkenheid bij het minderhedenbeleid te verzekeren, zouden de Vlaamse regering en het Forum elkaar vier keer per jaar ontmoeten. Een eerste afspraak was oorspronkelijk gepland voor januari 2003, maar werd verschoven naar april 2003.

Op het overleg tussen de Vlaamse regering en het Forum van Etnisch-Culturele Minderheden op 9 mei 2003 werd afgesproken dat in de toekomst het overleg zou worden georganiseerd op geëigende tijdstippen.

1. Op welke tijdstippen heeft er in 2003 een dergelijk overleg plaatsgehad tussen de regering en het Forum? Welke onderwerpen kwamen aan bod?
2. Voor wanneer zijn de overlegmomenten voor 2004 gepland?

Antwoord

Het laatste formele overleg tussen de Vlaamse regering en het Minderhedenforum had plaats op 9 mei 2003. Op dit overleg werd afgesproken dat in de toekomst overleg zou plaatsvinden afhankelijk van de te bespreken onderwerpen en volgens de noodwendigheden.

Het Minderhedenforum was via twee leden van de raad van bestuur én de coördinator vertegenwoordigd in de plangroep, die het strategisch plan minderhedenbeleid voorbereidde.

Er zijn veelvuldige contacten tussen het Minderhedenforum en (vertegenwoordigers van) de verschillende ministers.

Vraag nr. 92
van 20 februari 2004
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Gehandicapten – Maatschappelijke pijnpunten

In De Morgen van 8 januari 2004 verscheen een interview met de voorzitter van Persephone, een belangenvereniging voor vrouwen met een handicap, over het niet-aanvaarden van personen met een handicap.

Ze vermeldde een aantal problemen zoals :

- de overbodigheid ;
- het seksueel misbruik van meisjes/vrouwen met een handicap ;
- de achterstanden bij de diensten die werken voor personen met een handicap ;
- de onwennigheid van het grote publiek tegenover personen met een handicap ;
- het gedwongen isolement van personen met een handicap.

Terwijl de Vlaamse regering en het Vlaams Parlement het hebben over integratie en over inclusie, bewijzen de ervaringen van personen met een handicap blijkbaar het tegenovergestelde.

Ik zou de minister dan ook willen vragen naar genomen of geplande maatregelen op het vlak van enkele concreet ervaren pijnpunten die allicht vanuit het welzijnsbeleid, het gelijkekansenbeleid of het beleid voor personen met een handicap aangepakt kunnen worden :

- 1) wetenschappelijk onderzoek naar seksueel misbruik van gehandicapte vrouwen ;
- 2) de wachttijden bij behandeling van dossiers waarvoor de Vlaamse overheid bevoegd is ;
- 3) de materiële toegankelijkheid, waarvoor de Vlaamse regering nu reeds vijf jaar een decreet aankondigt ;
- 4) het positief in beeld brengen van personen met een handicap via de media ;
- 5) het maatschappelijk relativeren van het begrip "normaal" en het positief waarderen van het begrip "handicap".

Antwoord

De maatschappelijke aanvaardingsproblematiek wat handicap betreft, kenmerkt zich door hardnekkigheid. Zij hangt immers nauw samen met een tot

stand te brengen mentaliteitswijziging bij de bevolking.

Het bewerkstelligen van dergelijke gewijzigde beeldvorming is geen sinecure, en is een werk van lange adem. Dat geldt trouwens voor elke nagestreefde mentaliteitswijziging, zoals oud sociaal-psychologisch onderzoek al aantoonde. Toch meen ik dat het van al te veel pessimisme zou getuigen om te beweren dat de Vlaamse regering de voorbije jaren geen inspanningen geleverd zou hebben om de beeldvorming terzake bij te sturen. Alleen al als ik terugblik op het voorbije jaar, het Europees Jaar van Personen met een Handicap, kan ik toch rapporteren over talrijke lokale initiatieven die bijdroegen tot daadwerkelijke integratie en aldus ook tot een andere, meer genuanceerde beeldvorming.

Ook wat het gevoerde inclusief beleid betreft, werden sinds 1997 mijlpalen geplaatst bij het effectueren van doorbraken op beleidsvoorbereidend vlak. Voor een overzicht verwijs ik naar de overeenkomstige jaarverslaggeving van het Vlaams Fonds.

Dat er nog vele pijnpunten resten, valt niettemin niet te ontkennen. De concrete vragen beantwoordend, kan ik terzake het volgende aankondigen.

1. De raad van bestuur van het Vlaams Fonds heeft op zich op 2 maart laatstleden uitgesproken over de planning van nieuwe studieopdrachten voor 2004. Eén van de geplande onderzoeken betreft net een onderzoek naar misbruik van personen met een handicap.

De door de Vlaamse volksvertegenwoordiger aangekaarte problematiek maakt daar deel van uit.

2. Wat de administratieve afhandeling van individuele aanvraagdossiers betreft die bij het Vlaams Fonds worden ingeleid, doet er zich effectief een ernstige vertraging voor.

Op het niveau van de bestuursorganen en de administratie van deze openbare instelling onderkent men deze problematiek ten volle. Reeds einde 2002 werden interne maatregelen ad hoc genomen. In de loop van 2003 werd een extern onderzoek opgezet dat resulteerde in aanbevelingen die betrekking hebben op de regelgeving, de interne organisatie, de nood aan bijkomend personeel en de kwaliteit van de toegeleverde informatie door de multidisciplinaire teams die erkend zijn door het Vlaams Fonds. Een ontwerp van besluit houdende aanpassing

van het huidig besluit individuele materiële bijstand werd in december 2003 geadviseerd door de raad van bestuur van het Vlaams Fonds en zal eerlang worden voorgelegd aan de Vlaamse regering.

De aanpassingen betreffen :

- afschaffen van de termijn van vier jaar van de hulpmiddelenkorf ;
- terugbetaling is maximaal het refertebedrag ;
- de administratie kent de functioneringsdomeinen toe.

Omtrent de nood aan bijkomend personeel werd in de begroting 2004 in een bijkomend krediet op jaarbasis van 231.000 euro (= 8 FTE) voorzien. Dit bedrag is noodzakelijk om de reeds eind 2002 aangeworven bijkomende personeelsleden structureel in te zetten.

Het Vlaams Fonds heeft begin maart 2004 een onderzoeksopdracht toegekend met betrekking tot de werking van de erkende multidisciplinaire teams. De resultaten ervan worden verwacht begin juli 2004.

3. In het nieuwe ontwerp van het meerjarenplan 2004-2009 van het Vlaams Fonds wordt het bijdragen tot de positieve beeldvorming over personen met een handicap als een nadrukkelijke opdracht ingeschreven, onder strategische doelstelling IV, en zal dit zich vertalen in verscheidene concrete acties.
4. Vanuit het Vlaams Fonds wordt hiertoe rechtstreeks bijgedragen middels participatie in het Europees netwerk inzake "universal design".

Dit gedachtegoed focust net op vereiste aanpassingen van de omgeving in plaats van op stoornisgebonden persoonskenmerken.

**Vraag nr. 94
van 24 februari 2004
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Vlaams Fonds – Wachttijden

De wachttijden van dossiers voor personen met een handicap zijn onverantwoord lang, ook wat hulpmiddelen betreft.

In 1999 waren er 13.400 aanvragen. Door de veranderingen in de regelgeving, die personen met een handicap verplichtte om hun totaalzorgpakket in een korf voor vier jaar aan te vragen, werd het probleem verergerd : in 2003 waren er zo 44.000 zorgvragen !

De resultaten van de studie die de minister uiteindelijk liet uitvoeren, bevestigden het verkeerde effect van haar nieuwe regelgeving. De minister stelde dat de veranderingen in feite nieuwe problemen hadden geschapen, waardoor de wettelijk voorgeschreven wachttijd van maximaal drie maanden voor dienstverlening via het Vlaams Fonds werd overschreden.

De minister vroeg daarom een versterking van de administratie en wou tegen december 2003 concrete voorstellen voor structurele aanpassingen.

1. Wat is de stand van zaken van de huidige wachttijden voor aanvragen materiële bijstand, met een opsplitsing per provincie/zorgregio ?
2. Werd er ondertussen personeel bij aangenomen ? In welke functies ? Waar ?
3. Welke voorstellen voor structurele aanpassingen aangaande de aanvraagdossiers voor hulpmiddelen werden door de gespecialiseerde werkgroep in december neergelegd ?

Welke werden in aanmerking genomen ? Wanneer zullen ze operationeel zijn ?

Antwoord

1. De gemiddelde tijdsduur tussen het indienen van de aanvraag om hulpmiddelen en het versturen van de beslissing door het Vlaams Fonds is :

provincie Antwerpen : 15 maanden

provincie Vlaams-Brabant : 7 maanden

provincie Limburg : 7 maanden

provincie Oost-Vlaanderen : 6 maanden

provincie West-Vlaanderen : 12 maanden

2. Er is reeds in 2003 ad hoc bijkomend personeel aangeworven om het hoofd te bieden aan deze problematiek.

Met het extra budget in het kader van het nieuwe initiatief 2004 heb ik deze extra personeels-

inzet omgezet in structurele versterking van de administratie van het Vlaams Fonds.

3. In het najaar 2003 werden door de werkgroep de volgende structurele aanpassingen voorgesteld en deels doorgevoerd :
 - systeem van bijstandskorven behouden, maar de termijnen van vier jaar loslaten. Wanneer een persoon met een handicap een vraag stelt, zal hij nog steeds – in samenwerking met zijn team – moeten kijken naar alle behoeften die hij op dat moment en eventueel in de nabije toekomst heeft. Dit wordt echter losgekoppeld van de vier jaar ;
 - personen krijgen het bedrag van hun factuur terugbetaald tot maximaal het refertebedrag ;
 - op termijn herdenken van het concept van de refertelijst. De refertelijst indelen op basis van activiteiten (bijvoorbeeld "lezen, schrijven, zich wassen,...") ;
 - de Provinciale Evaluatiecommissie (PEC) stelt het interventieniveau en de functiebeperking niet meer vast. De PEC stelt enkel nog de activiteitsdomeinen vast.

Vraag nr. 95

van 27 februari 2004

van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

CBO-cursisten – RSZ-bijdragen

In het kader van de sociale integratie van personen met een handicap worden de centra voor beroepsopleiding (CBO) erkend door het Vlaams Fonds. Dit berekent en subsidieert de aanwezigheidspremie die de CBO's uitbetalen aan de cursisten, de personen met een handicap.

Het Vlaams Fonds was van oordeel dat er geen RSZ-bijdragen verschuldigd waren op de aanwezigheidspremie wanneer de cursist reeds een vervangingsinkomen heeft. De Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (RSZ) daarentegen baseerde zich blijkbaar op het koninklijk besluit (KB) van 28 november 1969 en stelde bijdragevorderingen in.

In 2002 erkende de minister bevoegd voor Welzijn dit probleem en engageerde ze zich dit op de agenda van de Interministeriële Conferentie te plaatsen.

Welke resultaten werden bereikt naar aanleiding van de Interministeriële Conferentie(s) ?

Wat houdt dit concreet in met betrekking tot het betalen van RSZ-bijdragen voor CBO-cursisten ?

Antwoord

Conform het besluit van de Vlaamse regering van 7 maart 1990 tot vaststelling van de voorwaarden van toekenning van het bedrag en van de betalingsmodaliteiten van de uitkeringen en het aanvullend loon van de gehandicapten die een beroepsopleiding, omscholing of bedrijfsopleiding volgen, keert het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (hierna : Vlaams Fonds) aanvullende tegemoetkomingen uit ten behoeve van personen met een handicap die een beroepsopleiding volgen in onder meer een door het Vlaams Fonds erkend en gesubsidieerd "centrum voor beroepsopleiding of omscholing van personen met een handicap" (hierna : CBO). Deze tegemoetkomingen worden de facto overgemaakt aan de CBO's, die de betrokken cursisten hebben aangevraagd met een overeenkomst voor beroepsopleiding. De CBO's staan vervolgens in voor de effectieve uitbetaling van voormelde tegemoetkomingen aan voormelde "CBO-cursisten".

Tot in 1987 was het standpunt van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (RSZ) dat voormelde CBO-cursisten met een handicap, die hetzij uitkeringsgerechtigd werkloos zijn, hetzij een ziekte- of invaliditeitsuitkering genieten, niet onderworpen zijn aan het stelsel van socialezekerheidsbijdragen. De RSZ was immers van mening dat het niet de bedoeling van de wetgever geweest kon zijn om (onder meer) deze twee categorieën van personen met een handicap in beroepsopleiding te onderwerpen aan de sociale zekerheid, aangezien ze reeds, gezien hun hoedanigheid van uitkeringsgerechtigde werkloze c.q. ZIV-uitkeringsgerechtigde, één der voorzieningen van de sociale zekerheid genieten, genot waardoor hun het recht op de andere socialezekerheidsvoorzieningen wordt behouden (*ZIV : ziekte en invaliditeit – red.*).

Het Rijksfonds voor Sociale Reclassering van Mindervaliden, en daarna het Vlaams Fonds, heeft dan ook steeds richtlijnen conform dit standpunt opge maakt, waarbij géén socialezekerheidsbijdragen werden afgehouden van de aanvullende tegemoetkomingen conform het besluit van de Vlaamse regering van 7 maart 1990, en, voordien, conform het ministerieel besluit van 19 februari 1965 houdende

vaststelling van de voorwaarden van toekenning, van het bedrag en van de modaliteiten van betaling van de uitkeringen en het aanvullend loon bepaald ten gunste van de mindervaliden die een beroepsopleiding, omscholing en herscholing doormaken.

In de loop van 1987 heeft de RSZ, in tegenstelling tot zijn vroegere standpunten, een andere houding aangenomen waarbij wel socialezekerheidsbijdragen werden gevorderd op de aanvullende tegemoetkomingen m.b.t. voormelde categorieën van CBO-cursisten. De toenmalige administrateur-generaal van de RSZ motiveerde dit op basis van een juridische argumentatie die het oorspronkelijke standpunt van de RSZ tegensprak. Het Rijksfonds heeft daarop deze aangelegenheid aangekaart bij de toenmalige staatssecretaris voor Volksgezondheid en Gehandicaptenbeleid.

Op 16 mei 1988 heeft de staatssecretaris aan de toenmalige administrateur-generaal van het Rijksfonds meegedeeld dat "na contacten met het kabinet van de minister van Sociale Zaken en met de RSZ de volgende oplossingen werd weerhouden voor het gestelde probleem :

- a) koninklijk besluit van 28 november 1969 (...) wordt aangepast, door in artikel 3, 6° een uitzondering te voorzien voor de mindervaliden die uitkeringsgerechtigde werklozen zijn of die een ziekte- en invaliditeitsuitkering genieten. Deze aanpassing zou ingaan op 1 januari 1987.
- b) Wat de hangende gedingen betreft is er met de RSZ afgesproken dat deze naar de algemene (lees : bijzondere) rol verwezen worden.

De procedure voor het doorvoeren van deze aanpassing veronderstelt een advies van de Nationale Arbeidsraad (hierna: NAR) en een beslissing in ministerraad. De afwerking zal dus nog enige tijd in beslag nemen."

Er werd hierover een discussie gevoerd in de NAR in 1988, doch duidelijke instructies of een wetgevend initiatief zijn hieruit nooit gevolgd.

Sedertdien heeft het Vlaams Fonds de aangelegenheid geregeld onder de aandacht gebracht van de bevoegde overheid. De Interministeriële Conferenties hebben tot hiertoe echter evenmin tot een oplossing geleid.

Aangezien voorlopig nog geen definitieve oplossing voor de betwisting is getroffen, is de huidige stand van zaken als volgt. De RSZ stelt ambtshalve

aangiften op in geval van "tewerkstelling" (lees : beroepsopleiding) door CBO's van personen met een handicap die werkloosheidsuitkeringen of ziekte- en invaliditeitsuitkeringen ontvangen m.b.t. de aanvullende tegemoetkomingen (conform het besluit van de Vlaamse regering van 7 maart 1990) op voormelde uitkeringen. Bij gebreke aan tijdige betaling gaat de RSZ over tot dagvaarding. Het betreft een behoudende maatregel die tot doel heeft de verjaring te stuiten. Het Vlaams Fonds geeft in dat geval de instructie aan de betrokken CBO's om, conform voormelde afspraak zoals meege-deeld door voormalig staatssecretaris Demeester, contact op te nemen met de dienst Juridische Studiën en Navorderingen van de RSZ, teneinde deze op de bijzondere rol te plaatsen tot een oplossing ten gronde bereikt wordt.

De RSZ verricht deze vaststellingen in de praktijk niet in alle CBO's. Slechts een vijftal van de in totaal twaalf CBO's worden met de problematiek geconfronteerd dat de RSZ voormelde categorieën aan het volledig stelsel van de sociale zekerheid onderwerpt.

**Vraag nr. 96
van 27 februari 2004
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Welzijn en Volksgezondheid – Beleidskerncijfers

Het is de opdracht van de afdeling Coördinatie en Beleidsondersteuning van de administratie Welzijn en Volksgezondheid om aan informatiemanagement te doen. Zij coördineren de opbouw van de beleidskerncijfers en verwerken gegevens tot informatie.

Mag ik de minister vragen welke de algemene beleidskerncijfers en gegevens zijn die zij hiervoor sectoroverschrijdend gebruiken uit de eigen administratie Welzijn en Volksgezondheid ?

Welke basisgegevens van andere Vlaamse administraties zijn voor hen essentieel ?

Welke basisgegevens van andere overheden werden geregeld opgevolgd ?

Antwoord

Het departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur beschikt over een informatiesysteem voor de structurele en kwaliteitsvolle productie van operationele informatie en managementinformatie. Het

systeem is uitgebouwd volgens de principes van datawarehousing en voor de ontsluiting van het datawarehouse wordt gebruik gemaakt van webgebaseerde "Business Intelligence Tools". Concreet werd een proces ontwikkeld en geïmplementeerd voor de verwerking van ruwe data naar zinvolle informatie met procesgaranties inzake systematiek, methode en kwaliteitstoetsing.

In het toekomstige "informatiecentrum" dat in het kader van het decreet Beter Bestuurlijk Beleid wordt gepland in het departement van het beleidsdomein Welzijn en Volksgezondheid, wordt als opdracht de productie van beleids- en beheerkerncijfers ingeschreven. Momenteel wordt de productie van beleidskerncijfers in het huidige departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur als volgt georganiseerd.

De afdeling Coördinatie en Beleidsondersteuning (bovenbouw departement) staat in voor de procesondersteuning en het beheer van de technologische middelen.

Daarnaast produceert deze afdeling voornamelijk beheerscijfers inzake de ingezette middelen van het departement inzake financiën en personeel (zie **bijlage 1**). De bronnen hiervoor zijn enerzijds interdepartementale boekhoud- en personeelssystemen, anderzijds eigen aanvullende bronnen. Gelet op het feit dat voornamelijk de interdepartementale bronnen nog volop in ontwikkelfase zijn, dient de rapportage zich alsnog te beperken tot een partiële operationele rapportage. Kerncijfers en indicatoren zijn in ontwikkelfase maar vereisen in de eerste plaats stabiele en kwaliteitsvolle bronnen.

Inzake beleidsinformatie staat de afdeling in voor de eenduidige sectoroverschrijdende beschrijving van het voorzieningenaanbod (zie **bijlage 2**). Hiervoor werd een administratieoverschrijdende toepassing ontwikkeld (het gemeenschappelijk klantenbestand) die een accuraat beeld toelaat van het door het departement ondersteund aanbod aan de burgers.

De afdeling staat nog in voor de verwerking van bevolkingsgegevens die van nut kunnen zijn als omgevingsvariabele in de rapporten. Deze gegevens worden op contractuele basis verkregen van het Nationaal Instituut voor de Statistiek.

De productie van beleidsinformatie gebeurt momenteel door een in elke administratie gepland informatiesteunpunt. Zij ontwikkelen volgens eigen gestelde prioriteiten de beleidscijfers voor het bevoegdheidsdomein. Momenteel worden een reeks

bronnen ontsloten en werd een structurele rapportage opgezet (zie **bijlage 3**).

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 101
van 5 maart 2004
van de heer KOEN HELSEN

Zorgverzekering – Indicatiestellingen

De verzekerde die een tegemoetkoming wil van de zorgverzekering, moet ofwel een beroep doen op een attest van indicatiestelling dat reeds is uitgevoerd (bv. score B op de Katz-schaal verpleegkundigen, enz.), ofwel een indicatiestelling laten uitvoeren door een gemachtigd indicatiesteller.

Er wordt voorzien in een aantal controlemechanismen op de indicatiestelling.

Het ministerieel besluit van 23 december 2002 bepaalt dat bijkomende onderzoeken en controles worden verricht bij minstens 10 % van de eerste aanvragen voor tenlastenemingen, waarbij er een indicatiestelling door een gemachtigd indicatiesteller uitgevoerd is of waarbij er een attest door een dienst voor gezinszorg uitgeschreven is, en waarbij de aanvraag niet op basis van de formele voorwaarden is geweigerd.

Uit het jaarverslag 2001-2002 van het Vlaams Zorgfonds vernemen we dat twee zorgkassen respectievelijk 25 % en 17 % stopzettingen deden ten opzichte van het aantal uitgevoerde controles, terwijl de andere zorgkassen veel lager scoorden, namelijk rond 5 %.

Naast de controles uitgevoerd door de zorgkas via steekproeven, doet het Zorgfonds ook controles ter plaatse. Daarbij werd vastgesteld dat 544 indicatiestellingen ten onrechte waren gefactureerd, en dit ter waarde van 40.800 euro. Bovendien werd vastgesteld dat er geregeld indicatiestellingen gebeurden terwijl er reeds een geldig en geldend attest aanwezig was. Blijkbaar kwam dit vooral voor bij de centra voor algemeen welzijnswerk.

1. Er werd tussen de zorgkassen een belangrijke discrepantie vastgesteld in het aantal stopzettingen van tenlastenemingen na controle door de zorgkas zelf.

Werd nagegaan wat de oorzaak was van deze discrepantie ? Zo ja, wat was die oorzaak ?

Zo neen, waarom werd geen verder onderzoek ingesteld ?

2. Er werd vastgesteld dat een aantal indicatiestellingen ten onrechte werden gefactureerd.

Werden de ten onrechte gefactureerde bedragen teruggevorderd ?

Werd een boete opgelegd ?

3. Er werd vastgesteld dat geregeld werd geïndiceerd terwijl een attest aanwezig was en dat dit fenomeen zich vooral voordeed bij centra voor algemeen welzijnswerk.

Welk gevolg werd door het Vlaams Zorgfonds gegeven aan deze vaststellingen ? Werd voorzien in een sanctie ?

Werden specifieke acties ondernomen ten aanzien van de centra voor algemeen welzijnswerk ?

4. Uit het jaarverslag 2001-2002 van het Vlaams Zorgfonds vernemen we dat de zorgkassen controles uitvoeren op de indicatiestellingen die zijn gedaan door ofwel erkende indicatiestellers, ofwel de diensten voor gezinszorg.

Worden er door het Vlaamse Zorgfonds of door de zorgkassen ook steekproefsgewijs controles uitgevoerd op de correctheid van de attesten afgeleverd door de andere diensten (diensten voor verpleegkunde, de FOD Sociale Zekerheid bevoegd voor de tegemoetkomingen aan gehandicapten, enz.) ?

Zo ja, wie voert de controles uit en wat waren er de resultaten van ?

Zo neen, is het niet wenselijk ook hier een controlesysteem op te zetten teneinde misbruiken te detecteren ?

Antwoord

1. De zorgkassen werden inderdaad bevestigd naar de mogelijke oorzaken van deze verschillen. Uit de door de zorgkassen aangebrachte verklaringen konden echter geen eensluidende conclusies worden getrokken.

Naar aanleiding van deze vaststelling besliste ik de verplichte 10-procentcontrole met behulp van de BEL-schaal (*basiseerstelijnschaal – red.*) van de zorgkassen weg te trekken en rechtstreeks onder de verantwoordelijkheid van het Vlaams Zorgfonds te plaatsen. Het Zorgfonds zal de controleopdracht uitbesteden aan een extern en onafhankelijk controleorgaan. Het ontwerp van regeringsbesluit terzake werd op 12 december 2003 reeds principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering en zal ter definitieve goedkeuring worden voorgelegd op 26 maart 2004.

Het is de bedoeling dat het controleorgaan operationeel wordt op 1 januari 2005.

2. De ten onrechte gefactureerde bedragen werden uiteraard teruggevorderd. Er werden geen boetes opgelegd.
3. De gemachtigde indicatiestellers zijn structureel niet bij machte na te gaan of de gebruiker al dan niet over een voor de zorgverzekering geldend attest beschikt. Zij kunnen dit enkel via bevraging van de gebruiker, waarbij rekening moet worden gehouden met het feit dat het hier om zwaar zorgbehoevenden gaat. Naast de gebruiker kunnen enkel de ziekenfondsen weten wie over welk attest kan beschikken.

In deze context is het duidelijk dat sancties niet echt te rechtvaardigen zijn.

Het Vlaams Zorgfonds heeft er wel steeds bij de zorgkassen aangedrongen zoveel mogelijk rekening te houden met en actief op zoek te gaan naar mogelijke geldende attesten om onnodige indicatiestellingen zoveel als mogelijk te vermijden. Uit te sluiten valt dit echter niet.

4. Noch het Vlaams Zorgfonds, noch de zorgkassen oefenen controle uit op de correctheid van de indicatiestellingen die aan de grondslag liggen van de in het kader van federale wetgevingen afgeleverde attesten van zorgbehoevendheid.

Deze indicatiestellingen worden binnen de eigen federale wetgeving voldoende gecontroleerd. Hier een bijkomend controlesysteem opzetten, is mijns inziens niet wenselijk.

PATRICIA CEYSENS

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE,
BUITENLANDS BELEID EN
E-GOVERNMENT

Vraag nr. 43
van 6 februari 2004
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Economische missie Turkije – Samenstelling

Van 2 tot 6 mei aanstaande is er een intergewestelijke economische missie onder het voorzitterschap van prins Filip naar Turkije.

Kan de minister de samenstelling van de officiële delegatie meedelen ?

Antwoord

Het Agentschap voor Buitenlandse Handel, dat de inschrijvingen van de officiële delegatie centraliseert, heeft nog geen enkele naam geregistreerd voor de zending naar Turkije.

We kunnen ons verwachten aan de volgende samenstelling :

Paleis

- ZKH Prins Filip
- Prinses Mathilde en Machteld Fostier, raadgever
- de heer Cornet D'Elzuis, raadgever
- Marc Bogaerts : economisch raadgever en algemeen directeur van het Agentschap

Federale ministers

- minister Moerman
- woordvoerder van minister Moerman

De gewestelijke ministers van Buitenlandse Handel

- minister Ceysens
- Johan Hanssens, kabinetschef
- Lorin Parys, woordvoerder

FOD Buitenlandse Zaken

- waarschijnlijk Henk Maillieu, adviseur-generaal – directie-generaal Bilaterale Zaken (zijn secretaresse zal me laten weten of er eventueel nog iemand anders meegaat)
- eventueel iemand van FOD Economische Zaken

VBO

- Normaal gezien zal de heer Vansteenkiste als voorzitter deelnemen (nog geen bevestiging).

De gewestelijke exportpromotie-instanties

- de algemeen directeurs
- attachés : Sabih Akay, attaché Brussels Gewest in Istanbul ; Aydin Bilginer, attaché Waals Gewest in Ankara ; Katharina Desmet, VLEV *Vlaams economisch vertegenwoordiger – red.* in Istanbul.

Nationale Delcrederedienst, Belgische federaties, federale kamer van koophandel

Schrijven zich in via Brussels Export

**Vraag nr. 60
van 24 februari 2004
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

ICT-subsidies voor kansarmen – Stand van zaken

In de plenaire vergadering van 5 februari 2003 werd door de CD&V-fractie een belangenconflict aanhangig gemaakt over ICT-subsidies (informatie- en communicatietechnologie) te verdelen net voor de verkiezingen aan kansarmen. Het federale parlement behandelde immers op dat ogenblik een wetsontwerp "betreffende de financiering en betreffende bepaalde aspecten van de invoering van het programma tot vermindering van de digitale kloof bij zelfstandigen en bij bepaalde groepen van de bevolking met beperkt inkomen".

Op basis van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, het wetsontwerp zelf en het advies van de Raad van State, was het inroepen van een belangenconflict hier duidelijk aangewezen, aangezien men immers hulp wilde verstrekken aan kansarmen om hun toegang te verlenen tot de telecommunicatie. De bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de in-

stellingen bepaalt dat Vlaanderen bevoegd is voor bijstand aan personen. Uiteindelijk trok de toenmalige minister Daems – tenminste tijdelijk – dit voorstel in.

Het onderwerp van het wetsvoorstel was niet alleen een Vlaamse bevoegdheid, maar druiste ook in tegen het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding om kansarmoede in een totaalaanpak te bestrijden. De toegang tot de nieuwe informatietechnologieën vormt hierin een belangrijk element op verschillende plaatsen.

1. Bleef het bij een eenmalige poging van de federale regering om ICT-maatregelen voor te stellen aan kansarmen ?
2. Welke specifieke maatregelen nam de minister bevoegd voor Informatica zelf vanuit haar bevoegdheid in het kader van het Vlaams Armoedeactieplan ?

Antwoord

1. Telecommunicatie en de uitvoering van de Europese richtlijn inzake universele dienstverlening over telecommunicatie is een federale bevoegdheid. Het wetsontwerp van ministers Rik Daems en Laurette Onkelinx waarover de Vlaamse volksvertegenwoordiger spreekt, paste in het E-dayproject.

Door het vermelde belangenconflict tussen de federale en Vlaamse regering is dat project niet van start geraakt. De federale minister van Consumentenzaken Freya Van den Bossche, die de bevoegdheid over telecommunicatie deelt met haar federale collega minister Moerman, heeft het project nog maar zeer recentelijk, in januari 2004, voor onbepaalde tijd bevroren om eerst een nieuwe, algemene visie op het dichten van de digitale kloof te formuleren.

Als Vlaams minister van E-government neem ik verder akte van het feit dat de federale regering het project niet besproken heeft met de Vlaamse minister voor Welzijn, die het Armoedeactieplan coördineert. Dat had een belangenconflict en het gebrek aan maatschappelijk draagvlak kunnen vermijden, de twee redenen waarom we vandaag nog steeds geen ICT-subsidies hebben naar kansarme doelgroepen.

2. Ik ben als minister van E-government niet bevoegd voor Informatica. Het e-governmentprogramma van de Vlaamse regering heeft tot doel

de dienstverlening van de overheid te verbeteren door gebruik te maken van nieuwe technologie, zoals internet, mobiele communicatie en de interactieve, digitale televisie. Met e-government hebben we niet als doelstelling om elke Vlaming een computer met internetaansluiting te bezorgen. Toch zijn die twee facetten gerelateerd. Want als Vlaamse overheid hebben we de wens en de taak om onze informatie en diensten naar zoveel mogelijk mensen, burgers en bedrijven te ontsluiten. Ook naar kansarmen. Dat is mijn eerste vaststelling.

De tweede vaststelling is dat we in België een pc-penetratiegraad halen van 63 procent, wat betekent dat bijna twee op drie Vlamingen een computergebruiker is. Recent onderzoek toonde aan dat meer dan de helft van alle Vlamingen gemakkelijk toegang heeft tot de informatiesnelweg, het internet. Vlaanderen zit daarmee een eind boven het Europese gemiddelde.

Maar ook al doen we het niet slecht in Europees perspectief, met mijn e-governmentbeleid wil ik niet enkel mensen bereiken die vandaag over een computer en een internetaansluiting beschikken. De Vlaamse overheid, haar informatie en haar diensten zijn er voor alle Vlamingen, en kansarmen verdienen daarin speciale aandacht. Het is immers belangrijk om precies te kunnen inspelen op de werkelijke noden en behoeften van deze doelgroep en om dit op de juiste manier te doen.

Er zijn dan ook verschillende facetten die aandacht verdienen bij deze doelgroep, denken we maar aan het financiële aspect om toegang te krijgen tot bepaalde telecommunicatiemiddelen, het sociale aspect en de omgang met sleutelfiguren om hen te begeleiden, het opleidings- en kennisaspect (de digibeten) bij mensen die nog weinig vertrouwd zijn met het gebruik van nieuwe media, enzovoort. Stuk voor stuk zijn dit aandachtspunten die drempels kunnen zijn om in contact te treden met de Vlaamse overheid. Sinds eind vorig jaar ben ik daarom bezig met het opstarten van een e-governmentonderzoeksproject naar kansarme buurtwerkingen. Dit project is een toegankelijkheidsonderzoek om de precieze voorwaarden en richtlijnen te weten te komen m.b.t. hoe we e-governmentdiensten kunnen realiseren, via welke kanalen of tussenpersonen, zodat ze optimaal toegankelijk zijn voor kansarmen. De opstartfase van het onderzoeksproject loopt op dit moment.

Dit onderzoek werd opgezet om de drempels bij het kansarmenpubliek op de juiste manier en via het juiste kanaal aan te pakken. Daarnaast heb ik alvast een belangrijke, eerste stap gezet naar een meer toegankelijke Vlaamse overheid, door twee structurele maatregelen die de algemene toegankelijkheid van de informatie en diensten van de Vlaamse overheid verbeteren naar mensen zonder pc met internetaansluiting.

Zo heb ik een proefproject opgestart om de diensten van de Vlaamse overheid toegankelijk te maken via de interactieve, digitale televisie. Daarmee wil ik e-government tot in zoveel mogelijk huiskamers brengen, omdat het medium kabeltelevisie veel ruimer verspreid is dan het internet. In het proefproject zit onder andere een proef om de dienstregeling van De Lijn, het informatieaanbod van de Vlaamse Infolijn en de werkaanbiedingen van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) via de interactieve televisie te ontsluiten. Samen met het innovatieproject "Vlaanderen Interactief" is de Vlaamse regering daarmee een voorloper in de strijd tegen de digitale kloof.

Samen met mijn collega minister-president Bart Somers heb ik het Contactpunt Vlaanderen opgericht, een nieuw project dat de krachten bundelt van de Vlaamse Infolijn, de E-government-cel en het project Kleurrijk Vlaanderen.

Die bundeling zorgt ervoor dat alle e-governmentdiensten binnen één klantgerichte organisatie verankerd zitten. De burger kan voortaan via verschillende kanalen dezelfde laagdrempelige informatie en diensten verkrijgen van de Vlaamse overheid. Ook mensen die vandaag geen pc met internetaansluiting hebben, kunnen zo profiteren van de nieuwe, gebruiksvriendelijke e-governmentdiensten.

Via de telefoon bijvoorbeeld op het gratis nummer van de Vlaamse Infolijn, waar je als burger wegwijs gemaakt wordt binnen de Vlaamse overheid. Of via de nieuwe Vlaamse Infomobiel, een miniatuurversie van de Infolijn in een bus van De Lijn. Met deze Infomobiel trekt de Vlaamse overheid naar de grote Vlaamse steden om daar op de vragen van de mensen te antwoorden. De Vlaamse overheid komt zo letterlijk naar je toe. In de Infomobiel kan je ook gebruik maken van e-governmentdiensten via een computer met internetaansluiting. En als er iets niet duidelijk is, is een helpende hand van de Infomobiel nooit ver weg.

Vraag nr. 62
van 27 februari 2004
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Mandaten beheers- en bestuursorganen – M/V-voordrachten

Het decreet houdende een meer evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in onze beheers- en bestuursorganen van de instellingen, ondernemingen, vennootschappen of verenigingen van de Vlaamse overheid bepaalt in artikel 2 dat er, telkens als de Vlaamse regering in een beheers- of bestuursorgaan van instellingen, ondernemingen, vennootschappen en verenigingen van de Vlaamse overheid één of meerdere mandaten ten gevolge van een voordrachtprocedure invult, per mandaat door de voordragende instantie de kandidatuur van één man en één vrouw dient te worden voorgedragen. Anders blijft het mandaat open. Na zes maanden kan de Vlaamse regering een andere beslissing nemen.

Tot 1 januari 2002 kon hiervan afgeweken worden.

1. Welke voordrachten gebeurden voor beheers- of bestuursorganen zoals bedoeld in het decreet sinds 1 januari 2002 ?
2. Ging het hier telkens om een dubbele voordracht ?
3. Welke mandaten werden conform het decreet open gelaten tot aan de voorwaarde werd voldaan ?
4. Welke mandaten werden na zes maanden ingevuld onder de voordrachtprocedure ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Somers vraag nr. 38, Landuyt nr. 55, Vanderpoorten nr. 71, Van Mechelen nr. 102, Van Grembergen nr. 102, Bossuyt nr. 269, Byttebier nr. 97, Ceysens nr. 62, Keulen nr. 89, Tavernier nr. 121).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

(Gecoördineerd antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14 van 11 juni 2004, blz. 2316 – red.)

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD* (Reglement artikel 81, 6)

Nihil.

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil.

*datum van afsluiting : 24/5

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
B. SOMERS, minister-president van de Vlaamse regering				
12	30.03.2003	F. Dewinter	<i>Basel-reis – Uitgaven</i>	2471
R. LANDUYT, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme				
53	24.02.2004	F. Dewinter	<i>Zaalvoetbalclub Borgerhout – Subsidiëring</i>	2415
56	05.03.2004	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Werkwinkels – Faciliteitengemeenten</i>	2417
M. VANDERPOORTEN, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming				
66	13.02.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>CLB's – Paramedische handelingen</i>	2472
73	05.03.2004	M. Dillen	<i>Motie spijbelgedrag – Stand van zaken</i>	2418
75	05.03.2004	M. Dillen	<i>Motie contingentering artsen – Stand van zaken</i>	2419
76	12.03.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>Centra NT2 – Projectaanvragen</i>	2473
79	12.03.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>EU-uitbreiding – Initiatieven Onderwijs</i>	2420
P. VAN GREMBERGEN, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken				
103	05.03.2004	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Speelpleinwerking Wemmel – Taalgebruik</i>	2421
104	05.03.2004	K. Van Dijck	<i>Project eigen gemeente- en provinciedecreet – Resultaat</i>	2422
105	05.03.2004	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Oproep kankeronderzoek Kraainem – Taalgebruik</i>	2423
106	12.03.2004	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse Rand – Cursus onthaal van anderstaligen (2)</i>	2423
107	12.03.2004	A. De Maght-Aelbrecht	<i>Gemeentefonds 2002 – Centrumsteden</i>	2424
108	12.03.2004	M. Dillen	<i>Protocol onderwijs-cultuur – Stand van zaken</i>	2424
109	12.03.2004	M. Dillen	<i>Leescultuur – Lokale leesplatforms</i>	2428
110	12.03.2004	M. Dillen	<i>Leescultuur – Jongeren</i>	2428
111	12.03.2004	M. Dillen	<i>Leescultuur – Stichting Lezen</i>	2428
112	12.03.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>Vrouwen en jongeren in de politiek – Stand van zaken</i>	2433
113	12.03.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>EU-uitbreiding – Initiatieven Jeugd</i>	2433
114	12.03.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>EU-uitbreiding – Initiatieven Cultuur</i>	2435

D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Ruimtelijke Ordening, Wetenschappen en Technologische Innovatie

101	20.02.2004	J. Sauwens	<i>Begrotingsontvangsten 2003 en 2004 – Gewijzigde parameters</i>	2477
104	05.03.2004	J. Sauwens	<i>Schulden aan VOI's – Overzicht (2)</i>	2479

G. BOSSUYT, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie

270	05.03.2004	J. De Roo	<i>Verruiming Wersterschelde – Verwijdering wrakken</i>	2437
271	05.03.2004	A.-E. Bogaert	<i>Groene stroom – Stand van zaken – Aalst</i>	2438
272	05.03.2004	J. Van Brusselen	<i>Werken E17 Kortrijk – Vangrails</i>	2439
273	05.03.2004	C. Decaluwe	<i>Luchthaven Oostende – Verlenging taxibaan</i>	2441
274	12.03.2004	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Zuidelijk Eiland Bornem – Vergunningen</i>	2442
275	12.03.2004	A. De Maght-Aelbrecht	<i>E40 Erpe-Mere – Geluidsschermen</i>	2443
276	12.03.2004	C. Decaluwe	<i>Heraanleg kruispunt N43 Kortrijk – Stand van zaken</i>	2444
277	19.03.2004	K. Van Overmeire	<i>N42 Herzele en N60 Ronse – Doortrekking</i>	2445
278	19.03.2004	B. Grouwels	<i>Brusselse Ring – Afritten AZ Jette</i>	2445

A. BYTTEBIER, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen

86	20.02.2004	M. van den Abeelen	<i>Brandwonden bij jongeren – Preventie</i>	2480
88	20.02.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>Forum Etnisch-Culturele Minderheden – Overleg</i>	2483
92	20.02.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>Gehandicapten – Maatschappelijke pijnpunten</i>	2483
94	24.02.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>Vlaams Fonds – Wachtlijden</i>	2484
95	27.02.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>CBO-cursisten – RSZ-bijdragen</i>	2485
96	27.02.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>Welzijn en Volksgezondheid – Beleidskerncijfers</i>	2487
101	05.03.2004	K. Helsen	<i>Zorgverzekering – Indicatiestellingen</i>	2488
102	05.03.2004	K. Helsen	<i>Zorgverzekering – Weigeringen en bezwaarschriften</i>	2446
105	12.03.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>RVT-bedden comapatiënten – Toewijzing</i>	2446
106	12.03.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>Geestelijke gezondheidszorg – Extra centrum Limburg</i>	2448
107	12.03.2004	M. Dillen	<i>Psynet – Steun</i>	2450
108	12.03.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>EU-uitbreiding – Initiatieven Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen</i>	2451

P. CEYSENS, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government

43	06.02.2004	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Economische missie Turkije – Samenstelling</i>	2489
60	24.02.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>ICT-subsidies voor kansarmen – Stand van zaken</i>	2490
62	27.02.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>Mandaten beheers- en bestuursorganen – M/V-voordrachten</i>	2492
63	05.03.2004	J. De Roo	<i>EU-structuurfondsen – Meetjesland</i>	2455
64	05.03.2004	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Export Vlaanderen – Opmerkingen Rekenhof</i>	2456

65	05.03.2004	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse economische vertegenwoordigers – Opmerkingen Rekenhof</i> ..	2457
66	05.03.2004	J. Stassen	<i>Bestemming PRB-terreinen Kaulille – Studie</i>	2458
67	05.03.2004	J. De Roo	<i>Europese vacatures – "Native English speakers"</i>	2459
68	12.03.2004	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Nationale Delcrederedienst – Vlaamse bestuursleden (2)</i>	2460
69	12.03.2004	M. Dillen	<i>Expo 2005 – Deelname</i>	2460

M. KEULEN, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport

92	12.03.2004	F. Vermeiren	<i>Kabelmaatschappijen – Dienstverlening</i>	2462
93	12.03.2004	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse must-carryzenders – Brussel (2)</i>	2462
96	12.03.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>EU-uitbreiding – Initiatieven Sport</i>	2463

J. TAVERNIER, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking

123	05.03.2004	F. Strackx	<i>Freesasfalt – Verwerking</i>	2465
124	05.03.2004	C. Decaluwe	<i>Collector Waarmaarde – Stand van zaken</i>	2466
125	12.03.2004	J. Malcorps	<i>Zwarte schisten – Afval of grondstof</i>	2467
126	12.03.2004	R. Van Cleuvenbergen	<i>Jeker – Waterzuivering</i>	2469